

Huỳnh Phạm Hương Trang

bí quyết

Ký
Họa

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

Bí quyết
vẽ
ký họa

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

HUỲNH PHẠM HƯƠNG TRANG
Biên dịch theo

LES SECRETS DU CROQUIS

Préparé par MARY SUFFUDY
Éditions Fleurus 1988

MỤC LỤC

□ Dụng cụ và các kỹ thuật cơ bản	9	- Nhìn các hình dạng chính xác	82
- Sổ tay ký họa	10	- Ba sắc độ và một mẫu	84
- Bút chì, bút sắt, bút ghi và cọ	12	- Xem các hình âm bản và	
- Tranh màu nước	14	đương bản	86
- Thế giới diễn cảm của đường nét	16	- Làm rõ các hình sậm, âm bản	88
- Áo ánh của trò chơi đường nét	18	- Tổ chức hình ảnh	90
- Mực nâu đen	20	- Phác họa, nền của tinh vật	92
- Bước đầu tập vẽ than	22	- Vẽ theo cái nhìn của họa sĩ	94
- Vẽ phác nghệ thuật	24	- Xác định sắc độ riêng theo	
- Tiếp cận các động tác	25	ánh sáng và bóng	96
- Làm sao nắm bắt được động tác		- Làm chủ các sắc độ	97
với một người mẫu	26	- Thứ tự các sắc độ nền	98
- Tiếp cận với sắc độ	27		
- Vẽ đường viền (1)	28	□ Từ ký họa đến tranh	101
- Vẽ đường viền (2)	30	- Áo tưởng không gian trong một	
- Gia tăng dần dần độ đậm		mở bong bóng	102
của bóng	32	- Họa một mẫu dưới ánh sáng	104
- Các sắc màu của màu nước		- Tạo một không khí đêm tối	106
đơn sắc	34	- Giai đoạn cuối	108
- Ký họa ẩn tượng	36	- Màu sắc và ánh sáng trong	
- Tổ chức tờ giấy vẽ	38	phong cảnh	110
□ Nghiên cứu đề tài	41	- Các kỹ thuật mới về	
- Nghiên cứu thế giới thực vật	42	phong cảnh	112
- Ký họa mây, nước, cảnh vật	45	- Một cách mới để diễn tả	
- Vẽ bút than ở ngoại cảnh	47	ánh sáng	114
- Phân tích đề tài	49	- Những đường nét lớn	116
- Các điểm nhìn khác nhau	51	- Lợi ích của các ký họa nhỏ	118
- Những động vật thân thuộc	53	- Lập ý	120
- Ở sở thú	54	- Những cách tiếp cận khác nhau	
- Ở bảo tàng vận vật học	57	cho cùng một vật	122
- Hươu	59	- Dựng các chi tiết qua ký họa	124
- Khỉ	62	- Họa ở phía trước	126
- Voi	64	- Thể hiện hàng loạt	128
- Thể hiện tài tình động tác bằng		- Một đề tài dưới các ánh hưởng	
màu nước	66	cụ thể	130
- Các biến tấu về đề tài động tác	68	- Sự giải thích ánh sáng trong	
- Nhảy múa	70	ký họa	132
- Tạo một ý nghĩa cho ký họa	73	- Sắp xếp màu sắc	134
- Người, những nhân vật đang			
vận động	74	□ Sửa chữa hoàn chỉnh tác phẩm	
- Ngôn ngữ của cơ thể	76	- Xử lý các màu nhạt và các	
□ Ký họa hình dáng theo mẫu, bố cục	79	màu sậm rối mắt	138
và các sắc độ		- Làm sao cứu một bức tranh bằng	
- Làm chủ các hình dạng		cách làm cho tối đi	140
quan trọng	80	- Ráp những mảnh vụn vặt lại thành	
		một trung tâm điểm	142
		- Trung tâm điểm	144

Lời nói đầu

Tại sao các danh họa đều thực hiện ký họa?

Có thể trả lời bởi ký họa thực hiện rất thú vị, thậm chí có thể xem như trò giải trí nhưng điều quan trọng hơn hết là khi đã làm chủ được kỹ thuật vẽ ký họa thì mới đảm bảo việc thực hiện thành công các loại hình khác trong hội họa. Đây chính là kinh nghiệm mà mọi họa sĩ đều thống nhất.

Trong quyển sách này, mười lăm họa sĩ hàng đầu sẽ lần lượt trình bày cùng các bạn về những bí quyết để thực hiện thành công một bức ký họa. Các bạn sẽ dần dần tìm hiểu cách nghiên cứu và ghi nhớ các đề tài chính như cỏ cây, muông thú, nhân vật và phong cảnh cùng với các điệu bộ, động tác và cảm tình ý của chúng.

Ký họa sẽ giúp các bạn nắm bắt nhanh hình dáng, màu sắc và sắc độ, cũng như cách dựng hình và bố cục. Những kinh nghiệm quý báu này sẽ giúp bạn hiểu được việc các họa sĩ đã thực hiện những ký họa của họ như thế nào để dẫn đến những danh tác trong thế giới mỹ thuật.

Hy vọng các bạn sẽ tìm được trong cuốn sách này những kiến thức bổ ích cho nghề nghiệp cũng như công việc sáng tác của mình.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

DỤNG CỤ & KỸ THUẬT CƠ BẢN

Dụng cụ vẽ cơ bản thì đơn giản song lý thuyết vẽ thì rất đa dạng.

Chương này sẽ giúp bạn làm quen với dụng cụ chủ yếu: bút chì, bút máy và bút lông (cọ), cũng với kỹ thuật mới cũng như truyền thống của ký họa. Theo James Gurney và Thomas Kinkade có bốn cách khác nhau khi vẽ: vẽ ngược ngoặc, vẽ chói, vẽ theo mẫu và ký họa sắc độ.

Bạn sẽ học ở:

- * Charles Reid cách vẽ đường viền như thế nào, điều này sẽ làm thay đổi cách nhìn của bạn về hình dáng;
- * Theo David Lyle Millard và Mel Carter thì bức vẽ của bạn phải có một phong cách, một cá tính để tự nó giải thích rằng phần lớn chất lượng đạt được của nét vẽ tùy thuộc vào kỹ thuật áp dụng.
- * Jane Corsellis hướng dẫn bạn cách sử dụng bút than và mực nâu đen để tạo những đường nét tinh tế của cơ thể con người.
- * Harry Borgman sẽ chỉ cho bạn biết màu nước, chất phủ màu nhạt và sắc độ thick hợp với ký họa thực hiện tại chỗ, bên ngoài phòng vẽ.

Sổ tay ký họa

Việc lựa chọn dụng cụ để vẽ tùy thuộc vào ý thích và điều kiện của từng cá nhân. Bạn có thể sử dụng gần như tất cả những gì bạn thích. Vì vậy, vào buổi đầu tránh mua những đồ dùng đắt tiền. Một cái bút với một miếng giấy thường là đủ để thực hiện những bài tập đề ra trong quyển sách này.

Khi sự quan tâm và khả năng vẽ của bạn gia tăng, bạn cần đến các đồ dùng khác để có những hiệu quả đa dạng, bạn cũng luôn nhớ rằng chúng phải đơn giản và không cầu kỳ. Kinh nghiệm cho thấy rằng dụng cụ đơn giản nhất lại cho những kết quả tốt nhất. Hồi hoa, chẳng hạn, đòi hỏi một sự chuẩn bị nào đó tại chỗ, điều này có thể làm người đi nhiệt tình của bạn.

Con vân để chuyên chở nữa. Nếu dụng cụ của bạn không để vào được một túi xách 30cm x 35cm, tốt nhất là nên để nó ở nhà. Hãy nghỉ trước hết bạn sẽ vẽ gì với từng thời gian làm việc và với khoảng cách phải di chuyển. Sai lầm phổ biến nhất là mang theo quá nhiều dụng cụ. Chỉ một cuốn sổ và một cái bút chỉ có thể giúp bạn tập trung vào một đề tài và không để những kỹ thuật phức tạp làm quên đi.

Tốt nhất là bạn sắm mỗi cuốn sổ tay dành vẽ kỹ thuật. Các cửa hàng bán vật liệu mỹ thuật sẽ cho phép bạn lựa chọn. Có đủ kích cỡ, kiểu dáng và chất lượng giấy.

Kích cỡ: Cuốn sổ cần có bên minh và danh cho ký họa nhanh bằng bút chì là khổ 10cm x 15cm, với bìa cứng và giấy trắng. Có cả những tập vẽ có chất lượng với giấy tốt. Những cuốn sổ khổ nhỏ rất tiện lợi khi muốn vẽ mà không làm mọi người chú ý, ở rap hát hay trên ôtô buýt chẳng hạn.

Những sổ khổ 14cm x 20cm hay 24cm x 30cm cũng tiện lợi.

Khi bạn chọn kích cỡ 30cm x 35cm bạn phải chăm chút hơn nữa những ký họa của bạn. Đó là kích cỡ lý tưởng để vẽ ngoài trời. Bạn không bó buộc phải vẽ một hình vẽ trên một tờ. Bạn có thể làm nhiều nghiên cứu nhỏ. Kích cỡ này tất nhiên kém liền lạc.

Kích cỡ 35cm x 45cm khá tiện lợi. Nếu muốn lớn hơn phải dùng tờ rời đặt trên một bản vẽ. Một vài nghệ sĩ thích những tập lớn (45cm x 60cm) cho những ký họa tự do bằng bút chì hay than, vì chúng cho phép thể hiện những động tác phong phú từ vai. Nếu bạn cảm thấy chật hẹp, hãy chọn kích cỡ này. Khi bạn trở lại với những kích cỡ nhỏ hơn, bạn sẽ cảm thấy thoải mái hơn.

Kiểu đóng: Có ba loại kiểu đóng sổ ký họa: đóng chỉ chât, xoắn ốc hay dán keo. Sự lựa chọn của bạn sẽ được xác định do sự cẩn thận của bạn và do khả năng tách rời các tờ giấy. Các sổ có bìa cứng bên ngoài nhưng đắt hơn; nhưng nếu bạn muốn giữ chúng như nhát ký du hành, ghi lại nguồn cảm hứng thì chúng sẽ là loại sổ đáng mua.

Kiểu đóng bằng lò xo xoắn ốc cho phép tách rời các tờ dễ dàng, thuận lợi nếu một hình vẽ hỏng hay muốn đóng khung nó lại. Kiểu đóng này giữ các tờ giấy rất tốt vừa cho phép gấp lại và giữ chât cuốn sổ, có một mặt bằng phẳng và sử dụng cả tờ giấy. Tuy nhiên phải thao tác cẩn thận để bảo vệ các tờ giấy.

Những cuốn sổ có gáy dán bằng keo thường rẻ hơn nhưng cũng ít bền hơn. Để khởi làm gáy kiểu đóng, tốt hơn hết là tách những hình vẽ khi chúng đã hoàn tất. Những sổ này rất tiện lợi cho những ký họa nhanh. Đôi với những hình vẽ đòi hỏi nhiều thời gian và công lao, hãy chọn loại sổ này.

Bạn cũng có thể tự làm sổ cho bạn nếu bạn muốn một thu giấy đặc biệt. Một tờ in ở khu phố có thể sẽ đóng một tập giấy chống như trỏ bàn tay. Bạn mua loại giấy bạn thích và cắt thành những tờ 24cm x 30cm hay 30cm x 35cm và bạn đóng nhiều loại giấy vào một tập như vậy có thể sử dụng nhiều kỹ thuật.

Bạn cũng có thể dùng những tờ rời giữ bằng những kẹp trên một tấm bìa cứng (ván để vẽ, các tông, pa nô bằng ván ép mỏng). Có những pa nô có kẹp và mít trong các cạnh cắt bấu.

Giấy: Một ký họa thành công thường tùy thuộc vào giấy mà bạn chọn: giấy thường bị hư do màu nước đơn sắc và thấm qua do bút da phôt. Nói tóm lại, mỗi loại giấy chất lượng tốt phải được dung có tính toán.

Vô số tập gọi là "để vẽ" được làm bằng giấy bond^(*) chất lượng thường, mặt láng và có kết cấu khá mịn thích hợp với những nét gạch gạch (nét chải) mảnh và nhạt dần hơn là những nét đậm. Loại giấy này lý tưởng cho những bản vẽ nghiên cứu về cù đồng và các ký họa nhanh. Những đặc tính của nó tuy nhiên rất giới hạn. Nó không thích hợp với những kỹ thuật có gốc nước, nhu tranh màu nước, tranh mực phân và vẽ bằng than. Bút chì, bút bi và bút da có đầu nhỏ dùng được.

Nói chung, những giấy tốt cho ký họa có một mặt hơi nhám và chịu đựng một số co rút qua lại nhiều lần của bút chì, bút than, ngòi bút hay bút vẽ khô. Phải thân trọng với màu nước đơn sắc vì giấy phồng lên khi nó bị thấm nước.

Giấy để vẽ tranh màu nước và vẽ than là loại giấy có chất lượng tốt, có kết cấu nhám, dưới dạng sổ tay hay tờ rời, kết cấu của nó cũng cho phép tạo những hiệu quả đáng kể khi vẽ bằng bút lông và mực.

(*) Giấy canvas có mặt láng của Pháp

Việc sử dụng các loại bút để đánh dấu (marqueurs)^(*) đòi hỏi một thứ giấy có mặt đặc biệt. Các giấy thường được chế tạo bằng các loại sợi có nhiều lỗ và hút nước. Khi chạm một cái dấu, màu sắc có thể làm hoen tó dưới và làm nhòe hình vẽ. Có những giấy không có nhiều lỗ dành để đánh dấu nhưng chúng thường quá nhẹ cho ký họa và một vài loại giấy không có lỗ làm cho mực không định vào.

Giấy phù hợp cho loại bút đánh dấu có lẽ là *Strath more series 300, Canson* (hay thứ tương đương), *Bristol* trắng và trơn. Như chúng tôi đã giải thích ở trên, có thể mua với số lượng lớn và làm thành những cuốn sổ. Loại giấy này rất thích hợp cho bút chì và thích hợp cho việc vẽ những nét gạch gạch (nét chì) bằng ngòi bút sắt.

Giấy kraft để gói thường, từng cuộn một, có thể làm thành những cuốn sổ tay. Mềm hơn giấy than, lại rẻ hơn. Màu không rõ nét đồ trung gian hợp với những chỗ bóng và chỗ sáng, hợp với bút chì và mực nước (gouach). Nó cũng thích hợp với bút bi.

Nếu bạn muốn vẽ trên một mặt nền dày, hãy chọn loại cao-tông Bristol gọi là để in. Nó được bán dưới hai dạng: ép nóng (mặt láng) hay ép lạnh (mặt giấy hơi nhám). Loại dấu thích hợp cho ngòi bút; loại hai cho thùy mộc và than. Chất lượng của loại giấy này thích hợp cho những tranh vẽ muôn lưu giữ lâu về sau.

Hộp vẽ và túi xách Tất cả những gì dùng để mang vật dụng của người vẽ có thể gọi là hộp vẽ. Chẳng cần thiết phải mua một hộp đồ nghề. Nếu bạn không biết chắc bạn sẽ vẽ gì, bạn phải mang tất cả những gì cần có để thử các kỹ thuật khác nhau. Do đó một hộp kích cỡ trung bình như hộp trang bị cho người đi câu cũng được.

Nếu bạn chủ định một kỹ thuật đặc biệt, bạn nên mang vật dụng cần thiết thôi. Vì thế bạn cần phân phối các đồ nghề trong các hộp khác nhau. Nhưng như ban không thể vẽ các kỹ họa phối hợp các chất pha màu.

Bạn cũng có thể nhận biết là trang bị đơn giản và thiết thực nhất vẫn là bút chì, bút mực hay loại bút đánh dấu cho vào túi, và cuốn sổ đóng bằng lò xo xoắn ốc kẹp dưới tay. Có thể, bạn muốn có một túi xách nhỏ thông thường đựng đầy vật dụng mà bạn có thể mang theo khi bạn muốn vẽ.

(*) Marqueur: theo nghĩa đen là bút để làm dấu, đánh dấu. Ở đây hiểu là bút lông (thường gọi bút lông) có tăm sẵn mực

Bút chì, bút sắt, bút ghi, và cọ

Có rất nhiều loại bút chì, bút sắt, bút đánh dấu và cọ, do đó bạn phải xác định cách nào thích hợp với loại tranh bạn muốn vẽ.

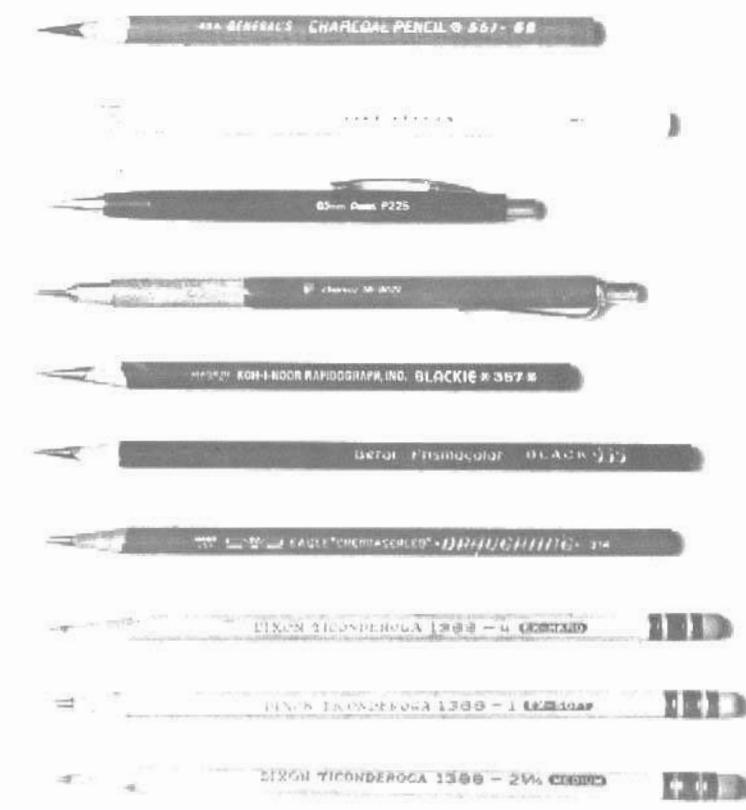
Bút chì Một trong các dụng cụ tiện lợi và tốt cho kỹ họa là bút chì có ruột chì (grafit, than chì) nó cho phép ta vẽ một đường đậm liên tục hoặc nhạt dần, và có thể xóa được. Ba bút chì ở cuối hình bên rất phổ biến. Đó là bút chì "rất cứng" "trung bình" hoặc "rất mềm". Gurney và Kinkade thường dùng loại này để vẽ kỹ họa thay vì loại bút chì chuyên dụng của các họa sĩ rất đắt.

Bút chì có rất nhiều nhãn hiệu Eagle, Berol Prisma color, Koh-I-Noor, Alaska, Castell, Mars, Caran d'Ache v.v... Các bút chì "máy" cho phép dùng những ruột chì 6H (rất cứng), 6B (rất mềm), HB (trung bình cứng). Người ta có thể dùng những số khác biệt: số 1 (mềm), số 2 (bình thường), số 3 (cứng) và số 4 (rất cứng). Có cả que than và bút than (bút than conté chẳng hạn); tiện lợi cho tranh kỹ họa.

Cũng dung quén thuốc cầm máu (fixatif) và cái tẩy nua. Chúng dùng để sửa các lỗi lầm và có những mảng sáng giữa các bóng.

Bút sắt Người vẽ luôn luôn chuộng bút sắt và mục.

Chiếc quản bút xưa kia (cuối bức hình) đã nhuộm chỗ cho chiếc bút may mà ta có thể thay mục khi hết. Nhưng bút bi thường cũng như bút chì cũng thích hợp với những kỹ họa nhanh.

Bút da có đầu nhỏ và bút kĩ thuật cho phép ta vẽ một đường đen liên tục. Bút viết chì với đầu mèp got vát phù hợp cho những bức vẽ phối hợp đường nét và mảng. Bút máy với đầu nhọn và có ống mực dễ dùng nhất.

Các loại bút ghi (bút đánh dấu). Bút ghi xám phù hợp với nét mực rất tenui loli để tạo các mảng. Vì vậy sau khi kỹ hoa bằng bút chì, người ta vẽ một bức tranh bằng nét với bút da có đầu nhọn rồi kết thúc bức vẽ với các màu sắc của bút ghi.

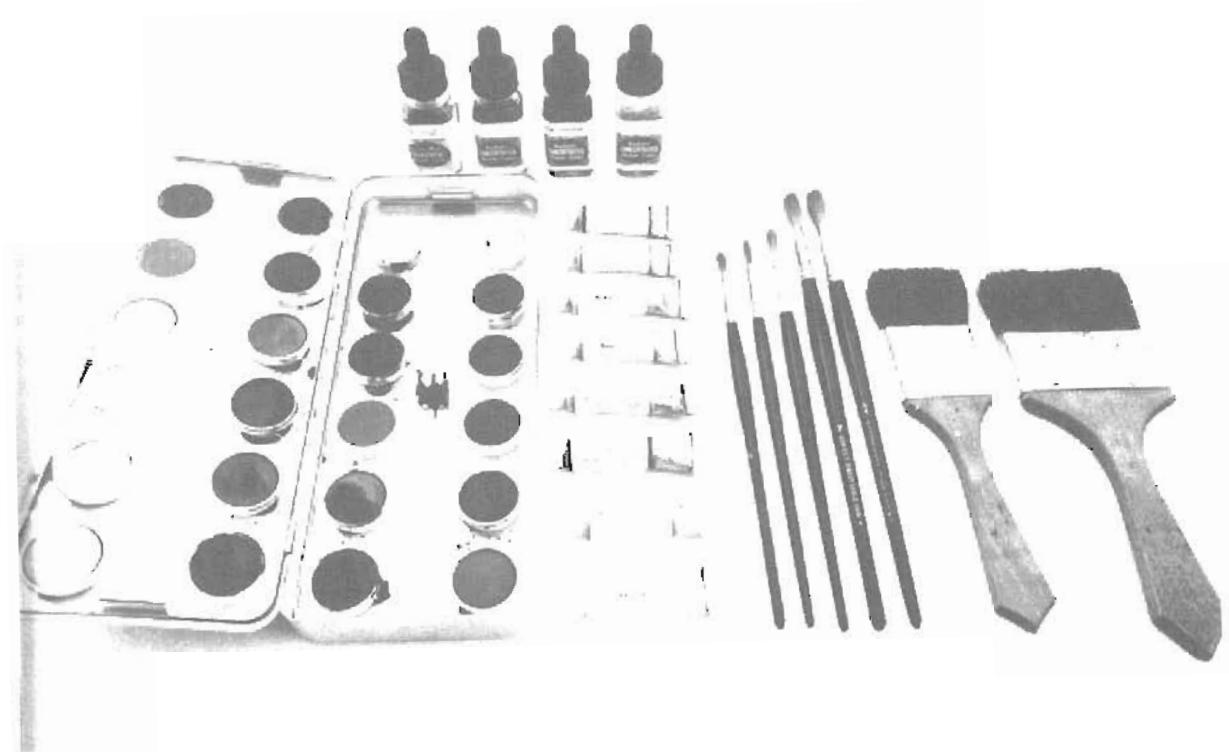
Các bút ghi xám đ. từ nhạt đến đậm. Có cả những bút ghi đủ các màu sắc. Một bút ghi có đầu mèp got vát và một bút da to rõt tenui để sơn vào những mảng lớn đen.

Cọ. Chỉ mang mực nước và có cung cuộn sổ cũng đủ làm cho công việc vẽ thủy mặc hay cọ khô không thỏa mãn. Tuy nhiên đó là những phương tiện tốt để có một hiệu quả hiện thực.

Một vài chiếc cọ bằng lông chồn cho tranh màu nước số 2 và 8 mua được vì chúng phù hợp với phần lớn các kỹ thuật thủy mặc, cọ khô, cọ, ngòi bút hay mau gouach trắng một bên, nước bên kia và dùng các nắp để pha loãng màu sắc. Các hũ nhò bằng thủy tinh hay nhựa có thể dùng làm cốc nhưng không tenui loli mây. Một vài loại mực rất tenui vì chúng có thể dùng cho cả cọ lẫn bút máy.

Tranh màu nước

Tranh màu nước lôi cuốn rất nhiều người. Đây là một kỹ thuật khó khăn, không chấp nhận những sửa chữa. Các màu và các sắc độ phải được chọn lựa ngay từ đầu. Những thay đổi về màu và những sửa lỗi luôn luôn kết thúc bằng một thảm họa. Tranh màu nước đòi hỏi tính tự nhiên.

Trước tiên bạn phải làm quen với đồ dùng. Bí quyết của tranh màu nước là vẽ thật nhiều. Vẽ tại chỗ, ngoài trời, rất tốt. Thời gian mà bạn

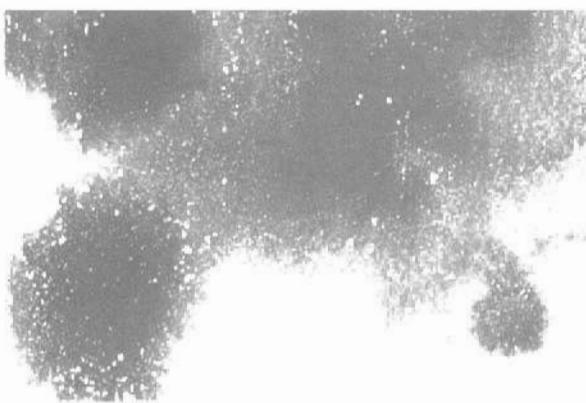
co trong việc dùng các màu sẽ giúp bạn nhiều.

Có rất nhiều nhãn hiệu màu nước Pébeo, Winsor & Newton Pelikan Talens, Lefranc và Bourgeois v.v. Một vài loại rất đắt, tuy nhiên bạn có thể, để bắt đầu nên chọn những chất lượng thông thường.

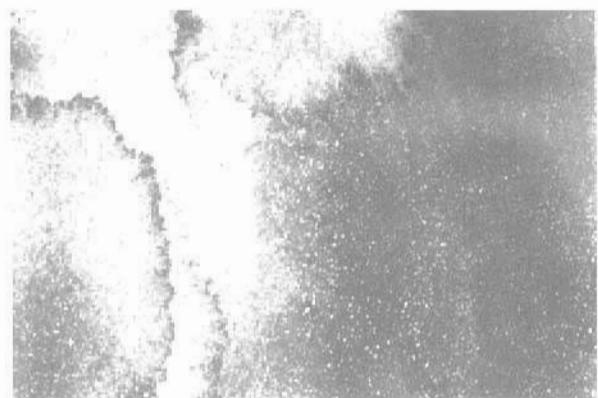
Hình trên cho bạn một ý niệm về các thứ bút lông (co) mà bạn cần phải có. Hãy chọn những bút lông co chất lượng tốt (co bằng lông chồn

số 4, 5 và 7 để bắt đầu). Những thứ chất lượng xấu không dùng được và dùng không lâu. Tuy nhiên có thể dùng những co lớn thường để sơn những mảng lớn hay bết những mảng màu hình lớn.

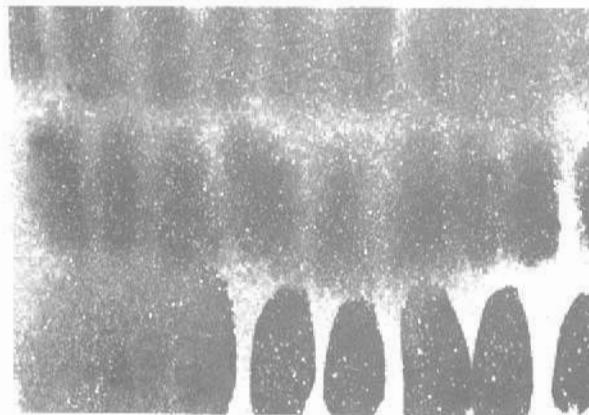
Giấy vẽ màu nước có láng, có nhám và rất nhám thành to rồi hay sổ. Một lần nữa, bạn phải thử nhiều loại giấy và nhiều loại được chế tạo bằng các chất liệu xơ sợi khác nhau để chọn loại thích hợp. Nhưng trước khi tấn công vào lãnh vực kỹ họa, hãy làm các bài tập ở trang sau.

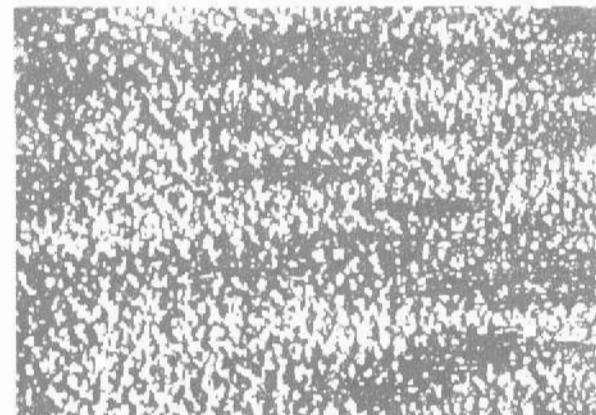
Sau khi thảm uột giấy bằng nước, hãy làm những nét bút màu và quan sát cách nó dang ra

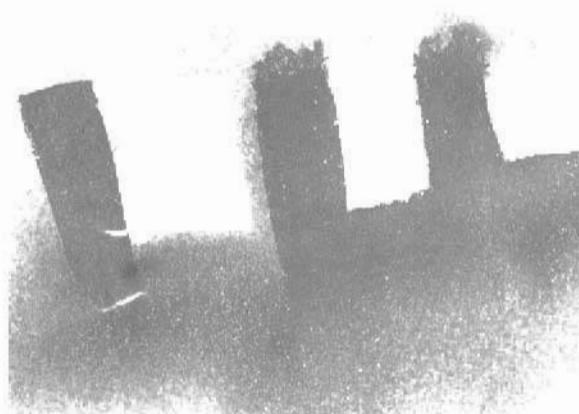
Làm lại bài tập trước lần nữa, rồi thêm vào một ít nước lên bề mặt khi các màu sắc đã khô lại và quan sát các hiệu quả mà bạn có thể đạt được

Quét một màu nước đơn sắc. Trong khi nó khô, hãy quét một vài nhát cọ cùng màu và xem những phản ứng của từng giai đoạn khô

Tiến giấy vẽ màu nước, quét một màu nước đơn sắc. Nó cho ta thấy một kết cấu quan trọng. Hãy làm lại thí nghiệm một lần nữa với các loại giấy vẽ khác

Trước hết thảm uột giấy bằng nước rồi quét một lớp màu lên để chua một mảng trắng ở giữa. Khi lớp màu gần khô hãy bôi thêm những lớp sậm hơn. Bạn sẽ thấy có sự pha trộn ở những phần được bôi, uột

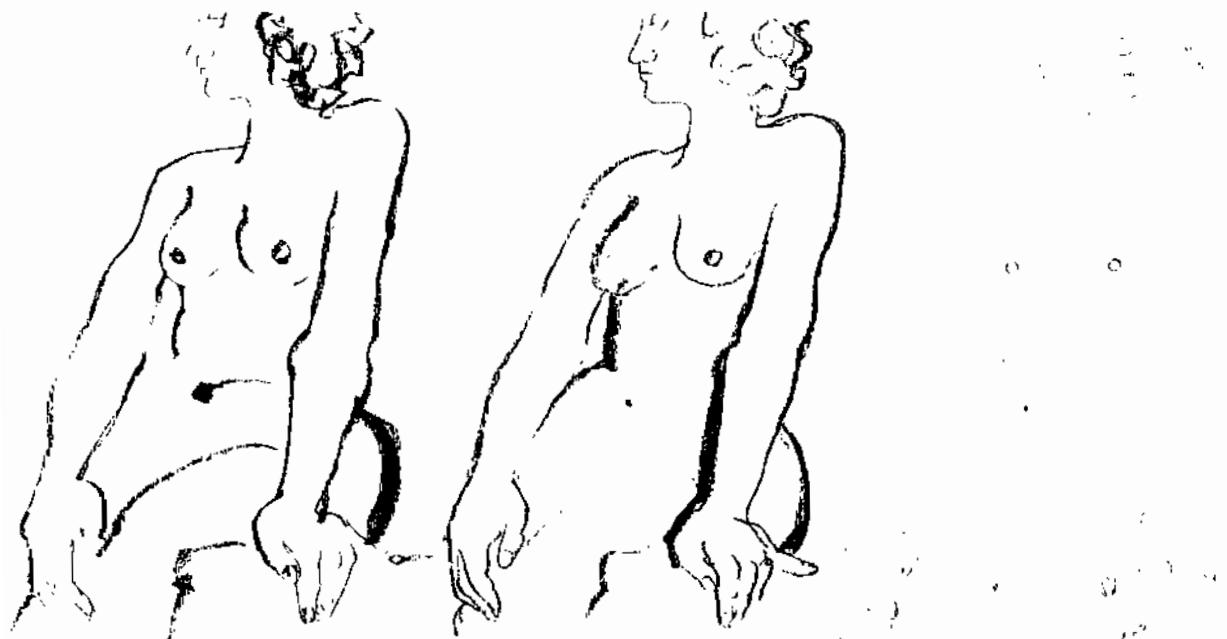

Tiến giấy khô, bôi một lớp màu đơn sắc. Khi nó còn uột bôi một lớp màu đơn sắc khác màu. Hãy để ý xem các màu sắc trộn vào nhau như thế nào

Thế giới diễn cảm của đường nét

Mỗi đường nét có đặc tính riêng của nó. Tuy theo phương tiện và kỹ thuật sử dụng, ta có thể miêu tả nó như luồng lụ, hung hăng, nhạy cảm, cứng nhắc hay mềm mại. Theo Mel Carter, chính đường nét mới là quan trọng. Vì vậy, một đường thẳng thì cứng cỏi, trực tiếp, mạnh hay hăng hái, trong khi đường cong thì sinh động, tinh tế, gợi cảm hay thanh thoát thoải mái. Vì thế, sức diễn cảm của đường nét tùy thuộc vào hướng của nó, vào bề dày và tốc độ.

Ở những hình vẽ dưới đây, Mel Carter thực hiện bằng những đường nét khác nhau với cùng dáng vẻ ấy và cùng tư thế ấy. Chỉ có các phương tiện sử dụng và tính chất của đường nét là thay đổi, nhưng thành tố làm biến đổi sâu sắc mỗi hình vẽ.

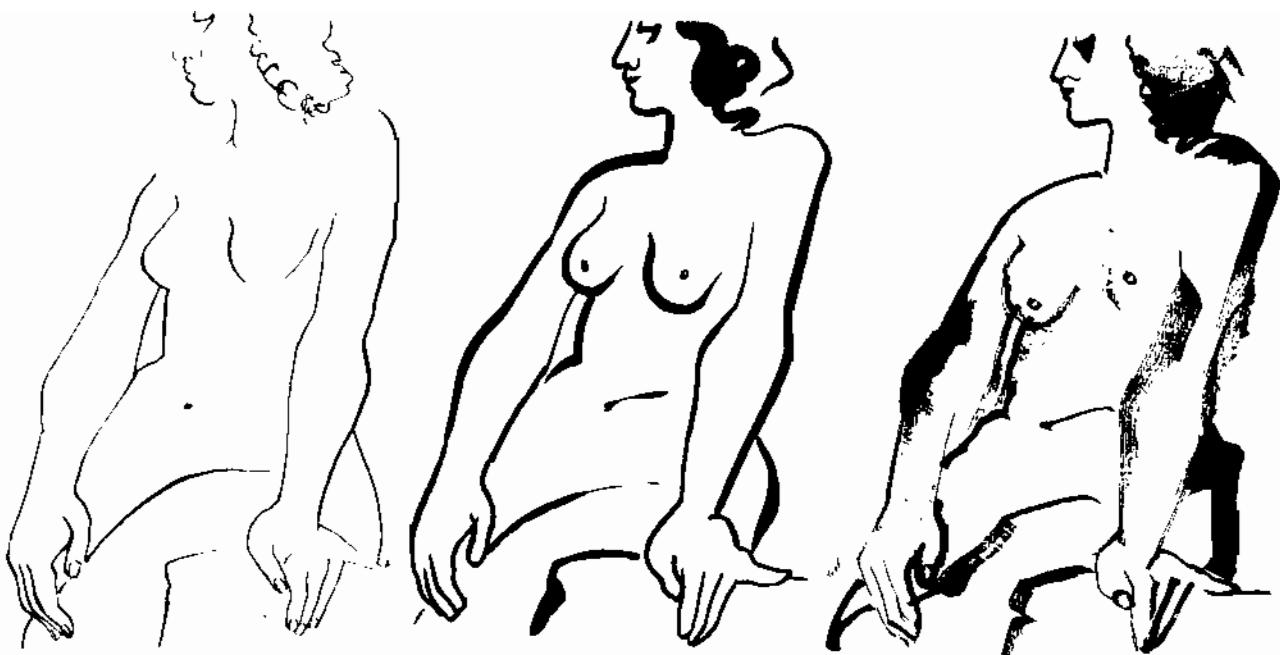
1. Grafit Grafit (hay ruột chì) có dưới dạng thỏi hay bút chì Carter dùng loại thỏi. Đường nét mỏng hay dày tùy theo ông ta vẽ với đầu thỏi hay phía bên của thỏi grafit.

Hãy xem sự tinh tế đường nét của khuôn mặt. Người nghệ sĩ có thể vẽ hết toàn thân theo phong cách này, nhưng ông ta đã chọn thêm vào những đường nét mạnh mẽ và gợn ghẹ để bức vẽ trở nên táo bạo hơn.

2. Phấn mỹ thuật. Chất lượng của phấn mỹ thuật rất giống của grafit (đường nét mảnh hay đậm, màu sáng hay sẫm v.v..). Nhưng phấn này không mấy tinh tế (hay so sánh bức vẽ với bức trước) mặc dù nó khá diễn cảm.

Bút chì Conté và bút than cũng là họ hàng với grafit và phấn mỹ thuật. Chúng đều có xu hướng rã ra và dễ làm bẩn. Cứ thử cả bốn loại này để biết những ưu khuyết của nó.

3. Bút kỹ thuật. Với loại bút hình ống này, ta có một đường nét rõ và liên tục mà sự mảnh mai làm cho cả bức vẽ trở nên tinh tế. Đường nét cũng rất vững. Hãy xem, tôi chải các đường cong trên mái tóc, nó đã đem lại một vẻ độc đáo cho bức vẽ.

4. Bút và mực. Bút và mực cho ta một đường nét mềm mại hơn và truyền thống hơn so với loại bút kỹ thuật. Hãy xem đường nét rất mảnh ở mũi và trở nên mạnh mẽ ở ngực và tay chi.

Tuy nhiên, vì các biến tấu và các chỗ gãy của những đường nét này, khiến hình vẽ ít duyên dáng hơn. Mặt khác, cũng vì những lý do này, các đường nét như vậy đã tạo nên đặc điểm đáng lưu ý về mặt họa hình.

5. Bút lông và mực. Đường nét hấp dẫn và trôi chảy của hình vẽ bằng bút lông và mực nhắc nhở đến nghệ thuật thư pháp của phương Đông. Carter đã vẽ với một bút lông nhọn đầu với những nét bút dài và liên tục. Phương pháp này cho phép thực hiện vô số những đường nét khác biệt

Nhưng dù vẽ bằng phương pháp nào cũng phải thực hiện thật thuần thục!

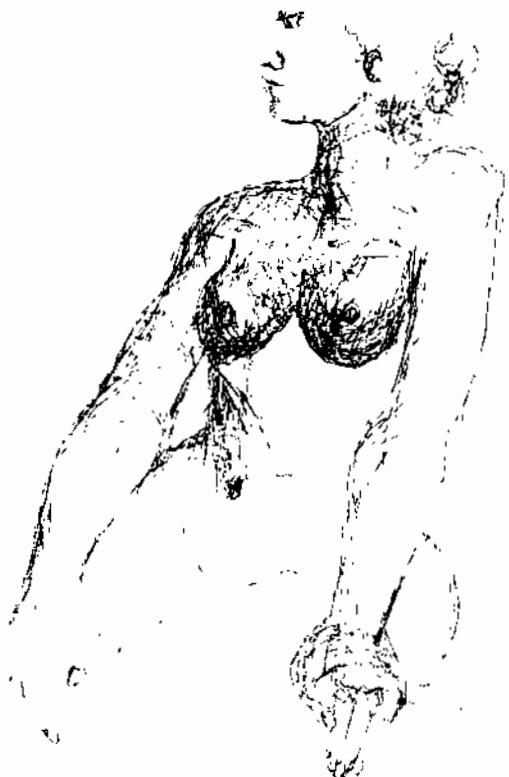
6. Một cọng cỏ và mực. Hình vẽ này được thực hiện với một cọng cỏ nhặt dưới đất. Chàm vào mực, nó trở thành một dụng cụ phong phú vẽ khả năng nghệ thuật. Hãy so sánh những đường nét chính xác của khuôn mặt với những đường nét mạnh bao và diễn cảm của cánh tay, và những đường nét đen và ẩn mạnh của lưng. Người nghệ sĩ chế ngự đường nét bằng cách định lượng số mực và bằng cách vẽ hoặc với dầu hoặc với mặt phẳng của cọng cỏ

Có một dụng cụ vẽ cũng dẫn đến nhiều khả năng họa hình và tuân thủ nhiều hơn là một cọng cỏ: đó là bút tre của người phương Đông

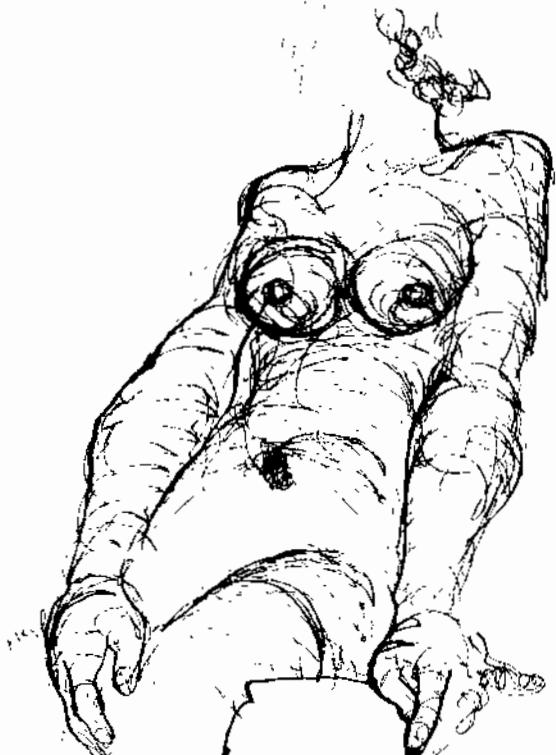
Ảo ảnh của trò chơi đường nét

Mỗi đường nét có một tính chất riêng. Mỗi nhóm đường nét có thể gây ra nhiều loại hiệu quả. Vì vậy, những đường nét chồng lên nhau có thể làm mạnh mỗi phần của hình vẽ, cho một ý niệm về chuyển động hay nhịp điệu, và xác định những mảng giá trị khác biệt. Hình vẽ tùy thuộc vào ảo ảnh của những nét gạch gạch hay những đường nét chằng chịt.

1. Nét gạch gạch chéo Hình vẽ bằng mục được thực hiện với những đường nét mảnh mai. Mỗi nét gạch gach tự chúng chằng quan trọng gì, nhưng nhìn chung, chúng nhấn mạnh các bóng và ánh sáng của hình vẽ. Ở đây sự quan trọng được dành cho các nét. Tuy nhiên có thể chơi trên các sắc độ để gợi mở những chi tiết nổi bật.

2. Đường nét cùng một chiều Hình vẽ bên là một ví dụ về đường nét có cùng một chiều. Trong trường hợp này, chúng bám sát hình dáng các khối của hình vẽ. Chúng tạo cho hình vẽ nhịp điệu và làm nổi bật thân hình của người mẫu.

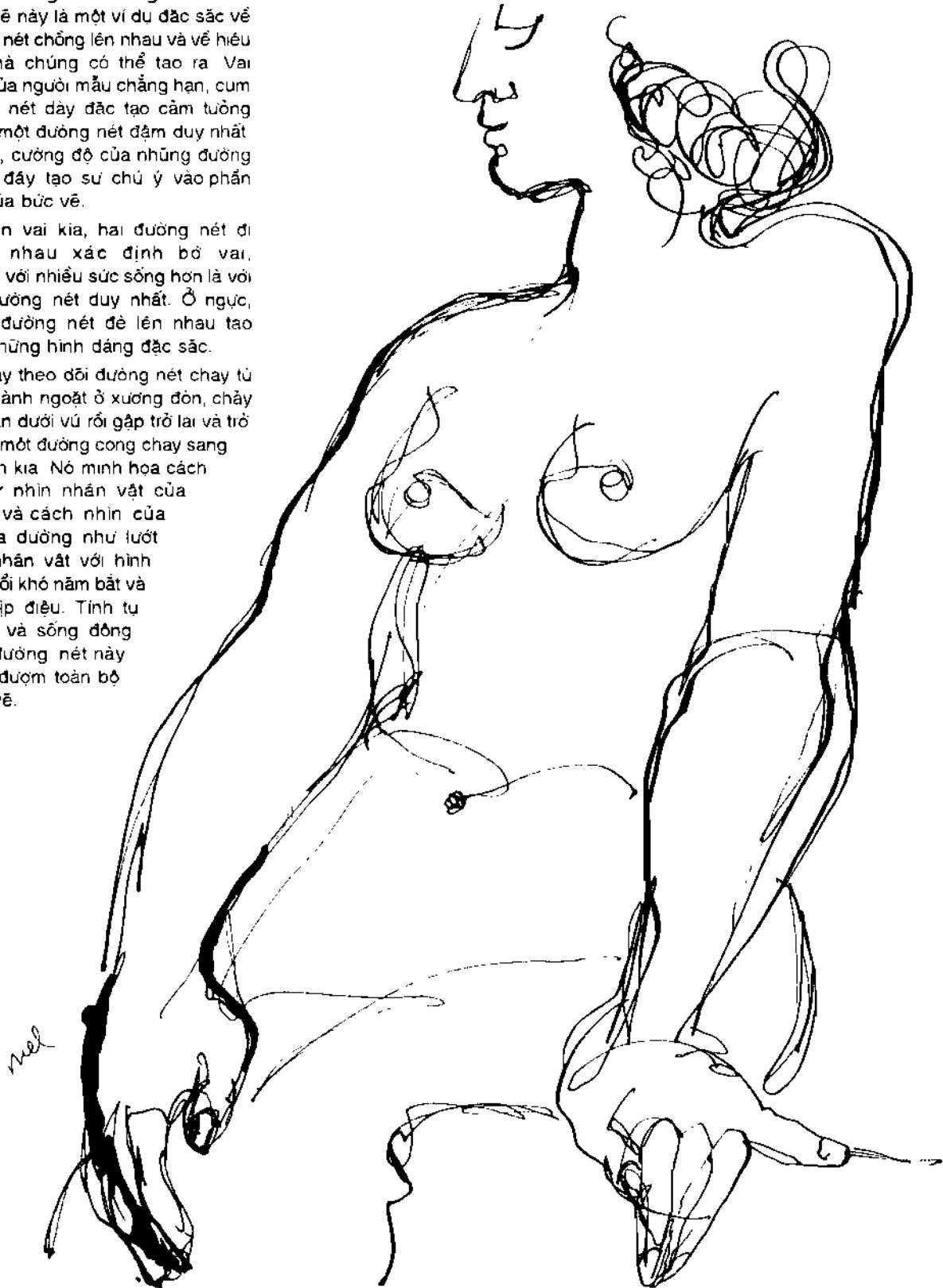

3. Đường nét chồng lên nhau.

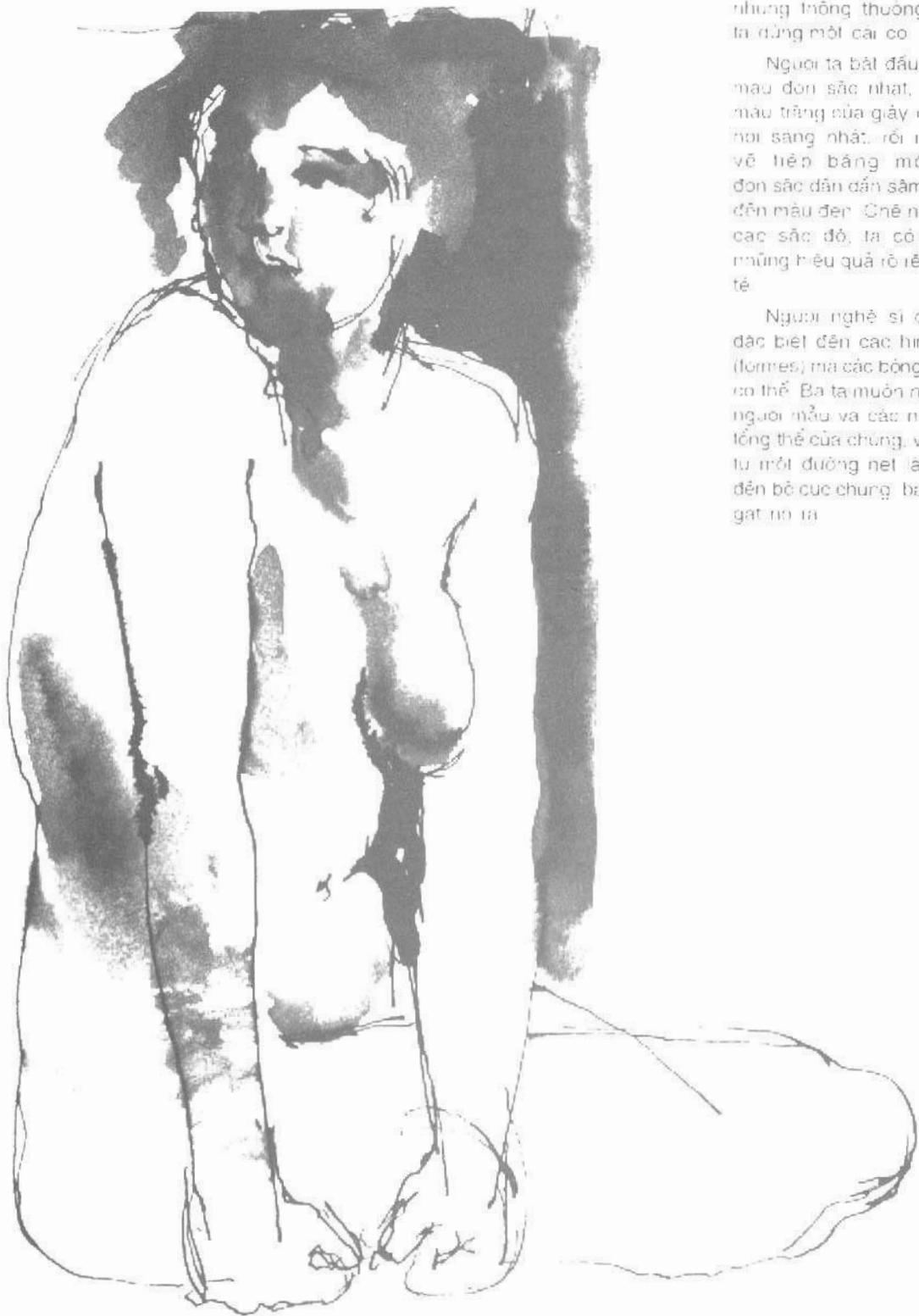
Hình vẽ này là một ví dụ đặc sắc về đường nét chồng lên nhau và vẻ hiếu quả mà chúng có thể tạo ra. Vai phải của người mẫu chẳng hạn, cum đường nét dày đặc tạo cảm tưởng chỉ là một đường nét đậm duy nhất. Vì vậy, cường độ của những đường nét ở đây tạo sự chú ý vào phần này của bức vẽ.

Bên vai kia, hai đường nét đi cạnh nhau xác định bờ vai, nhưng với nhiều sức sống hơn là với một đường nét duy nhất. Ở ngực, nhiều đường nét đè lên nhau tạo nên những hình dáng đặc sắc.

Hãy theo dõi đường nét chạy từ cổ, quanh ngoặt ở xương đòn, chảy đến tận dưới vú rồi gấp trở lại và trở thành một đường cong chạy sang vú bên kia. Nó minh họa cách Carter nhìn nhân vật của mình và cách nhìn của ông ta đường như lướt trên nhân vật với hình thay đổi khó nắm bắt và có nhịp điệu. Tinh tú nhiên và sống động của đường nét này thẩm đượm toàn bộ hình vẽ.

Mực nâu đen làm nổi bật

Mực nâu đen làm nổi bật những tinh tế và linh động của sắc màu cơ thể con người. Người ta có thể, nhân dịp đó, sử dụng một ngòi bút để phác họa một vài phần, nhưng thông thường, người ta dùng một cái cọ.

Người ta bắt đầu với một màu đơn sắc nhất, vẫn giữ màu trắng của giấy ở những nơi sáng nhất, rồi người ta vẽ tiếp bằng một màu đơn sắc dần dần sẫm hơn để đèn màu đen. Chỗ nào được các sắc đó, ta có thể tạo ra những hiệu quả rõ rệt và linh te.

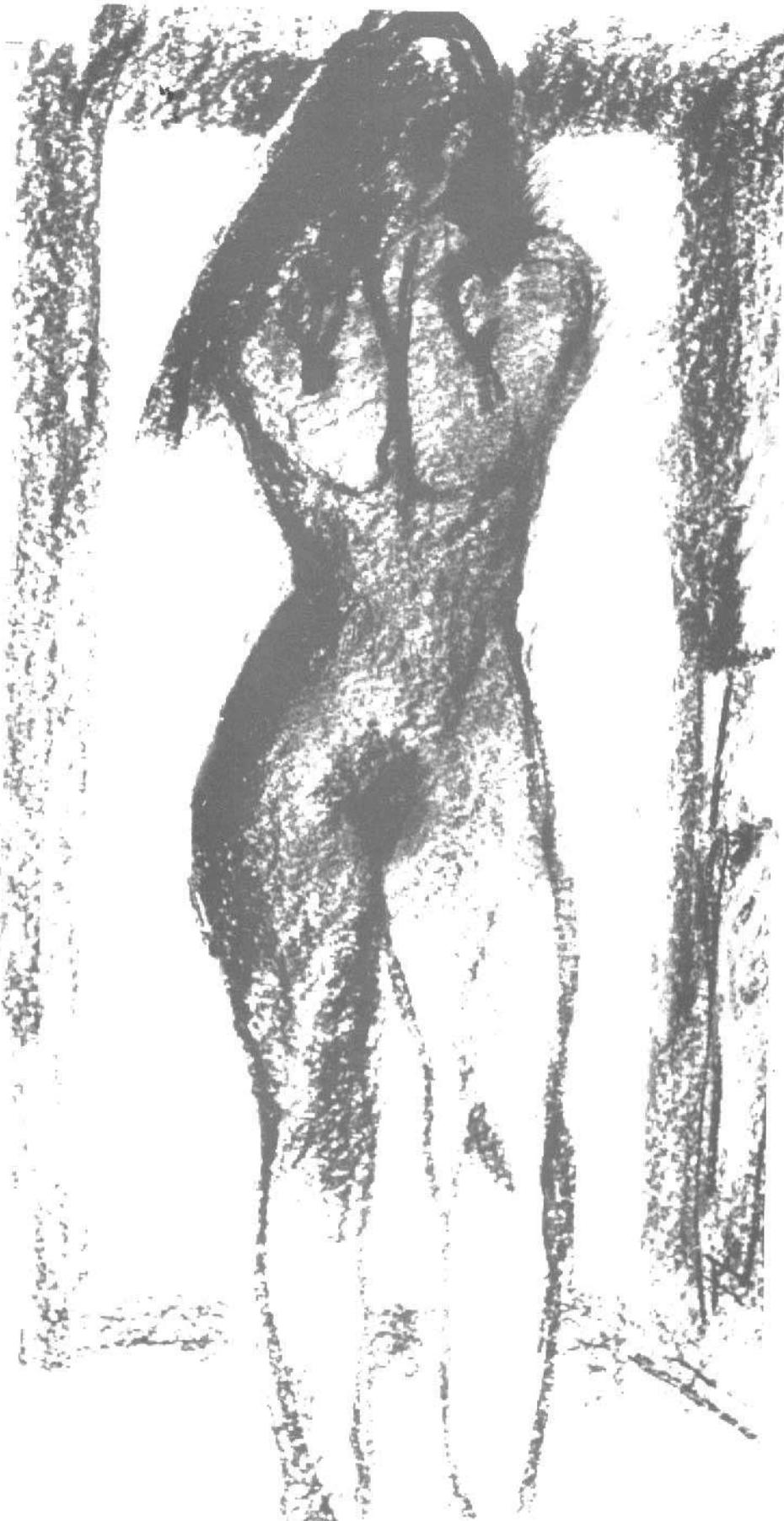
Người nghệ sĩ chú tâm đặc biệt đến các hình dạng (formes) mà các bóng tao trên cơ thể. Ba ta muốn nhìn thấy người mẫu và các nền trong tổng thể của chúng, và khuỷu tay, một đường nét làm hông đèn bô cục chung ba ta thích gat no ta.

Bước đầu tập vẽ than

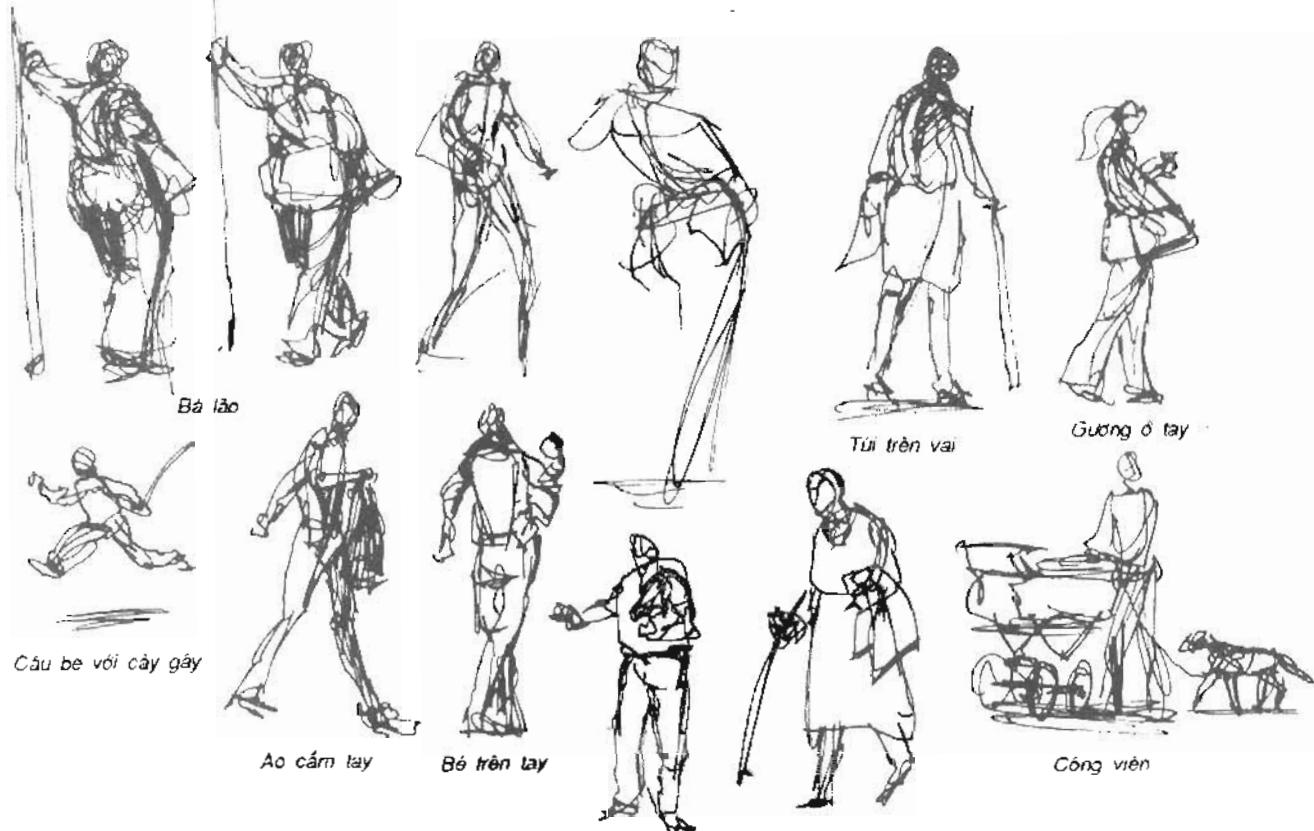
Than đối với người vẽ chẳng khác gì cọ đối với người hoa sỹ. Nó hoàn toàn thích hợp với việc vẽ cơ thể con người. Nó cho phép ta vẽ một đường mảnh mai với một đồng tác duy nhất. Nếu qua đèn, hãy làm sáng bể mắt với một miếng ruột bánh mì hay một cái tẩy. Phản tráng cũng có thể dùng để bôi lên những phần sẫm. Hình vẽ có thể thực hiện đi thực hiện lại mà vẫn giữ vẻ sáng sủa của nó.

Người mẫu ở đây được đặt trước một cửa sổ, sắp bóng. Vẽ một hình tỏa ngược sáng bắt buộc phải tập trung vào các biến tấu tinh tế của màu và các sắc màu của da. Hãy để ý xem các đường nét cứng và góc cạnh của cửa sổ và cửa lớn đối lập với những đường nét cong của cơ thể.

Vẽ phác nghệ thuật

Đối với loại kỹ họa nhanh này, hãy dùng bút bi và giấy thường. Những kỹ họa này phải nhỏ, khoảng 5cm. Chúng phải được thực hiện thật nhanh. Mỗi bức khoảng 10 giây. Bạn phải lắp đầy trang trong 5 phút.

Cầm bút chỉ như là sắp sửa kỹ gi đầy. Khi vẽ hãy làm những động tác nhanh nhẹn và tháo băng cổ tay và ngón tay. Phương pháp tốt là vẽ một hình tròn cho các đầu, rồi xuông một đường đến tận chân để xác định ngay tức khắc đường của đất. Sau đó vẽ tiếp những hình dạng trong một sự đi lại lặp tu do.

Chỉ có hai quy tắc: Bút chỉ phải luôn luôn chuyển động và không

được rời to giây. Những quy tắc này lúc đầu có thể sẽ làm bạn bối rối, lóng lòng nhưng dần dần bàn tay bạn sẽ tự do hơn. Cái quan trọng là nhịp điệu, đồng tác đều đặn và dễ chịu đi từ một hình dáng này đến hình dáng khác. Đồng tác của tay chỉ huỷ đồng tác mắt. Một vai bài tập sơ khởi đáng được lưu ý. Hãy bắt đầu bằng cách vẽ những hình tròn, hình này kế tiếp hình kia về bên phải, rồi về bên trái, sau đó vẽ những đường xoắn ốc và những hình số 8 không giàn doan.

Bàn tay phải nhanh nhẹn và vẫn đồng theo trí nhớ. Nếu bạn có cảm tưởng là bàn tay của bạn đang vẽ

lém nhém, điều đó cho thấy là bạn không kiểm chế được. Nếu tay bạn ngừng lại mỗi hai, ba giây, đó là điều bạn cần phải ngồi ngoi. Cơ một su quân bình giữa hai cực cho phép tạo nhịp điệu cho bức vẽ.

Nếu một tu thế đập vào mặt bạn, hãy vẽ ngay lén giây. Hãy để đường nét tự do đi tu hình dạng này đến hình dạng khác, dùng quan tâm đến các đường viền. Những đường nét, thông thường phải tranh, có thể gặp nhau. Chẳng hạn trong bàn vẽ phác người đàn bà với chiếc áo trên tay (hang dưới, hình thứ 2 tu phía phải), cái áo trong suốt

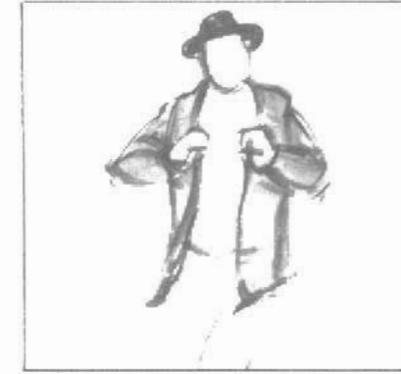
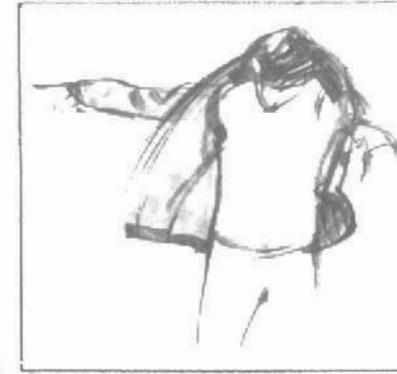
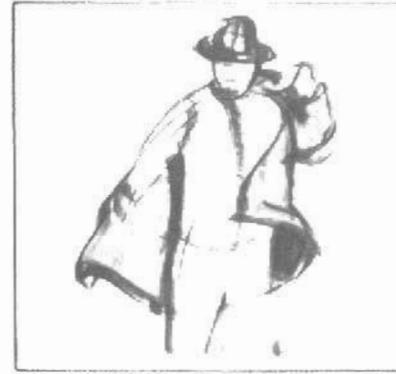
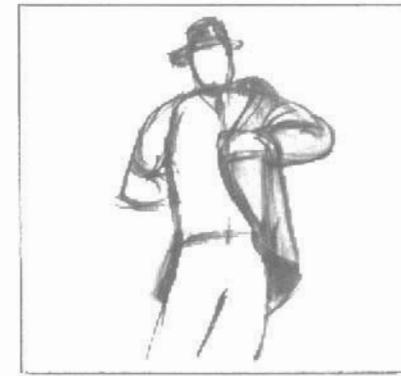
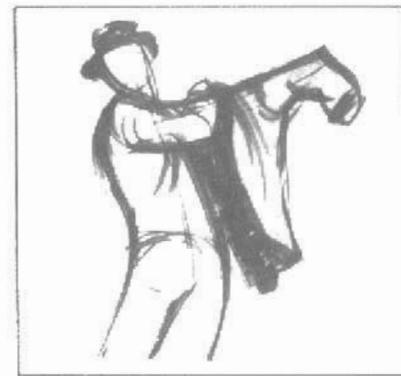
Tiếp cận các động tác

Thay vì những động tác mòi nhanh của cổ tay và các ngón tay, bạn có thể dùng những động tác đầy đủ của vai và cánh tay để tạo cảm tưởng thoáng qua của động tác. Nhưng kỹ họa này ion non Ta có thể dùng những tờ khổ 45cm x 60cm để thực hiện một hay hai kỹ họa hay dùng những sô lát 30cm x 35cm hay 35cm x 45cm. Khi công kẽm với một thứ giấy thường dễ dàng khoảng 20 tờ cho một buổi vẽ. Hãy dùng một cài cọ hay một thời than 6B và cầm nó như cầm cọ.

Những cù chỉ bắt nguồn từ vai dẫn đến các động tác chậm hơn nhiều. Như người chơi vợt hay nhạc trưởng, sức nặng của cánh tay làm cho các động tác rộng hơn và hài hoà hơn.

Để bắt đầu, hãy tìm kiếm ngay những đường nét hình "C" hoặc "S" để cấu tạo cho cơ thể, đặc biệt đường nét của sống lưng. Hãy vẽ chúng với những cù chỉ hai hoa, và giàn di và nhắc bút chỉ bạn lên giữa hai đường nét. Chỉ có mực bút chỉ là vật duy nhất phải dùng vào giấy.

Hãy thực tập trước hết ở nhà với sự "giúp đỡ" của gia đình bạn bè hay của T.V. Các kỹ họa dưới đây được thực hiện với một người bạn vui vẻ đã mặc áo suông mươi hai lần. Khi bạn vẽ, hãy xem hai hay ba kỹ họa đầu tiên như một bài tập đơn giản để kích thích. Người ta không thực hiện những kỹ thuật ngay từ đầu. Hãy cố đạt, như với các hình vẽ nhạc, cố giữ sự quân bình giữa tư thế và kèm chế.

Làm thế nào nắm bắt được động tác với một người mẫu

Cơ thể con người đang vận động rất khó thể hiện; để đạt được, phải giàn lược nó và phải khéo léo. Các họa sĩ của mọi thời kỳ, đã phải minh ra vô số những phương pháp để tái tạo cơ thể với một vài đường nét tối thiểu. Đa số những phương pháp này là những biến tấu của các tranh trẻ con, những hình dạng họa hình que.

Gamey và Kinkade lại dùng một người mẫu gồm ba khối: hình khối có dạng trứng làm đầu, một khối lớn hơn, hình chữ nhật cho lồng ngực và vai và một khối nhỏ hơn một chút cho khung chậu. Những hình dạng giản lược này thể hiện những phần chính của cơ thể. Nối với một đường nét uốn được giả làm xương sống, chúng có thể chấp nhận những vị thế không ngờ được. Những đường nét thể hiện từ chi, chỉ định hướng và định vị cho chúng. Sự lược hóa (số đồ họa) cho phép tập trung vào tư thế nghiêng mình và vặn vẹo của cơ thể, diễn tả động tác và đồng thái.

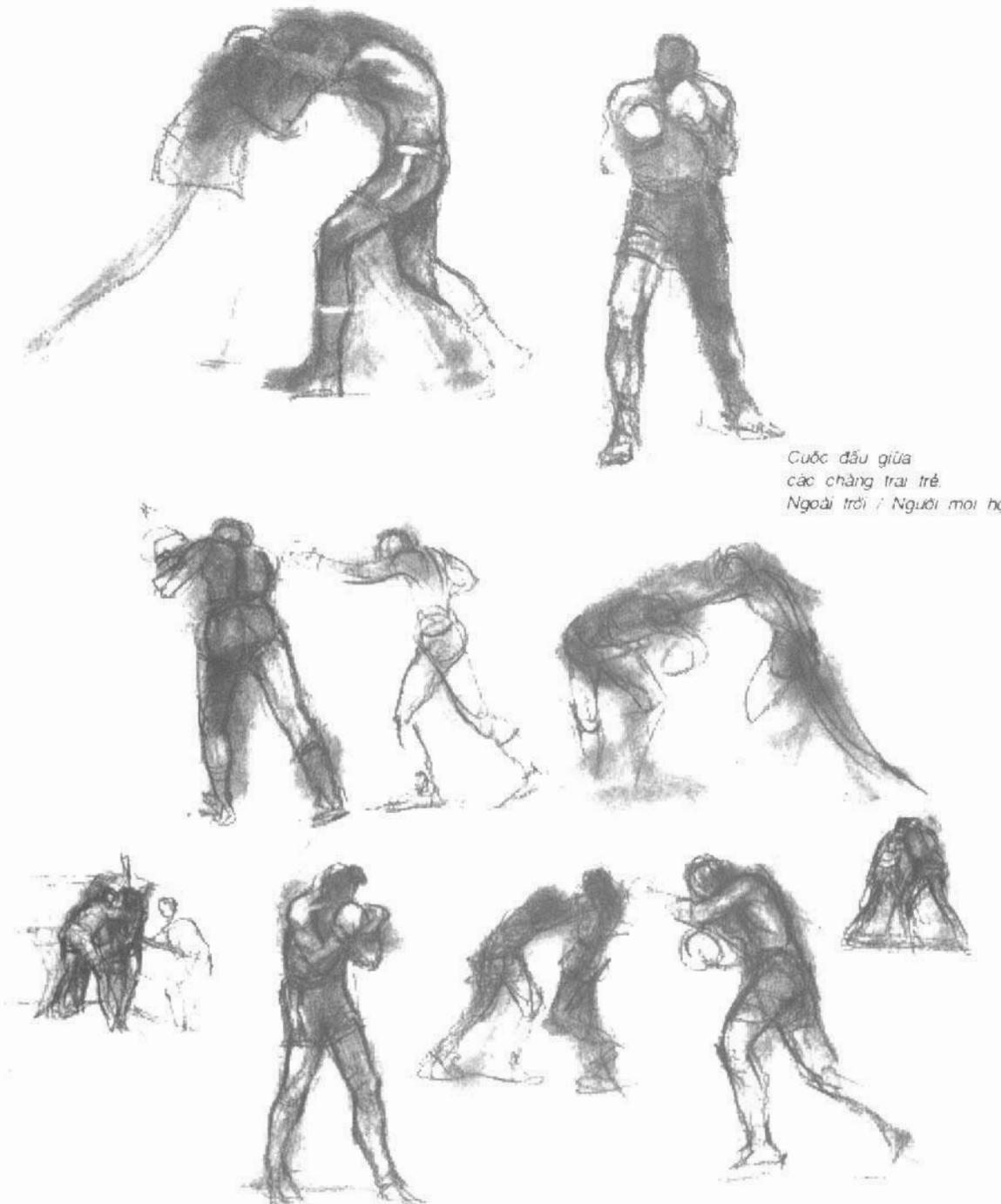
Để nắm bắt một cơ thể đang chuyển động với một người mẫu, bạn hãy nhớ những gì chúng tôi đề cập trong mục phác họa nghệ thuật. Từ một cảm xúc đầu tiên, hãy vẽ những đường nét thể hiện từ chi và chỉ nên nghĩ về 11 chiều hướng 11 đường nét có của người mẫu, không để ý đến các khối, cơ bắp và nếp các quần áo.

Khi đã xác định một tư thế, bạn có thể làm cho tinh tế hơn ký họa của bạn bằng cách bổ sung thêm các hình dạng nón hay hình tru để gợi ý thể tích của tay và chân (xem hình vẽ người chạy đua ở dưới, ngay bên). Bạn có thể làm như thế với phần còn lại của hình dạng, quần áo v.v... với óc quan sát và những hiểu biết của bạn về cơ thể học. Quần áo sẽ vẽ sau.

Các động tác cũng có thể vẽ theo phương pháp này ba khối chính (đầu, lồng ngực, xương chậu), nối liền với xương sống. Bốn chân và đuôi được gợi ý bằng những đường nét.

Tiếp cận với sắc độ

Cuộc đấu giữa
các chàng trai trẻ.
Ngoài trời / Người mới học

Thay vì vẽ các đường nét, người ta thể hiện các khối bằng một nùi bông lót chào chấm vào than vẽ hay một bút đánh dấu cò đầu bút là bản rồng. Mắt nhảm lại, hãy nhớ lại thật nhanh cảm tưởng ban đầu và chỉ giữ lại hình ảnh của vống mạc. Nhìn ngay tờ giấy và bắt đầu với nùi bông, đi từ khôi trung tâm ra phía ngoài cho đến

khi nào một tư thế toát ra. Sau đó ta sẽ xác định những đường viền với một bút chí thon hay một bút bì. Ta sẽ khám phá những hình dáng không ngờ tới.

Hãy "nhắc lại" kinh nghiệm nhiều lần mà không cần chú tâm và suy nghĩ. Ta có thể làm như vậy với đề tài khác: cây cối, phong cảnh, đồ vật v.v

Vẽ đường viền

Trước khi vẽ, hãy nghiên cứu những nét lớn của chủ đề.

Kỹ họa trong 5 phút.
Hãy bắt đầu bằng đường cong của con phố. Rồi, vừa vẽ các mái nhà, hãy nghĩ đến vùng trời mà bạn định giới hạn, với "bàn âm". Sau đó vẽ hình dáng mỗi nhà so với nhà bên cạnh. Hãy xem phía dưới các nhà cùng lúc định ranh giới lề đường, không đều nhưng trung thành với đường cong của phố. Các đường cong hợp với các hình dạng góc cạnh của các nhà.

Đặt các nhân vật vào đấy. Một mảng bóng trên vai và bộ quần áo đậm màu đủ để tạo điểm trung tâm của cảnh

Che các nhân vật với ngón cái của bạn, bạn sẽ thấy toàn cảnh thay đổi. Su hiến diện của họ cần thiết cho bức vẽ.

Kỹ họa trong 15 phút
Những hình dáng chắc nịch của các nhà đem lại sự vững chắc cho quần thể này. Bầu trời có một hình dạng quan trọng, nhưng để tài của bức vẽ là dưới đất.

Trước hết, hãy vẽ căn nhà lớn ở trung tâm, bên trái với các cửa sổ và nhân vật to bự ở trước nhà. Rồi, trở về phía ban, hay vẽ đường viền của hai căn nhà và lề đường để hoàn tất góc dưới ở bên trái. Sau đó bạn chuyển sang góc phải trên và vẽ đường viền của căn nhà đầu tiên, các căn kế tiếp, lề đường và cả phố, vẽ phía sâu nhất

Đưa vào các nhân vật khác. Làm như thế, bạn sẽ kéo tầm mắt vào trung tâm cảnh, bằng cách như vậy để tạo một điểm trung tâm.

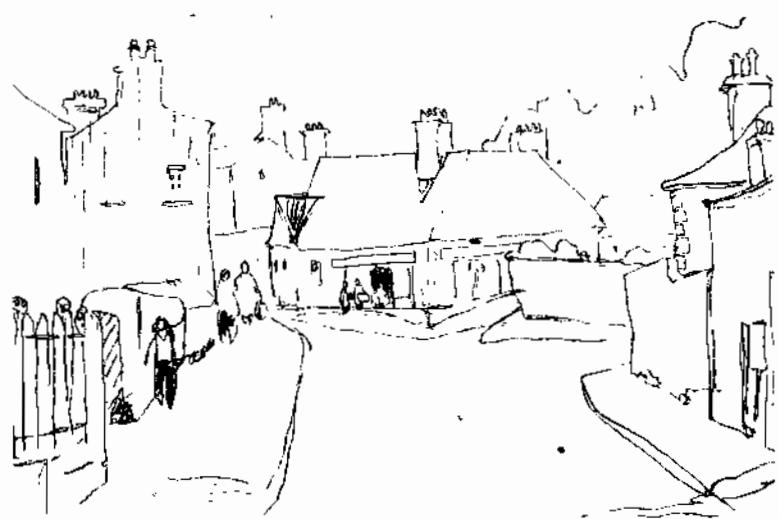

Tranh vẽ những căn nhà đều giống nhau. Hãy sửa đường viền của các tòa nhà.

Kiểm tra kỹ ức của bạn. Ký họa này để phát triển kỹ ức. Hãy vẽ địa điểm này như thể bạn rời vào bóng tối sau khi rời nó.

Hãy vẽ một bức vẽ đơn giản bằng nét trong 5 phút. Công việc này giúp bạn tái lập lại những nét lớn của bố cục, như ban đã nhìn. Hãy nghĩ là bạn đang ở hàng hiên một tiệm cà phê để quan sát cảnh vật.

Hãy tạo một sự linh hoạt giữa các nhân vật bằng cách thay đổi chiều cao của họ. Cái nhìn đi từ phía trái rồi lướt qua con phố để ngùng lai ở cánh cửa mở.

Vẽ đường viền nhanh. Bắt đầu từ trung tâm, trước hết chọn một điểm ở cánh cửa sổ tối và vẽ một nét duy nhất căn nhà có cánh cửa sổ ấy. Đừng nghĩ đến phép phối cảnh lẩn các điểm tự: Hãy phó thác cho con mắt của bạn.

Sau đó qua nhân vật bé nhỏ mang sô nước. Tiếp tục bắn phác thảo cho đến nhóm ba người, về phía trái. Có tạo một sự hài hòa

Giờ, lùi một bước và ngắm công trình của bạn. Các nhân vật của bạn đã tạo một hướng. Bạn có đánh dấu bố cục bằng "X" không? Bạn đang cố đưa tầm nhìn vào trung tâm bức ký họa

Ở cách nhìn này, hãy vẽ phía phải cùng đường nét của mặt đất nghĩa là đường gập gõ giữa nhà và vỉa hè. Trục thứ hai của "X"

được thực hiện bằng cách xếp bờ phái của mái nhà với đường nét của vỉa hè. Bạn có nhìn thấy rằng các nhân vật được xếp hàng trên một nhánh của "X" không? Chính ở tim "X" mà người ta đặt nhân vật cuối cùng. Bức vẽ như chưa hoàn tất: các mép ria của chúng không cắt đứt hẳn

Cái nhìn bị hấp dẫn bởi hai chiếc quán sâm. Các nhân vật lôi cuốn sự chú ý.

Bức vẽ tôn trọng những tỉ lệ co loi: nhân vật chính ở hàng đầu được đặt ở 2/3 chiều cao và chiều ngang

Vẽ đường viền

Bức vẽ đường viền buộc phải nghĩ thành đoạn các hình dáng, điều đó rất cần thiết nếu bạn quyết định sẽ vẽ tiếp bức tranh. Thật thế, đường nét cho bạn biết nhiều về hình dáng trong tổng thể của nó hơn là một chi tiết đặc biệt.

Hình vẽ đường viền buộc bạn phải nắm bắt các tương quan giữa chủ đề và môi trường xung quanh vì bạn phải liên tục di từ cái này sang cái kia mà không nhắc bút chì.

Sau cùng, hình vẽ đường viền cho bạn một cái nhìn khác đến nỗi một người học nghề, chẳng biết tí gì về công việc theo mẫu, có thể thực hiện một ký họa thú vị dù các tỉ lệ không đúng, hình vẽ như vậy có thể để cập đến chủ đề hơn là một hình vẽ chăm chút.

Thật thế, ta có thể không tìm kiếm các tỉ lệ tương đối đúng mà tôn trọng những đường nét chung: một sự chăm chút quá đáng có thể làm hỏng mục đích của hình vẽ đường viền.

Vì vậy bạn có thể thoải mái không bắn tâm đến sự chính xác. Bạn không chụp ảnh mà là diễn tả những gì bạn thấy. Sự biểu hiện và tuân thủ các quy tắc không cần thiết phải đi đôi với nhau. Dưới đây là cách thực hiện:

Giai đoạn 1. Bạn có thể bắt đầu ký họa hay bạn muốn thế, ở mặt. Tuy nhiên, ta cũng có thể bắt đầu từ một bàn tay hay một bàn chân.

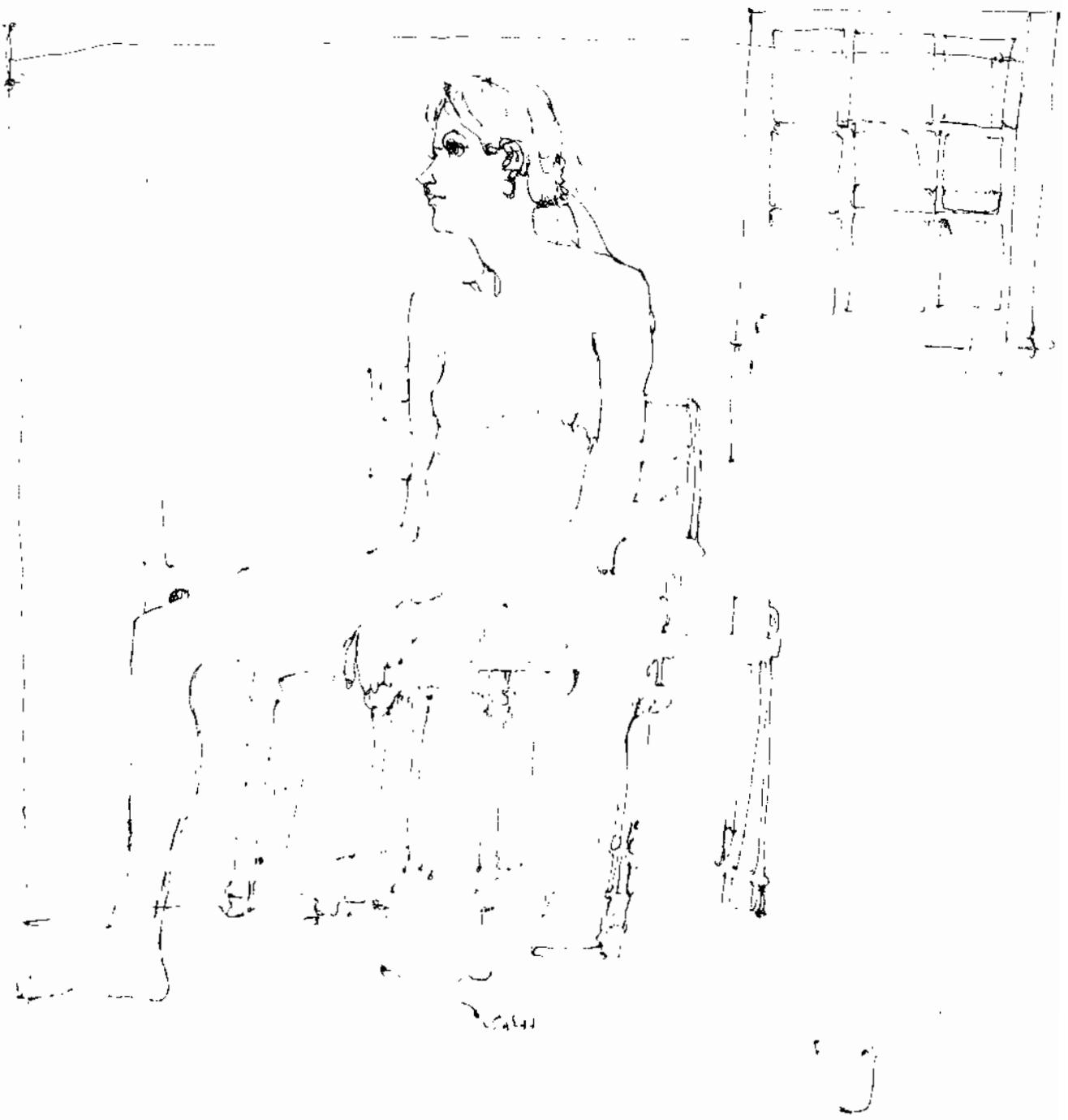
Hãy thử nhiều điểm xuất phát; các kết quả có thể sẽ làm bạn ngạc nhiên, nhưng chúng cũng có thể làm bạn chối bỏ những thói quen cũ.

Sau đó, với một ngòi bút đầu nhỏ, một bút chì HB, một bút bi, hay một bút da đầu nhỏ, ban vẽ dần dần hình dáng của mẫu. Khi có sự thay đổi chiều hướng, bạn hãy dừng lại nhưng không nhắc bút và lấy thời gian suy nghĩ.

Vẽ đường viền không có nghĩa là chú ý đến hình dạng bề ngoài. Ban có thể thể hiện (diễn tả) sự phân tích các hình dạng. Lưu ý là Reid nghiêng về "nội tâm" của đề tài mỗi khi anh ta muốn miệng, xương đòn, bóng, bóng định trên đối tượng (ombre portée), ngón chân v.v... Anh ta thoát khỏi cả hình dáng mỗi khi anh ta gấp một hình thức xa la với hình thể ghế, cửa sổ v.v.. Sau khi đã vẽ xong no, anh ta trở lại để tái. Sau cái ghế, anh ta quan tâm đến chân.

Có thể ban tao ra một sai lầm nào đó. Hãy vẽ một đường nét mới mà không sửa đường nét đầu tiên. Gấp thế bí (chẳng hạn phía trong chân phải của mẫu), hay nhắc lại đường nét và quay trở lại mà không nhắc ngòi bút.

Giai đoạn 2 Hãy để cho đường nét thoát khỏi chủ đề mỗi khi có thể, chẳng hạn để phác họa xung quanh. Chẳng hạn, chân trái, ở đây, gắn với chiếc ghế và khuỷu tay trái vào tựa phía sau. Đa số các người mới vào nghề đều theo một hình dáng không xác định trước. Có thể đó là thói quen khó bỏ.

Giai đoạn 3. Nếu biết nối dài chỗ hình vẽ với nền thì phải biết tránh ở các chỗ khác (bạn có nhìn thấy ở đâu không?). Vì bạn tâm đến sự chính xác và đa dạng, hình vẽ đã được thực hiện đối khi dương bǎn, đối khi

âm bǎn. (Hãy thử xem ở đâu). Rồi từ chiếc tách bên phải, trở vào trong hình vẽ và đi tới các ranh giới bên ngoài, có một biên giới. Cuối cùng, hình vẽ được nối liền ở hai bên và ở đỉnh bức vẽ.

Gia tăng dần dần độ đậm của bóng

Dành bóng là công việc giúp bạn làm cho công trình của bạn thêm nhiều sắc thái hơn.

Thêm các sắc độ của đường viền Bạn muôn thể hiện các màu tươi cho những căn nhà màu phấn dọc bờ biển. Đó là ở Saint Tropez, nhưng có thể có ở bất cứ đâu.

Trước hết hãy đánh 5 phút để vẽ đường viền. Vẽ một nét tinh tế và ném cái tẩy của bạn đi chỗ khác để bạn khỏi xóa những sai lầm. Gio thêm các sắc độ vào Bởi một màu thân trong ở chỗ có bóng tối vẫn giữ màu trắng của giấy đối với nhữn^g chỗ sáng. Sau đó thêm vào các độ sẫm hơn rồi ở chỗ của va trên mỗi ván phấn của các nhân vật những dấu sậm kẽ lõi kéo tẩm nhìn.

Thêm các sắc độ bằng một bút chì Từ nhà thờ, tẩm nhìn của bạn rời vào các màu sắc nóng hay lạnh của thành phố Cannes. Bạn chỉ có 5 phút để thực hiện bức vẽ này. Hãy chọn một chiếc bút chì có một gam đồ đa dạng, từ màu xám nhung đến màu đen thâm thẳm.

Các sắc thái thì vô số và ta phải giải quyết từng sắc thái một. Có cái do sự có xát (su trài mó) do các nét gạch gạch. Có cái chí là những đường thẳng. Để có những đồ sẫm nhất phải chà qua quét lại nhiều lần bằng bút chì.

Hãy xem như cảnh vật được chia thành hai bởi các đường nét thẳng đậm. Lớp cảnh đầu tiên bên trái màu trắng để đối xứng với mặt trước bên phải màu trắng.

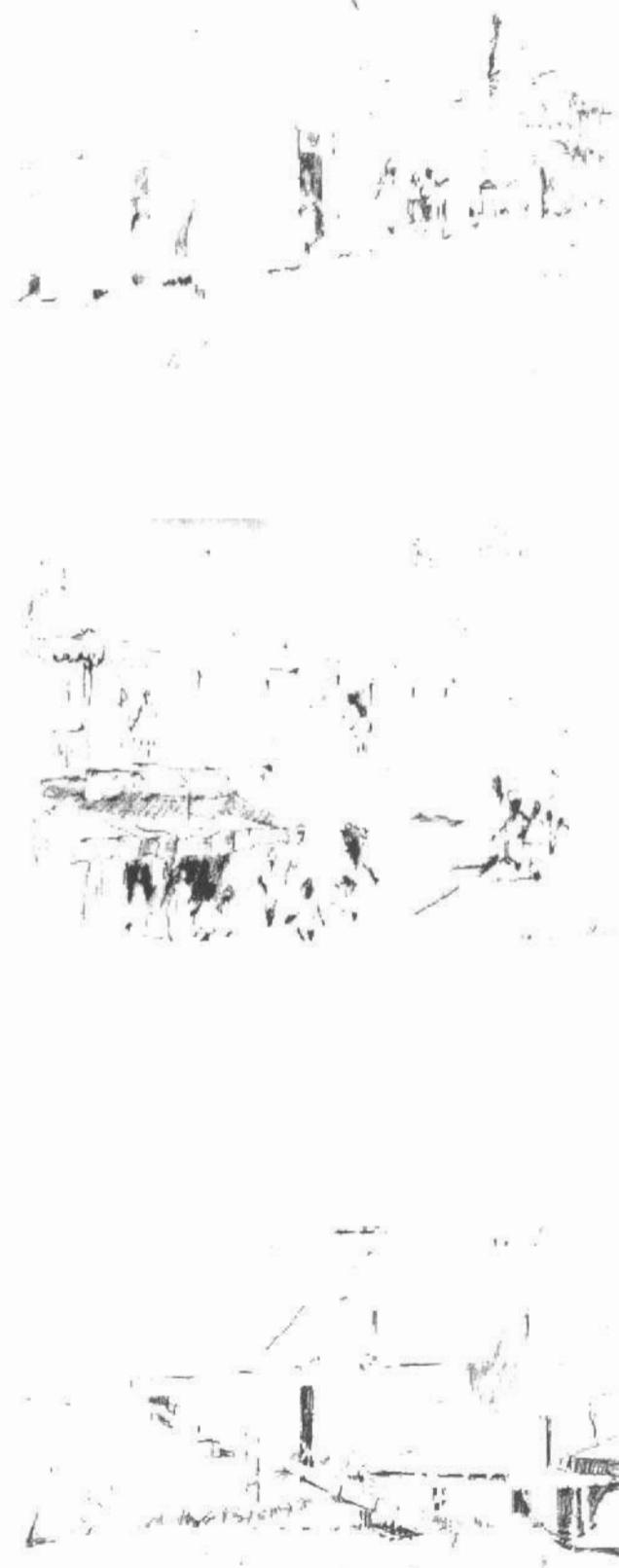

Trải mờ để làm cho bớt cứng các đường viền Phối hợp vẽ bằng nét với vẽ bằng tay không (không dung thuốc kẻ), tái hiện lại những vật mẫu này trong 30 phút. Cảm cản thận các nhân vật của bạn và để tạo độ trung gian hãy vẽ các nét vạch vào một vài phần bị cây phủ bóng.

Với chiếc bút chì (nghiêng như để got), đánh đèn một mẫu giấy. Chà lên đầu ngón tay bạn.

Bây giờ thì bôi nhẹ nhè các bóng trên các nhân vật ở lớp cảnh đầu. Phù hết người đầu tiên. Tua vào mép người thứ hai với bóng của cửa. Lâm ý nhu vảy dài với các mái ngói, hóng các ngôi nhà và nhân vật thứ ba từ phía trái. Để tan vào bên trong. Hãy để nhòm kia mau trắng nhám tạo cảm tưởng đang ở ngoài nắng.

Sau bài vẽ này có thể rửa tay được rồi!

Trải mờ để làm sáng các nhân vật

Đây là một bức vẽ bằng nét và bằng tay không trong 30 phút. Hãy để mắt đến sự bố trí. Rồi, vẽ các ngôi nhà, sau đó đặt các nhân vật vào con đường và trên các lan can. Gio thi bạn sẵn sàng gọi anh sáng.

Bắt đầu từ bóng. Trước hết, bóng mai nhà và quanh các nhân vật trên lan can trái. Sau đó đèn lan can thứ hai, nhưng, lần này, bóng của mai phải phủ lên khuôn mặt các nhân vật. Kết quả? Nhóm đầu tiên sáng ở mặt trước, nhóm thứ hai ở phía dưới thắt lưng và hình như lui vào.

Các nhân vật ở trên phố bên trái, đa số được chiếu sáng ở phía trước mặc dù một vài người ở trong bóng của cửa. Người đàn bà đội giỏ trên đầu một phần ở dưới bóng của bảng hiệu. Đây là trung tâm điểm. Các nhân vật phía phải được chiếu sáng ở phía sau. Hãy đánh bóng vào họ để làm rõ ra.

Các sắc màu tạo bởi các tia đường nét

Hãy quan sát kỹ bức ký họa vẽ bằng tay không thực hiện trong 30 phút. Đối với mỗi đoạn, ghi nhận sự đa dạng trong hướng các đường nét. Có thể gõ mái phía trái được tạo bởi các đường nét có từ những cánh cây ở lề đường sau lề mái. Mái trước xuất hiện ở chỗ các đường nét ngang kết thúc.

Ghi nhận sự thống nhất toát ra từ tổng thể các tòa nhà, mỗi nhà được diễn tả với một sự chăm chút đặc biệt.

Các sắc màu của màu nước đơn sắc

Nên biết là Millard chỉ vẽ bằng cọ dung cho màu nước làm bằng lông chồn đỏ, danh số từ 1 đến 14. Đôi với cọ ban phải tìm loại cọ chất lượng. Bề ngang của cọ tùy thuộc vào khổ giấy. Vì thế, khổ giấy 56cm x 76cm, dùng cọ số 9, 10, 12 và 14 cũng như số 3 và 8.

Bạn cũng có thể dùng loại cọ của Nhật rất rẻ, bằng tre. Cọ dù kích cỡ và làm bằng đủ loại lông (cào, sóc, sấu và soi). Thủ và xem thử nào thích hợp. Hãy bắt đầu bằng những cọ cỡ 3mm - 6mm, 12mm. Sau đó bạn có thể dùng loại 25mm, có thể lắp đầy một tách nước và rải nó để vẽ các bông hoa. Đôi với một số góc cạnh, cọ đều bằng lông lợn cũng rất có it.

Tô giấy phải đặt nghiêng một góc 5<198> để màu nước đơn sắc chảy tự trên xuống dưới. Hãy bắt đầu từ góc trên trái (nếu bạn thuận tay phải) và hoa các mát trước các ngôi nhà chiếu sáng từ phía sau. Rồi từ phía phải, hoa lên bề mặt phía trước. Đung dung đèn màu trắng của giấy giữa các nhà. Vua hoa vừa để ý đến cảnh quan tổng thể.

Bôi màu nước đơn sắc theo hình vẽ

Nguồn ánh sáng. Đôi với tranh màu nước, đầu tiên, hãy chọn một hình khối vuông hơn là hình tròn. Các hiệu quả ánh sáng ở đây thật hiển nhiên. Lam nổi các bong với các màu nước đơn sắc, ban sẽ làm nổi bật hình dáng và làm nổi bật bức vẽ. Không thêm bong vào nếu không chắc về nguồn ánh sáng. Có thể ban sẽ tìm được một ánh sáng tốt hơn là ánh sáng của hình vẽ.

Các màu nước đơn sắc cho các bóng Hãy trộn một số lượng màu vừa đủ để có một sắc màu của bóng, một sự phối hợp giữa màu lam cobalt và màu đất xám tự nhiên.

Đây là buổi sáng và ánh sáng mặt trời chiếu xéo từ phía trái. Ở phần trên trái của bức ký họa, đánh một dấu đỏ nhắc nhở bạn nguồn ánh sáng ở đâu. Ban đừng ngạc nhiên, đó là một trong các chìa khóa thành công của Millard đây. Bết bao bức tranh màu đã được cứu nhờ điểm này đây.

Sự chiều sáng mặt trước Ban có thể, trên bức ký họa gợi ra các bóng để giúp ban bồi các mảng nước đơn sắc. Do đó, các nét cho biết bóng giữa hai nhà bên trái. Các bóng khác cũng được gợi ý như các nét rõ hơn. Ở phô, dưới lan can và phía sau các nhân vật.

Một màu đơn sắc sẫm hơn
Đây là một cảnh tương tự. Các bóng được họa trên một bức vẽ đường viền thực hiện trong 20 phút. Chuẩn bị một số lượng nước màu đơn sắc kha khá cho các bóng. Hãy lấy những màu sắc mà chúng ta đã noi ở trên. Bởi túi trái sang phải Qua bầu trời, đi vòng qua các mái nhà, phía trên các cửa sổ, lan can, sau đó xuống phô. Luôn luôn co trong đầu cảnh quan tổng thể Để khô.

Đôi với màu đơn sắc sẫm hơn, hãy cho thêm một chút xanh lam và đen ngà để có một sắc màu phong phú và tối sẫm. Bởi nó lên đỉnh núi và trên một vai điểm quan trọng, như các lan can, hàng hiên và đầu của hai nhân vật.

Ký họa ấn tượng

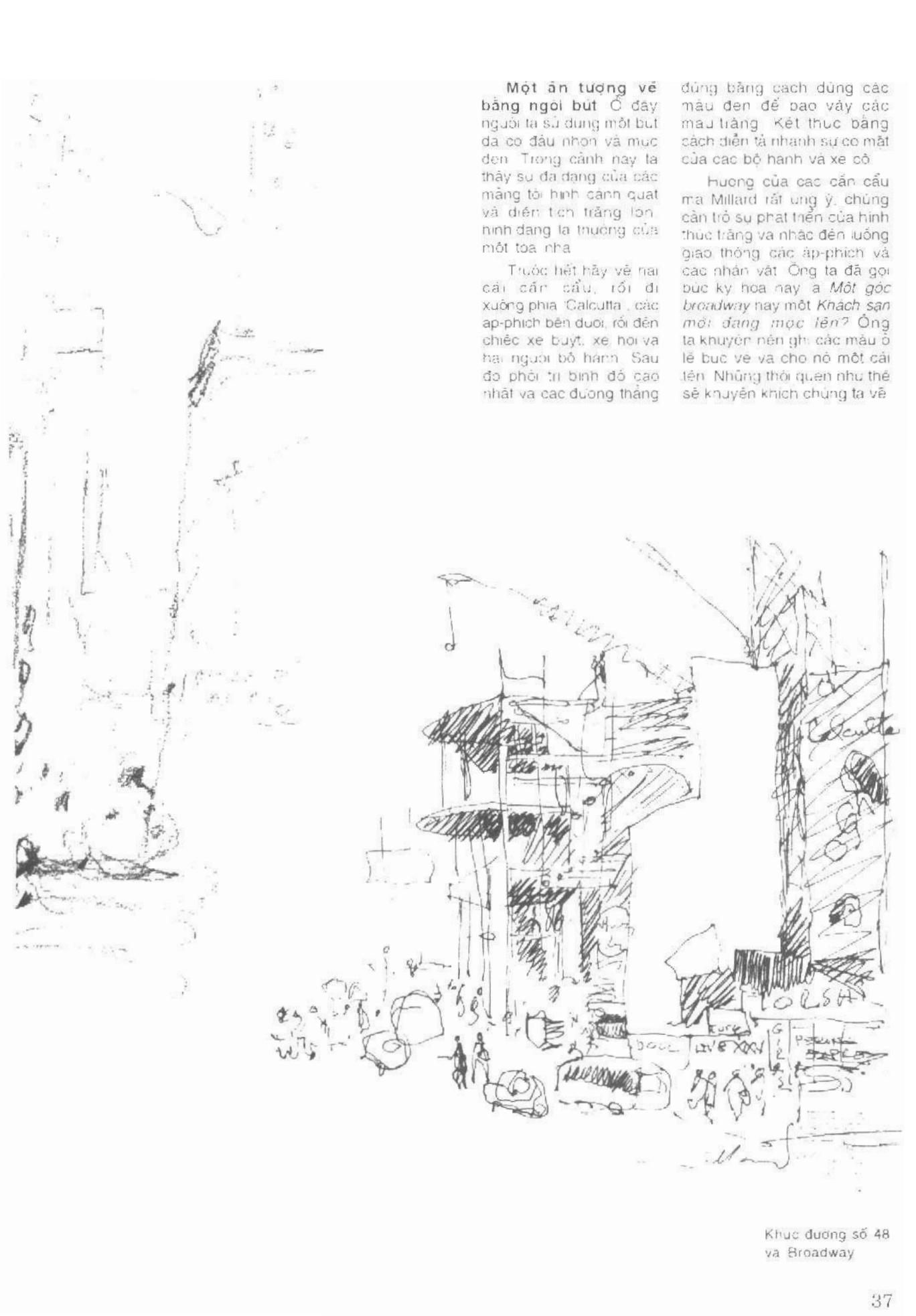
Hãy để các ấn tượng của anh thể hiện lên bức vẽ (đây là các cảnh ở New York). Mục tiêu là đạt được các tinh túy của chủ đề và không đi vào các chi tiết vô ích. Hãy vẽ những bức ký họa trong 5 phút.

Ký họa nhanh Trước hết bạn bì các khố thẳng đứng to lớn và vô số những báu trắc về phổi cảnh đập vào mắt. Sau đó bạn bì các mảng màu xám lạnh hay nóng của cảnh phòng do các tea nhà tạo nên. Hãy vẽ tất cả như một phổi cảnh sân khấu.

Từ góc trái, theo đường cong tạo nên bởi các đèn đường, đi vào phố và len lỏi qua các tấm áp-phích, các tua nhái và xe taxi. Như vậy bạn tạo ra một loại hém vực. Giờ là lúc cho các nhân vật vào. Họ có mặt khắp

nơi, nhưng chỉ giữ một vài người, gộp thành nhóm và đặt họ trước một không gian trống khổng lồ làm nổi họ lên và tạo một trung tâm điểm.

Phân phối cẩn thận các dô sâm của màu sắc so với cảnh quan tổng thể. Các nét nhăn đặt lên đầu các nhân vật, mỗi phần của vỉa hè và ô mái đua phải hấp dẫn con mắt vào các đường thẳng đúng đến lượt chúng lại dẫn con mắt về trung tâm. Nếu bạn thêm các mảng và các nét sậm khắp nơi thì cái nhìn của bạn bị khung lại, bạn sẽ có một ký họa tầm thường. Hãy hà tiên các sắc màu sẫm và chỉ nên đặt chúng một cách cẩn ý thúc cản nhắc.

Một bức tranh vẽ bằng bút chì. Ở đây người ta sử dụng một bút da có đầu nhọn và mực đen. Trong cảnh này ta thấy sự đa dạng của các mảng tối hình cầu quay và diện tích trắng lớn hình dạng là thương hiệu của một tòa nhà.

Trước hết hãy vẽ hai cái cành cầu, rồi đi xuống phía Calcutta, các áp-phích bên dưới, rồi đèn chiếc xe buýt, xe hơi và hai người bộ hành. Sau đó phô tri bình đồ cao nhất và các đường thẳng

đúng bằng cách dùng các mâu đen để bao vây các mâu trắng. Kết thúc bằng cách diễn tả nhanh sự có mặt của các bộ hành và xe cộ.

Huong của các cành cầu mà Millard rất ưng ý, chúng cản trở sự phát triển của hình thức trắng và nhác đến luồng giao thông, các áp-phích và các nhân vật. Ông ta đã gọi bức ký họa này là *Một góc Broadway* hay một *Khách sạn mới đang mọc lên?* Ông ta khuyên nên ghi các mâu ở lề bức vẽ và cho nó một cái tên. Những thói quen như thế sẽ khuyến khích chúng ta vẽ

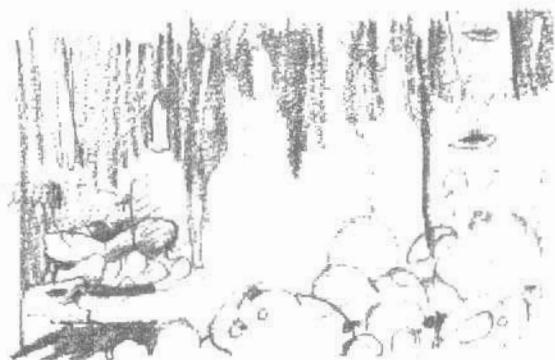
Tổ chức tờ giấy vẽ

Ban thấy một ngôi chợ lớn. Bạn muốn vẽ phác nhiều bức. Vì thế bạn phải sử dụng tờ giấy một cách cẩn thận và đúng theo chúc năng của các bức ký họa.

Năm các ý tưởng Trước khi vẽ, luôn luôn nhẹn nhẹn lai để nhìn các khối và các đường nét chính. Hãy xem hình ảnh mà ain sáng tạo trên các mái nhà và trên bầu trời, và tài sao tất cả các sắc màu sẫm được tấp nập thành một màu sắc duy nhất đối với các người đang chơi và nhà cửa? Để nắm được cảnh này phải nhìn nó với con mắt họa sĩ.

Đến gần với để tài, bạn hãy nhันh nhanh nắm bắt các mái nhà kỳ lạ giống cánh chim mòng biển và các nhân vật. Bạn chỉ có một véc giấy, vì chúng sẽ bay đi khi nhìn thấy bạn. Càng đến gần, bạn càng xâm phạm sự thầm kín của chúng và điều này làm chúng không thích. Tối nhất là bạn để cho tư tưởng của bạn lâm viêc và vẽ theo ký ức.

A

B

C

D

E

(A) đây là một bối cảnh bắt thường những cái chai và rau quả. (Vẽ mâu sắc để ký ức bạn làm việc hoặc ghi chép lại)

(C) Những chiếc mũ đan tay này là một hình ảnh đặc sắc (E). Hãy xem cảnh trên lan can này. Một ngày nào đó bạn sẽ dùng đến

Giờ thì qua góc phải bên trên (B) Đây là một cặp vò chổng cần phác trên giấy

(D và F) Vẽ các chi tiết đã phác, ưu tiên những cái dùng để phục vụ cho bức tranh

**Số ký
hoa một
kho tác
phẩm**
Bạn muôn
dành một
hai giờ cho
việc ghi
chép. Hãy
bắt đầu từ
góc trái
phía trên
để tạo một
không gian
quanh bức
vẽ phác, và
di xuống
phía dưới

NỘI DUNG CỦA ĐỀ TÀI

Kỹ họa là một trong các phương tiện nhanh nhất và tinh tế nhất mà một họa sĩ cần có để quan sát bộ mặt thay đổi không ngừng của thiên nhiên. Qua thời gian quan sát, sự hòa quyện thuần thực giữa con mắt, đôi tay và ý tưởng sẽ tạo nên những tác phẩm có giá trị về nội dung và phong phú về đề tài.

Trong chương này bạn sẽ tìm thấy:

- * James Gurney và Thomas Kinkade trình bày các kỹ thuật cụ thể để thể hiện cây cỏ, mây, nước và các vật chất hữu hình khác.
- * Rudy de Reyna cho thấy bút than là dụng cụ lý tưởng để vẽ ngoài trời.
- * David Lyle Millard dạy bí quyết kỹ họa những nhân vật đang chuyển động, bằng cách phối hợp vẽ phác nhánh với vẽ thăm dò.
- * Norman Adams trình bày phương cách dễ dàng và hiệu quả để vẽ các động vật bằng cách giản lược cơ thể chúng thành những hình hình học.
- * Charles Reid, Shawn Dulaney và Kim English tiết lộ những bí mật của nghệ thuật vẽ cơ thể con người. Họ trình bày cách thức nắm bắt cử động của người bộ hành đơn giản hoặc của một vũ công đang biểu diễn.

Nghiên cứu thế giới thực vật

Cây cối có lẽ đã hấp dẫn bạn
rất sớm. Bạn có nhớ những
bức vẽ đầu tiên về hoa và lá?
Cây là những đế tài tốt đối với
những người mới vào nghề và rất
khoan dung trước kết quả. Hơn
nữa, chúng là những mẫu tốt các
chuyển động của chúng chỉ làm
vui mắt bạn. Nói tóm lại, bạn có
thể tìm ở khắp nơi

Hãy chọn kỹ đế tài của bạn.
Một số đông những người mới
vào nghề không ngần ngại tách
công vào một đế tài khá phức
 tạp như một cây, và ngoan cố
 vẽ tất cả các lá. Họ nhanh chóng
 bị nhận ra lát đầu, cảm thấy
 thất vọng và xoay xở ít nhiều để
 hoàn thành bức vẽ phác

Để tránh tình trạng này, hãy
bắt đầu với những đế tài
đơn giản: một quả sồi, một cái
lá, một cành với vài lá, một cù
cà rốt và bắt đầu với một chiếc
bút chì và một tờ giấy láng. Theo
các đường viền của đế tài một
cách trung thành. Vẽ cành và lá,
tốt nhất là nghĩ theo từng thành
phần cấu trúc. Bắt đầu bằng
phần trung tâm, sau đó đến
thân, đến đường gân và lá. Điều
này sẽ làm bạn thấy sự tăng
trưởng của cây và giúp bạn hiểu
nhiều về đế tài mà ít nghề sĩ đã
làm.

Cây này được tìm thấy ở một
chỗ đất bỏ không, với cả một
chùm rễ và lá sắp xếp cân đối
đọc theo thân cây. Hãy bắt
đầu bằng các nét phác bằng bút
chì, đủ lớn để nắm bắt các chi
tiết, nhưng đủ nhỏ để duy trì thể
thông nhất của nó. Tiếp tục với
một bút bi chậm rãi và chính xác.
Các sắc màu tinh tế có được
là nhờ cây bút chì (2H).

Thân bị gãy
đầu

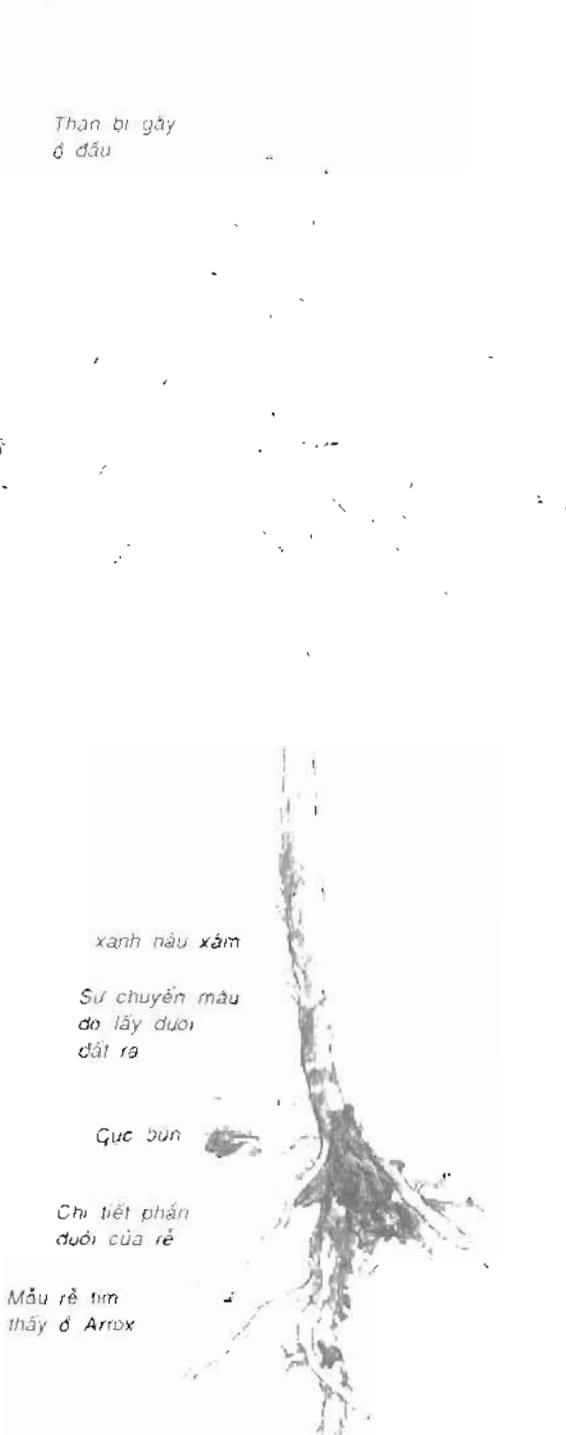
xanh nâu xám

Sự chuyển màu
do lấy dưới
đất ra

Quercus

Chi tiết phần
đuôi của rễ

Mẫu rễ tìm
thấy ở Arrox

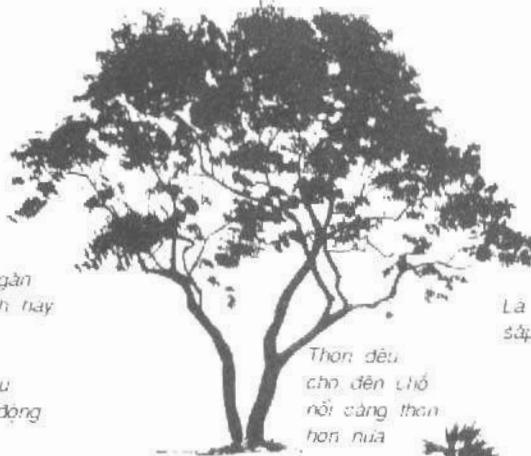
Cách tuyệt nhất để học vẽ cây là vẽ nét hình bóng bạn thấy (silhouette) của nó. Tất cả các hình dáng đều đen như in trên giấy. Cách này là cách dễ nhất vì như vậy ta có thể quên các chi tiết chống lén nhau, các đường viền ánh sáng và bóng. Nhưng đám lá lớn sẽ được thể hiện và hình dạng chung của cây (canh chính và phụ) rất rõ.

Đây là cách thực hiện: Chọn bất cứ cây nào, miễn là nó nổi trên nền trời. Ở một vườn cây hay một cánh rừng không phân biệt cây này với cây khác. Nhưng vào buổi ban mai hay vào lúc hoàng hôn bạn ở trong công

viên này một cách đồng ban thay hình bóng chúng rất rõ. Hãy ngồi khá xa cây để nhìn thấy toàn thể nó mà không phải quay đầu. Cơ và mục được phép dùng trong trường hợp này vì chúng cho phép thay đổi tuy ý bê dày của đường nét, tiến lại cho việc vẽ các cạnh có hình thời bay những á của cây có cùng cơ thể gợi ý nhưng đám lá Tuy nhiên không thể vẽ chung thành mảng kín mít, làm hại chỗ thủng của bầu trời qua đám lá. Cũng có một sự quan trọng trong cách thiên nhiên tĩnh bay hay giấu đi bối xung của nó. Hãy ghi nhận điều này và lấy cõi của bạn sẽ có vẻ hiền淑 hơn.

Hãy lưu giữ các bài vẽ về hình bóng cây, chúng sẽ có ích cho việc vẽ trong xuồng. Những nghiên cứu này góp phần不小的 vào đấu tranh một vai quy tắc so đáng của thiên nhiên. Vì vậy bạn biết rằng một canh nhỏ ở đâu ngon cũng là ở mỗi điểm xuất phát một thanh cây. Bạn sẽ nhận ra nhanh chóng các hình dáng cây. Tên chúng bằng tiếng Latinh, chúng ta chẳng cảm biết! Những dữ liệu này sẽ giúp bạn đánh giá công việc và làm cho con mắt của bạn là một quan toa công minh. Tốt thôi nếu su từ mô đun ban đến những việc nghiên cứu khoa học hơn.

Cành cây ngàn
tại gốc canh này

Chùm lá rêu
ngon sống động
ở ngon

Mặt nhìn đám lá dày
ở ngon như một cái ô

Cây chau chum
lá khô ở
giữa chúng

Lá khô
sắp sửa rơi

Cành gai

Lá den
xéo nhau

Hình quai
ở ngon

Mẹp nhin
ở dưới

Nhọn ở đầu

Lá già

Ký họa mây, nước, cảnh vật

Để vẽ những đề tài chuyển động không ngừng mắt của bạn phải hoạt động như một cái máy ảnh. Sau khi đã quan sát chăm chú một sự chuyển động, chọn hình ảnh khắc nó vào trong trí nhớ rồi chuyển nó ra giấy.

Mây Bút chí, bút màu và giấy mau, xám hay nâu là những dụng cụ tốt để vẽ phác mây. Sắc màu trung bình của giấy tương ứng với sắc độ của trời và các sắc màu sáng của mây có thể đạt được bằng bút màu. Giấy trắng thì bắt buộc bạn phải tài tạo lại. Tóc độ thực hiện rất quý giá vì đa số các đám mây thay đổi trạng thái rất nhanh.

Hãy quan sát kỹ các đám mây mà bạn muốn vẽ. Anh sáng chiếu vào chúng từ đâu đến? Đầu là đường nét phân chia phía tôi? Tường quan giữa phía tôi và sắc màu trung bình của trời như thế nào? Các đám mây chính sắp xếp như thế nào? Bắt đầu, trước hết vẽ các hình dáng với bút chí 2H hay 3H, tránh những đường nét quá đen.

Bắt đầu bằng cách bôi bút màu với một cái cọ vẽ màu nước, sô 4 bằng lòng chén, và thử bằng các phương pháp khác nhau. Tốt nhất là vẽ nhẹ tay hơn là quét mạnh cọ vì bút màu mạnh chống trả nên mờ đục. Hơn nữa phải giữ một màu trắng thuần cho những mảng nắng trên mây. Nếu màu trắng của bút màu quá sương, hãy trải mờ chúng bằng một bút chí hay một phần mỹ lanh trắng.

Hãy biết lợi dụng những dập hiêm co. Khi đi máy bay chẳng hạn có ngồi gần một cửa sổ, bạn có thể quan sát các biến thể về độ cao của nhiều đám mây những đám mây vẫn vù của bão tố hay những đám mây nhấp nhô nhèm ở trên cao. Bạn có thể thỏa mãn với phân trắng hay một bút chí trắng trên giấy màu mờ bút bị bẩn một bút chí mờ ch trên giấy trắng. Độ tóc độ di chuyển của ban mỗi ký họa không được quá nai hay ba phu.

Đất và núi đá Dù bạn không xem các tài liệu về đất đá như

những hình dạng chuyển động, bạn cũng không thể ngăn cản việc kể cả về các chỗ gỗ ghe và những kẽ nứt, về các kẽ cầu đôi nghịch của núi đá như vót ráu từ long đài và những hòn cuội tròn ở các con suối. Sự hiểu biết các hình dạng tự nhiên sẽ giúp bạn tạo các hình ảnh rất hiện thực khi bạn làm việc trong xuồng.

Kỹ thuật mà bạn chấp nhận tùy thuộc vào hình thái mà bạn muốn giàn cho một núi đá. Một hình vẽ bằng đường nét cho thấy các đường nét và đường viền của đế tài. Nếu mặt trời chiếu sáng, hãy tập trung chú ý vào các hình dạng và các kẽ cầu. Trong trường hợp các núi đá lớn nhất vách đá hay một chồng đá chẳng hạn, tốt nhất là du kiến để tài lanh những hình dạng hình học đơn giản. Điều này sẽ đem lại sự vững chắc và cơ sở cho ký họa của bạn. Hình khối vuông và hình tháp là những hình dạng phổ biến nhất để thể hiện đá và núi đá. Một khi đã xác định các hình khối, bạn có thể qua các kẽ cầu và các chi tiết phụ.

Nhật Bản

Cảnh rất rõ nét

Các độ thay đổi ánh sáng giảm

Sáng - tối truyền thống

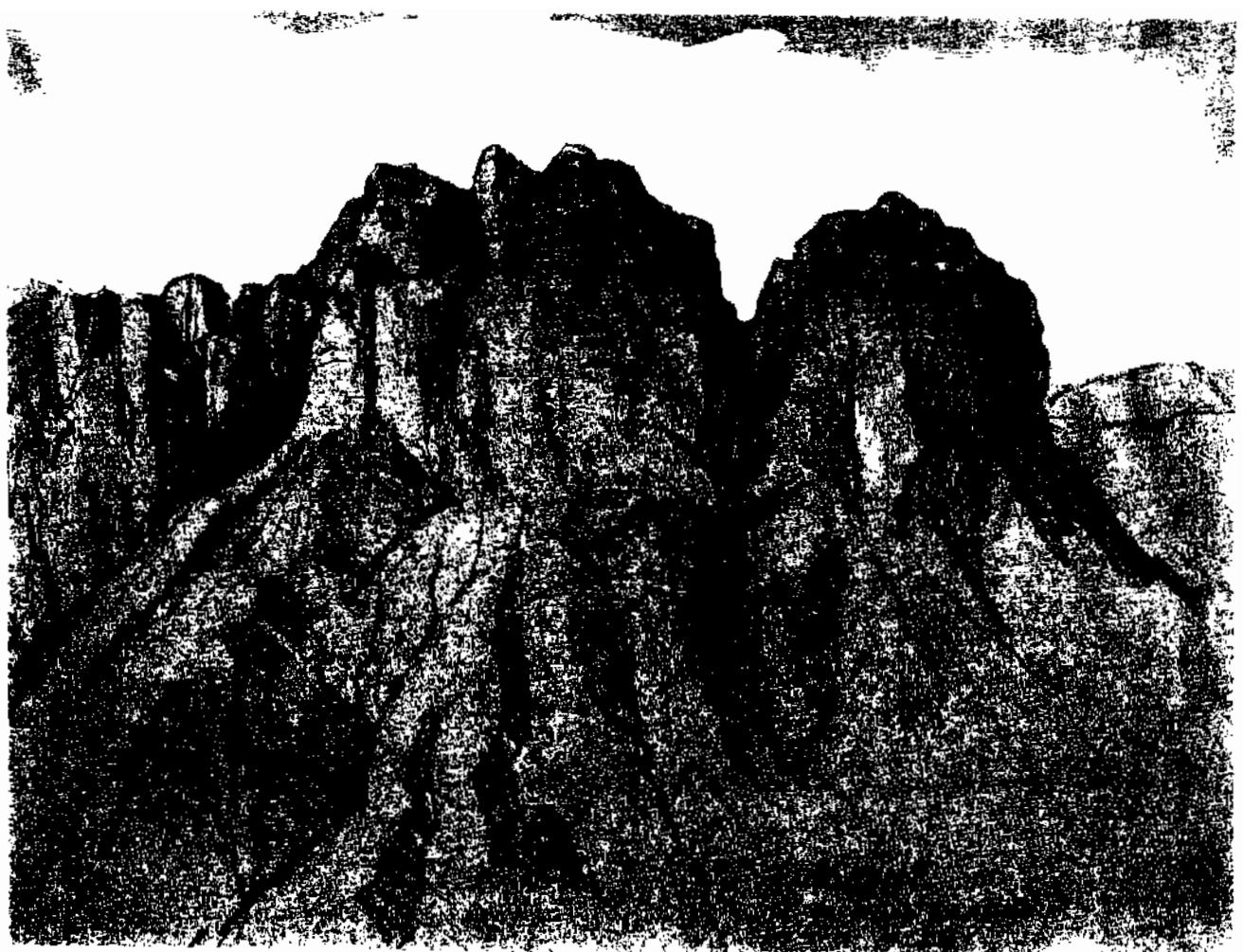
Sắc màu nhẹ

Xanh da trời

Mẹp dẻo vào trong cho thấy một sự tut vào của lực địa

MỘT NƠI NAO ĐÓ Ở RĂNG NÚI APPALACHES

Hình ảnh về Grand Canyon
Thung lũng của thời cổ

Sóng cuộn

Sóng có một chuyển
động hình tròn mà ta
có thể phân ra
như sau:

Trước hết, sóng
lao ra một mái vò
xuống và tan đi.
Phải quan sát chúng
trong một thời gian
trước khi chọn thời
diểm để vẽ. Theo
Gromey đó là cảnh
sóng vò, vượt qua
máy núi đá thành
bột tung lên và vò
vào các hốc ngoằn
ngoẹo. Ở đây các
núi đá được
giảm thành các bối
cục sơ lược. Ông ta
bôi bột màu bằng
một cái cọ lớn số 8
làm bằng lông
chồn, với những
nhát nhẹ trên lung
các súng và dưới
hình dạng những
giọt nước (có được
do việc vung cọ trên
giấy) dọc theo sóng
sùi bọt.

Vẽ bút than ở ngoại cảnh

Vẽ ở bên ngoài phòng vẽ hay nhất là dùng bút than. Đây là dụng cụ mềm, có thể tạo nhiều hiệu quả, có thể tạo các sắc mau từ mau nhạt nhất đến sậm nhất. But than giúp nắm bắt nhanh các hình dạng đang chuyển động. Nó cho phép phủ nhanh một diện tích lớn, giảm thiểu sắc độ (valeur) bằng các ngón tay hay một miếng da dầu và dễ tìm lại màu trắng của giấy. Vì nó mềm xốp và dễ phai nên phải phun lên bức ký họa một thuốc định hình khi kết thúc.

Để bắt đầu, phác thảo những hình dáng chính bằng các hình hình học giản đơn. Uớc lượng tỉ lệ các hình dạng này, rồi so sánh chúng với các hình dạng nhỏ hơn. Một khi bạn đã vẽ những đường nét lớn của một cây hay một núi đá, chẳng hạn, bạn có thể lưu ý đến các hình dạng nhỏ hơn và các chi tiết.

Khi vẽ những đường nét lớn của một đế tài, một núi đá chẳng hạn, người ta luôn luôn chú tâm đến các tỉ lệ và đổi khi bỏ quên bô cục hay sự xếp đặt đúng vị trí. Đó là điều đã xảy ra với Rudy de Reyna trong nghiên cứu trên đây. Trở về xuống, ông ta nhận thấy rằng đường viền của núi đá tắm thường (ký họa 1). Người ta thấy ông ta đã sửa bô cục ra sao (ký họa 2). Trước hết ông ta đã luồn ký họa 1 dưới một tờ giấy vẽ sau đó ông ta kẻ những phân của núi đá ông ta muốn giữ và sửa các thành phần khác. Làm xong, tất nhiên là đỡ nghiêng A đặt đối nghịch với đường xiên B.

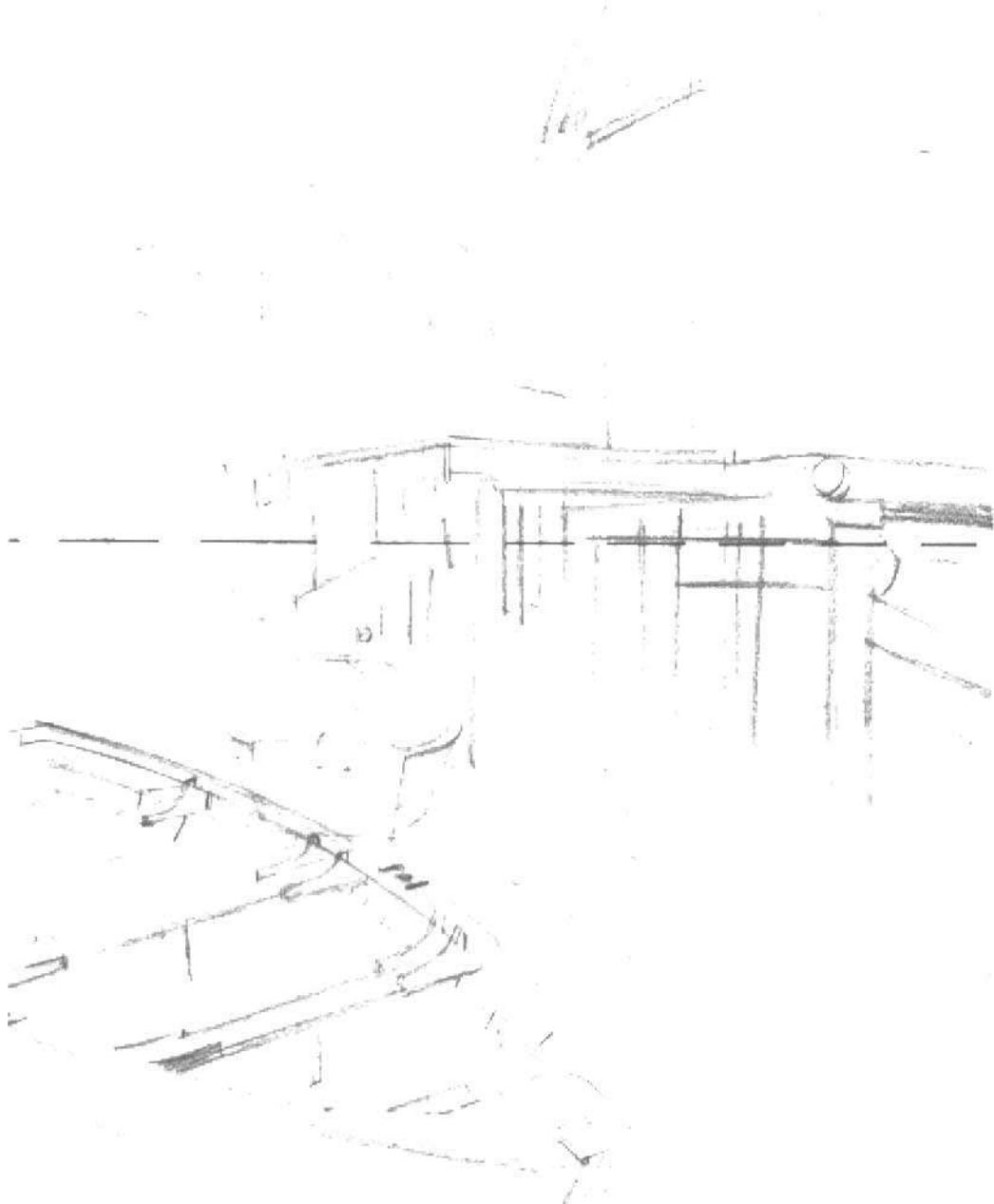

Đối với Rudy de Reyna, phần lớn các công trình vẽ theo thiên nhiên là những kỹ họa (hay những bức vẽ nhanh) hơn là những bức vẽ hoan chỉnh. Đối với loại này, bạn phải nghiên cứu tinh chất và chi tiết của một đề tài. Trong kỹ họa, vừa tìm kiếm các tì lè và các tương quan giữa các thành tố của phong cảnh, bạn chỉ bắt được ấn tượng thường qua cửa iúc ày. Kỹ họa thực hiện nhanh, trước hết phải nắm bắt các hình dạng chính. Kết cấu và các sắc độ đặc biệt chỉ được gợi ý

Một khi đã nắm bắt được ấn tượng này, bạn có thể dung lại ở ra các bong, các biển tàu vẽ sắc màu và kết cấu. Đối với một bức vẽ xong xuôi, có lẽ phải xóa đi các đường viền thô lục đầu. Bạn có thể luôn kỹ họa của bạn dưới một tờ giấy vẽ trong và gọi cảm hứng từ đây để rút ra một tác phẩm chậm chát hơn.

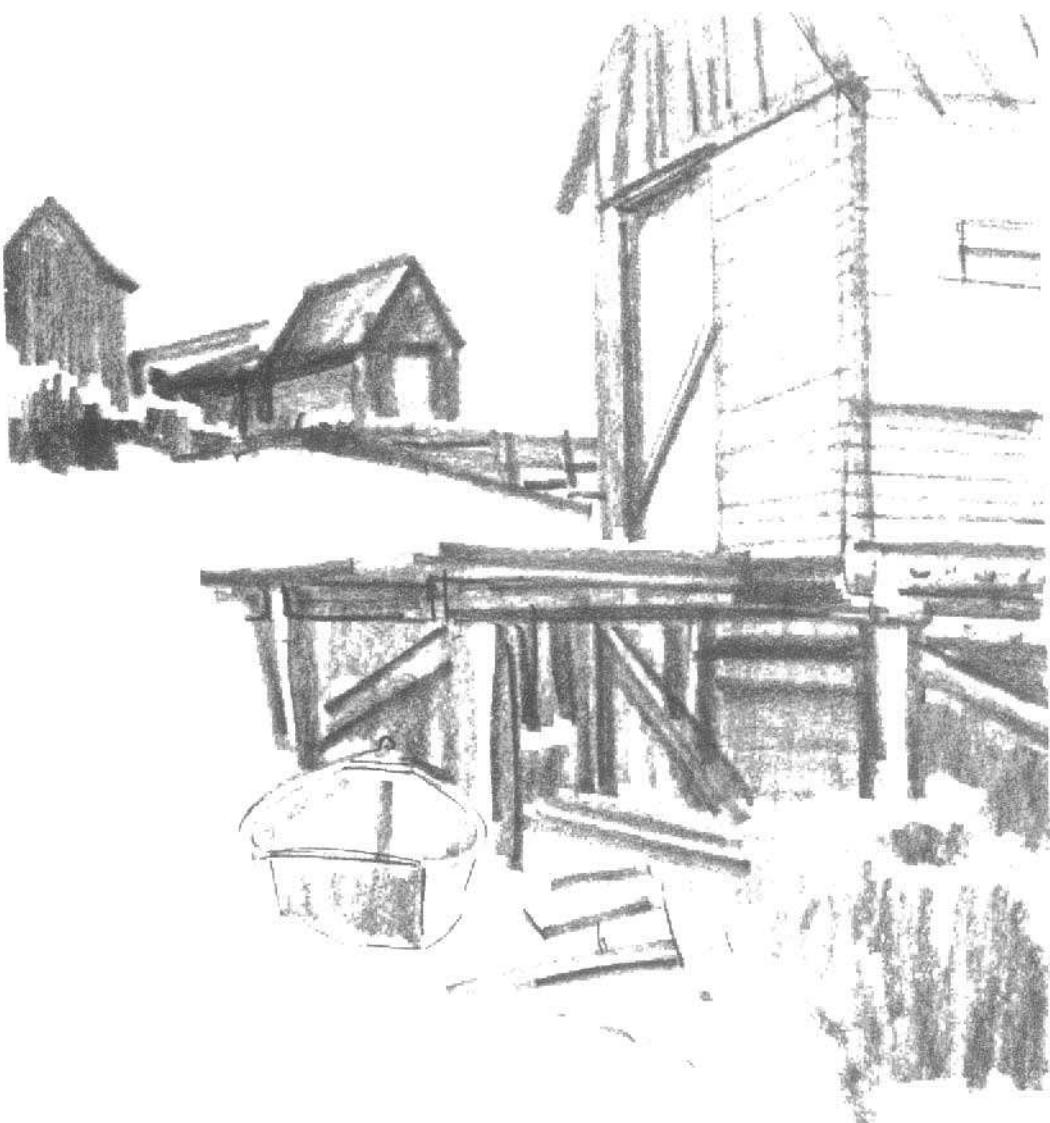
Trước khi thực hiện bức vẽ cuối cùng, người nghệ sĩ thấy rằng ông ta đã quá chú trọng cây cối như vậy và tranh với căn nhà, trung tâm điểm của cảnh quan. Vì thế ông ta phải giảm thiểu chúng.

Phân tích đề tài

Mọi kỹ hoa phải được phân tích. Các hình dáng và kết cấu của cảnh trên sông này rất tiêu biểu. Nguôi lại, cảnh sau bể bô và các thuyền đi kéo quá nhiều sự chú ý.

Phải tập trung vào chúng hay vào các công trình ở phía xa hay ở trước mặt? Hình minh họa ở trang sau cho thấy bức vẽ này đã được sửa đổi ra sao.

Tin rằng một bức vẽ bằng đường nét không bao lô
đúng đắn để tai, De Reyna luôn công trình của ông
dưới một tờ giấy và sau đó làm xuất hiện các sắc màu
phù hợp với những điểm chính. Vào giai đoạn trên
đây, ông ta dừng lại và nhận rằng các sắc màu thiếu
sóng động. Tuy vậy, màu và kết cấu của cảnh quan
không thiếu súc lôi cuốn tất cả đều lấp lánh rực rỡ
nhiều màu và chỉ chờ được họa. Đúng thế! De Reyna
hiểu rằng cảnh này phải được họa và không phải vẽ.

Theo ông, câu hỏi đầu tiên được đặt ra như sau
Trước hết cái gì đã hấp dẫn tôi trong cảnh này? Nếu
là màu sắc và bạn chỉ có bút thau, quên đi tất cả và
hứa sẽ trở lại. Lần này thì trang bị đủ sơn và cọ

Các điểm nhìn khác nhau

Ban để ý
đến một đê
tài một căn
nhà trên đồi,
chắc n
hạn Căn nhà
có một hình
dạng hay và
hơn nữa nó
như đặt trên
một tâm thâm
hoa rít vàng
Vừa vẽ vừa
quan sát các
mẫu và ghi
chú vào lá. Để
có một ý niệm
về tì lè thu
nhỏ, phác
thác căn nhà
ở phía trước
mặt và đánh
bóng nó. Con
đường và các
cột điện thoại
lại rõ đường
con của đồi
Các nhân vật
đang đến làm
sống động
cảnh vật

Một điểm nhìn khác dù
ban ở trên đồi, tiếp tục
gọi y đi. Phác qua đường gờ
của con đường, chính con
đường và các mái nhà hình
thang. Hãy đánh dấu vào
các hình dạng lớn tráng mà
giờ đây được nhân thấy dưới
một góc cảnh khác

Rồi đổi ý kiến

Coi nhà kho như không
quan trọng. Hãy cho nó chìm
trong cây cối. Rải một màu
xanh sang lên các phần cò
cây che bóng của căn nhà, lên
cây cối và vào nhà kho. Dùng
lát nồng bức vẽ. Hình dạng
của các ngôi nhà rất hay, ban
có thể bô qua các nhân vật

Điều này
đã xảy ra

David Mielard thích dùng bút chì và thang màu, từ màu xám nhạt đến đen sẫm.

Cái cần cho một ký họa là cách chọn đề tài và thể hiện với tất cả tính nhạy cảm và không kiêng. Phải giải thích hiện thực như các nhà thơ và các nhạc sĩ. Khi vẽ, hãy giữ trong đầu :

1. Có một lô gich trong tất cả những gì bạn vẽ. Hãy khám phá nó và làm cho mọi người cảm thấy trong công trình của bạn

2. Mỗi ký họa phải được xem như đồ ăn hay cấu trúc của một bức tranh tương lai

3. Các ký họa của bạn thể hiện những phản ứng

đầu tiên của bạn trước một đề tài. Những cảm xúc này cũng nhu mỗi sự giải thích mà bạn làm sẽ là nguồn cảm hứng cho những bức tranh mà bạn có thể vẽ sau này.

Hướng dẫn tầm mắt ngoài đường phố Kích thước các nhân vật và tòa nhà trong cảnh này giảm dần theo các quy tắc về phối cảnh. Điều này không làm bạn khó chịu. Hãy theo bản năng của bạn đối với các điểm tự Quan sát hiệu quả chiều sâu có được bằng cách xen kẽ các hình dáng và các mảng tạo nên bằng các sắc độ của màu xám nhạt. Đường nét phác họa ngoài phố đối hồi thế. Hãy che nó đi và nhìn xem như là chúng đã mất hết ma lực của nó.

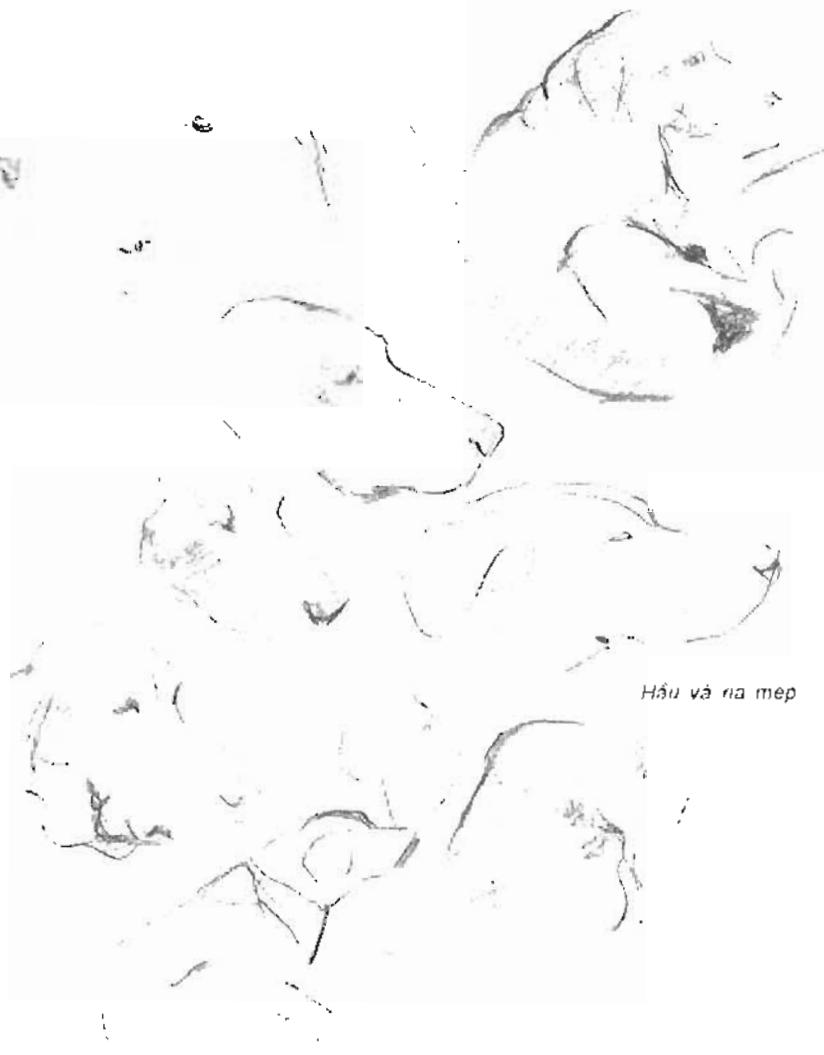
Những động vật thân thuộc

Về mặt dáng vật cung
giống như đi cầu chằng
biết chuyện gì sẽ xảy ra
Bạn phải là một người quan
sát tài tình, nhanh nhẹn
khéo xoay xở và không
bao giờ nản chí. Nhưng bài
học mà bạn rút tia từ một
kỹ thuật không đạt sẽ giúp
bạn thành công trong chục
bước khác. Có thể bạn chưa
bao giờ nghĩ đến việc về
theo trạng thái tự nhiên các
động vật xung quanh bạn.
Hãy thử đi và bạn sẽ thấy
là bạn hon hàn những người
về theo ánh hay về các
để tai bắt động.

Chó hay mèo của bạn
sẽ dạy cho bạn biết về
thế giới động vật. Loài có
vú có nhiều điểm giống
nhau. Bạn có thể biết nhiều
về cơ thể học của chúng
trong các quyển sách viết
về đề tài này, nhưng nên
nhớ là kinh nghiệm thù đặc
khi phác họa nhanh con
chó hay con mèo của bạn
nhiều khi sẽ giúp bạn vẽ
các con vật khác.

Hay luôn luôn co sẵn
một cuốn sổ kỹ thuật ngang
tầm tay để sẵn sàng vẽ
con vật thân thuộc của
bạn trong mọi tư thế đang
cắn con bò, quấn quít
quanh chân một người nào
đó, mõm sục vào bát cơm
v.v. Trong trạng này
đâu con chó được nghiên
cứu dưới nhiều góc độ
Nhiều bức vẽ tắt trong hai
phút có thể cung cấp như
một nghiên cứu công phu
Vì chúng giúp ta hiểu hơn
các hình dạng chủ yếu. Nói
tóm lại, nếu bạn có một
động vật ở nhà (chim, éch
hay cá) hay nhó no là
một mẫu hay đấy.

Anh sang chiếu
gian tiếp tú ở kính

Hầu và nia mep

Một bìa các tông xinh hoán toàn thích hợp cho việc vẽ con cóc to màu vàng nhạt tim thấy nơi nhà người ban. Với màu bột pha loãng, tạo lập những mảng màu đối diện với ánh sáng và vì vậy nhạt hơn mảng màu vẽ bể mặt quay về phía dưới.

Dành màu trắng thuần túy cho lông và đồi mắt. Với một bút chỉ bôi một cách cẩn thận thêm màu đen vào bên trong mắt, dưới bụng, trên các nếp da và các đốm.

Rana catesbeiana
cóc-trâu (ouacuron)
đồi mắt hồng cam
như một con gà
da trắng vàng với
những chấm nau
bung trắng

Ở sở thú

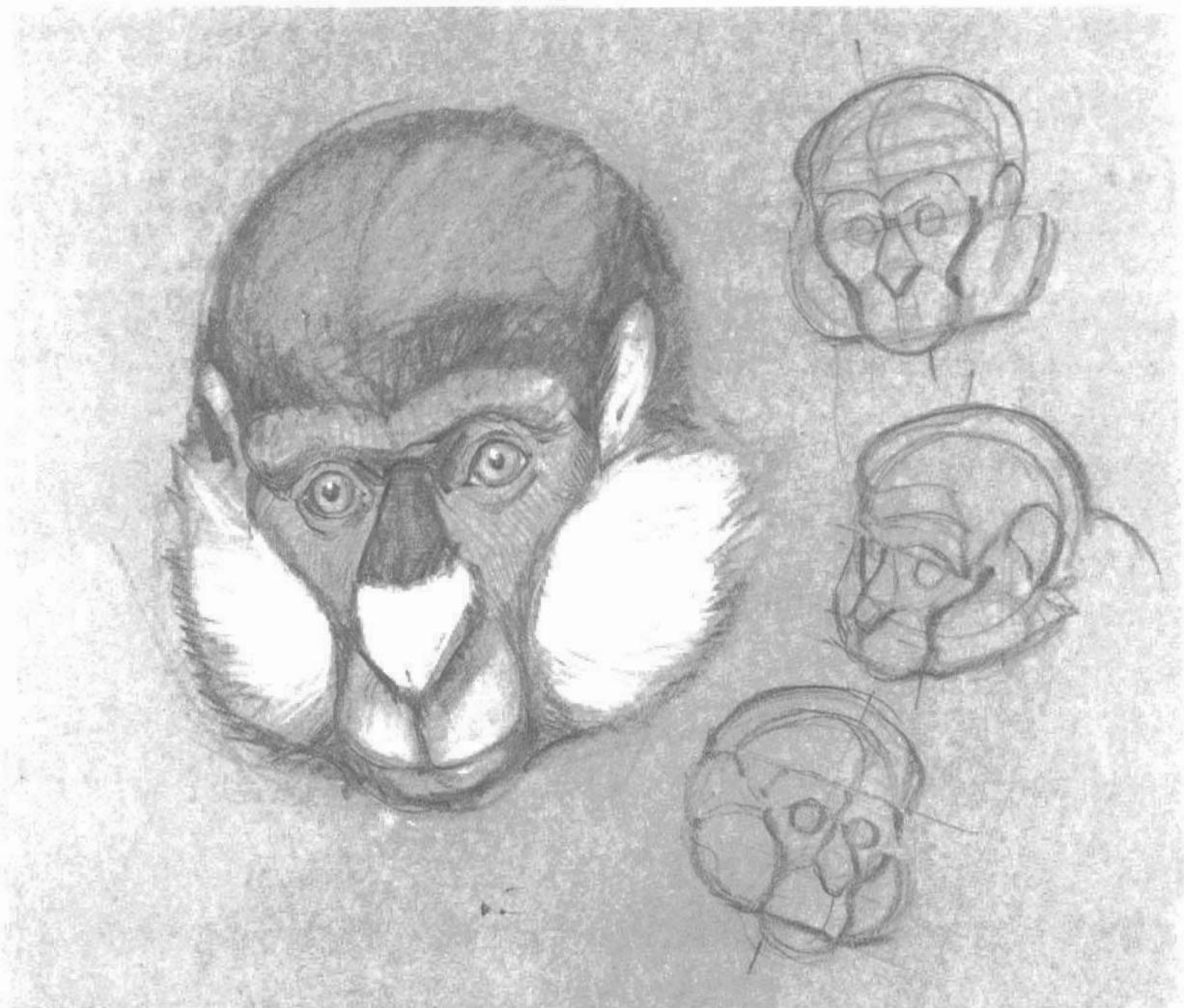
Để vẽ các động vật sở thú là một thiên đường thực sự, vì nó cho phép ta quan sát nâu hét các loài mà ta không thể tìm thấy ở đâu cả. Bạn có thể nghiên cứu ở đây các "hình dáng" động vật và cả cách ứng xử của chúng. Một ngày ở sở thú, bạn có thể lập đầy tám, chín trang ký họa. Đối với những người mới học, đây là dịp đi vào một thế giới xa lạ hoặc khó với được và họ nhân lời thách thức mà không đoán được tấm quan trọng.

Đa số trước hết vẽ voi, lạc đà hay trâu nước. Những con vật này vẽ thật là thích, có lẽ vì hình dáng của

chúng dễ xác định và hình thái ngộ nghĩnh của chúng. Chúng di chuyển chậm chạp và hình như biểu lộ một sự kiêu nhẫn làm vui lòng người vẽ; quan sát họ một cách tò mò và vừa giữ các tư thế kỳ lạ.

Đây là một ký họa về ca sáu. Người ta đã dùng bút bi để làm các đường nét tỉ mỉ và kết cấu của con vật. Bút mục hữu ích cho cả các đường nét lớn của đuôi con ca sáu cũng như kết cấu da ở các chi tiết theo tỉ lệ xích lớn. Hơn nữa nó cho phép ghi chép bức vẽ. Bút chỉ để viết giấy thường rất gần gũi, nhưng ngược lại bút bi không bao giờ phải got cả!

Nếu bạn tìm những đề tài chuyển động sở thú là địa điểm phải mơ ước đấy! Trước khi bắt đầu vẽ một động vật, tốt hơn hết là bạn hãy quan sát cách ứng xử của nó. Các con vật trong chuồng có những thói quen và cử chỉ lặp lại. Những con mèo lớn chẳng hạn, đi lại lặp lại theo hình số 8. Gấu thường làm điệu để cò thúc ăn. Vượn đánh đu bằng đôi tay trên đỉnh chuồng. Các động tác được lặp lại luân phiên, các tư thế cũng sẽ trở

lại. Hãy làm nhiều bức ký họa về các tư thế khác biệt trên cùng một trang. Mẫu của bạn sẽ lập lại những tư thế ấy.

Làm sao có chân dung một con khỉ đây? Gurney đã làm đủ mọi thứ tiếng hu huýt để làm cho con khỉ cò cái mũi trắng bám vào song sắt chuồng này chú ý. Vì vậy ông ta có thể quan sát đầu con vật này thật gần dưới nhiều góc độ và hiểu được cấu trúc của nó.

Ở bảo tàng vạn vật học

Trái với ở sở thú, bảo tàng vạn vật học cung cấp khả năng thực hiện những nghiên cứu sâu hơn. Bạn có thể khảo sát tận mắt côn trùng, loài bò sát, ếch nhái, chim chóc, cá v.v. ở đây. Tuy nhiên phải thích nghi với sự chiếu sáng tương đối tối.

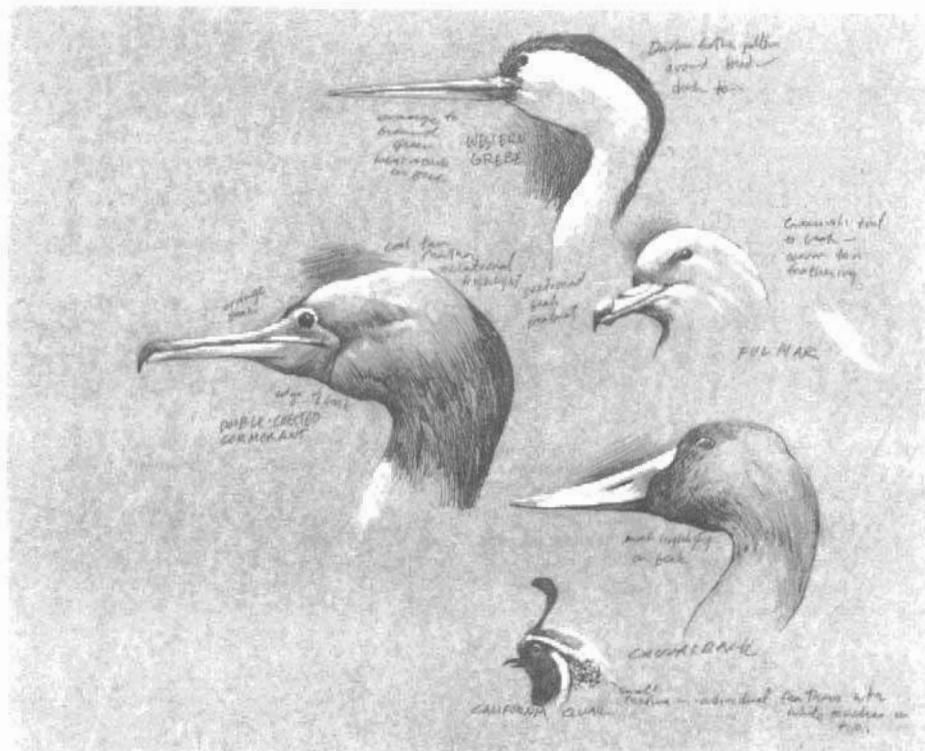
Đây chính là địa điểm để vẽ con vật tránh ở sở thú hay để nghiên cứu chi tiết con vật ưa thích. Hãy quan sát kỹ càng đường nét và màu sắc, các mảng màu, kết cấu v.v. Hãy vẽ cũng tư thế ấy dưới hai góc độ khác nhau. Khi vẽ cái thư hai, luôn luôn phải nhớ đến cái thư nhất. Phương pháp này khắc vào đầu bạn một hình ảnh.

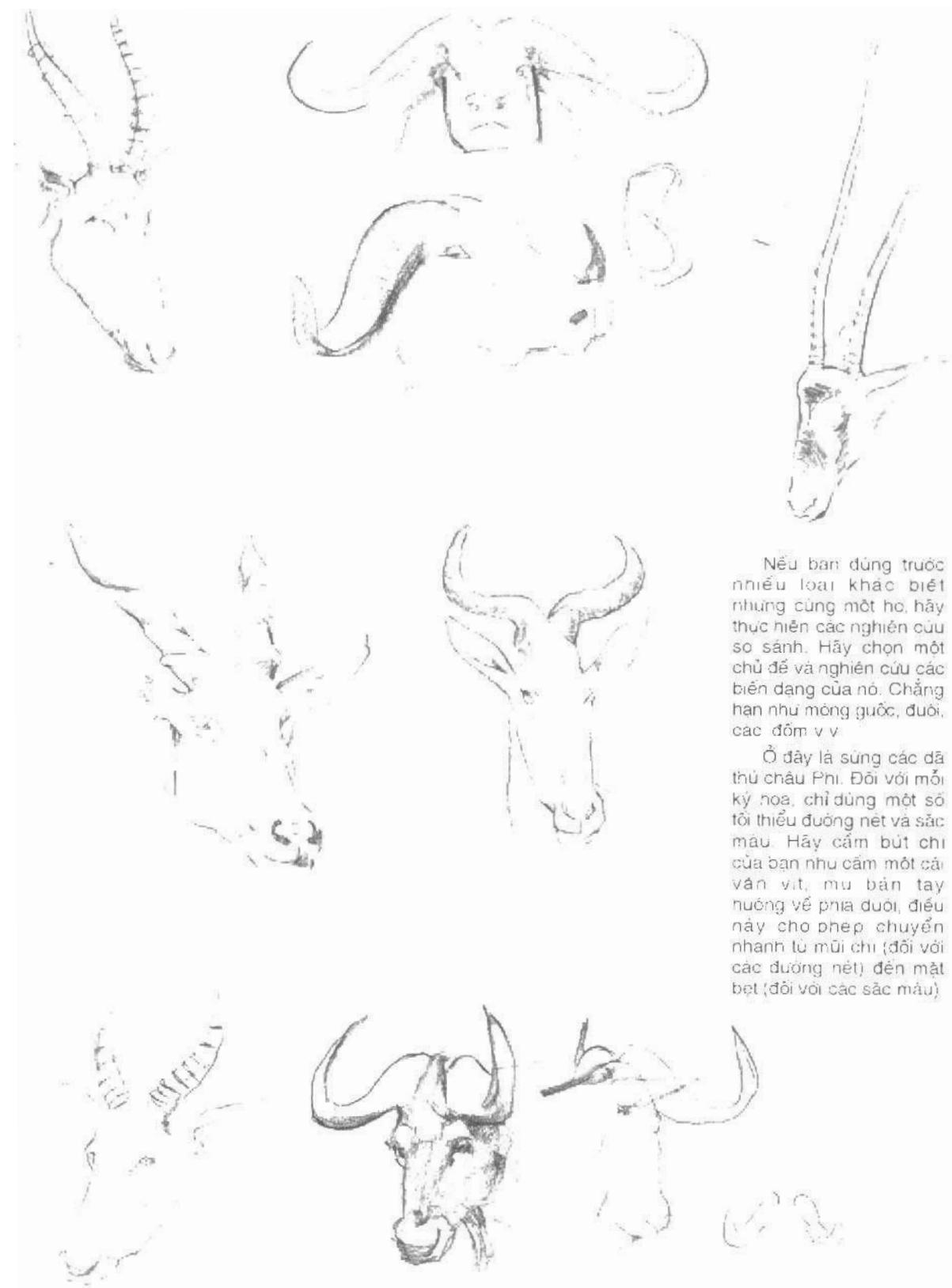
Đa số các bảo tàng trình bày các bộ xương rất tiện cho chúng ta vẽ.

Đừng cô vẽ hệ thống đa tạp những bóng và ánh sáng, mà nên nén bặt tu thế và các tỉ lệ. Nghiên cứu này sẽ giúp bạn nhiều khi bạn quay trở lại sở thú.

Thomas Kinkade chưa bao giờ say mê mò chim. Tuy nhiên, sau khi vẽ đầu của một con chim cổ ông ta đã nhìn và bị hấp dẫn bởi vô số các mồi chim quanh đây. Do đó có các bức vẽ đuôi dây. Nếu ông ta có thời gian ông ta sẽ vẽ gấp muỗi.

Trong các nghiên cứu so sánh này, Kinkade đã dùng bút bi và màu bột trắng. Các ghi chú bên các bức vẽ giúp ông ta nhớ đến các nét đặc biệt, trong trường hợp ông ta phải thực hiện một tác phẩm công phu hơn hay một bức vẽ theo đơn đặt hàng.

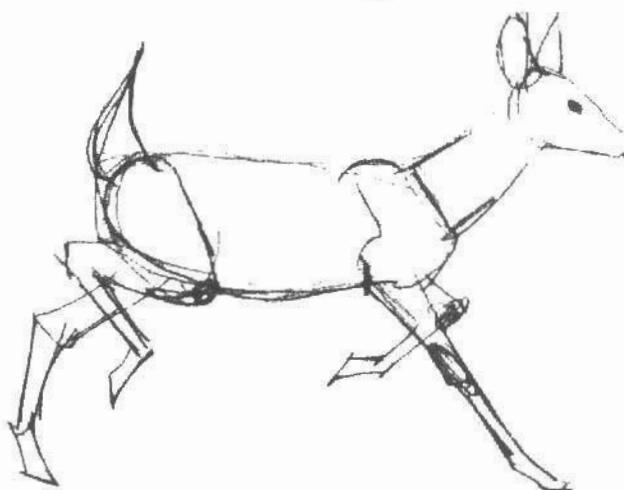
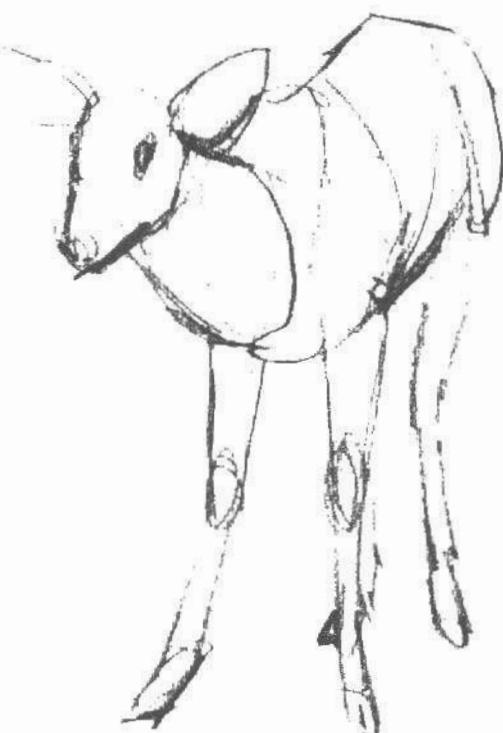
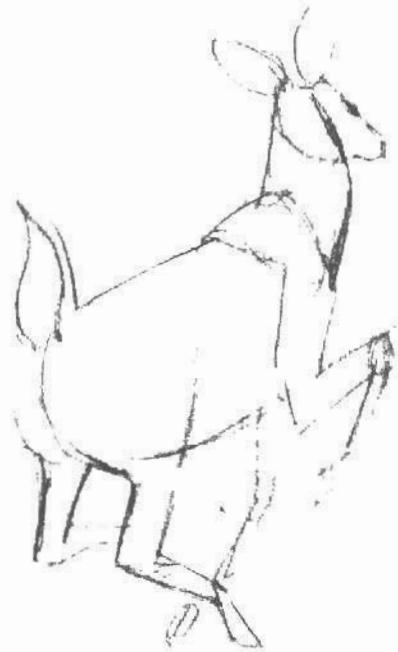

Nếu bạn dùng trước
nhiều loại khác biệt
nhưng cũng một họ, hãy
thực hiện các nghiên cứu
so sánh. Hãy chọn một
chủ để và nghiên cứu các
biến dạng của nó. Chẳng
 hạn như móng guốc, đuôi,
các đốm v.v

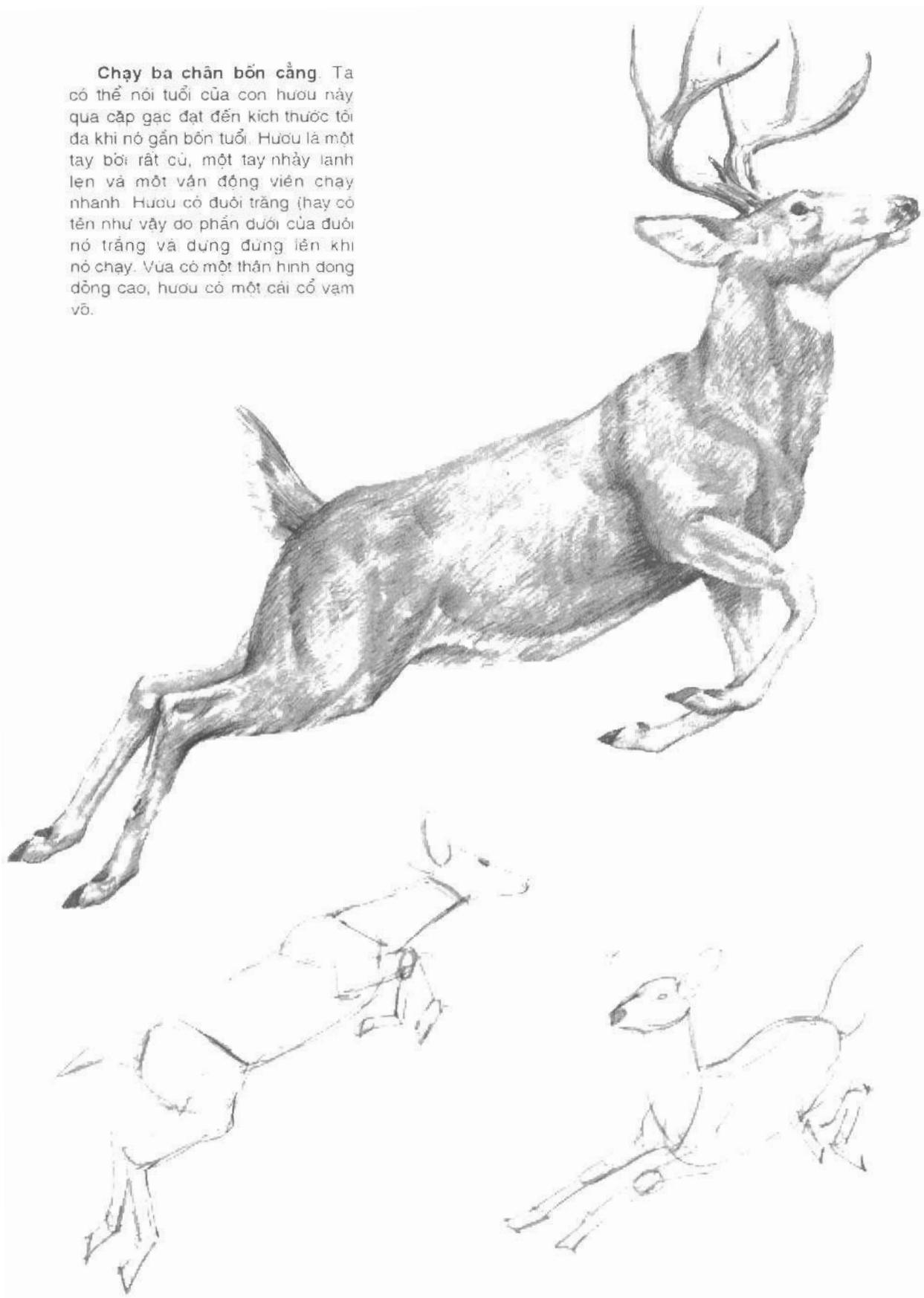
Ở đây là súng các dã
thú châu Phi. Đối với mỗi
ký họa, chỉ dùng một số
tối thiểu đường nét và sắc
màu. Hãy cầm bút chí
của bạn nhu cầm một cái
văn vịt, mu bàn tay
nhường về phía dưới, điều
này cho phép chuyển
nhanh từ mũi chí (đối với
các đường nét) đến mặt
bẹt (đối với các sắc màu).

Hươu

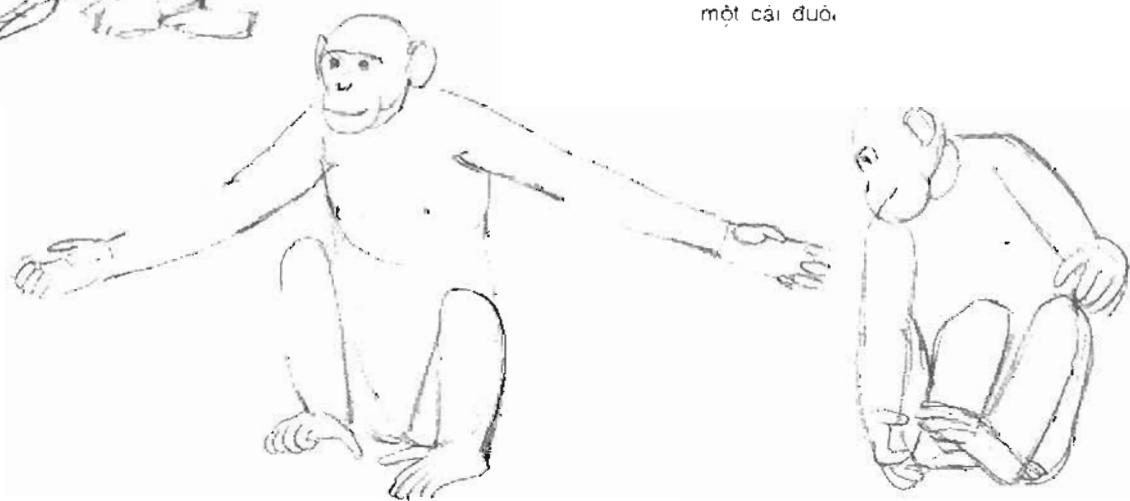
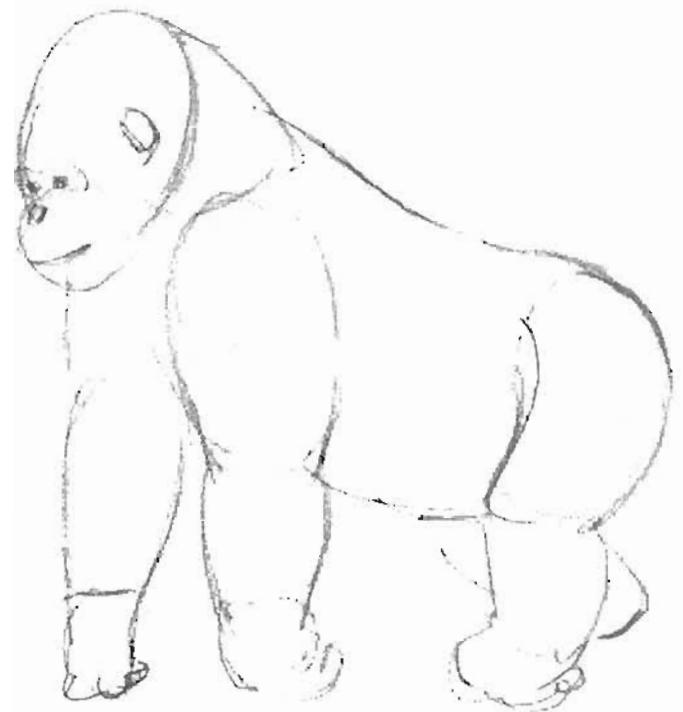
Norman Adams giảm thiểu các hình dạng động vật thành những hình vẽ hình học sơ đẳng. Vì vậy, trong trường hợp hươu, thân giống như một xích và cổ là một hình trục thuôn dài. Đầu có hình dáng một quả trứng kết thúc bằng mũi nhọn cho móm. Tai là những elip bẹt ở đây. Đuôi là một hình tam giác tròn. Đầu gối của hươu dò ra. Vai của nó giống như những hạt đậu mẩy phấn trên nhô ra trên thân hình.

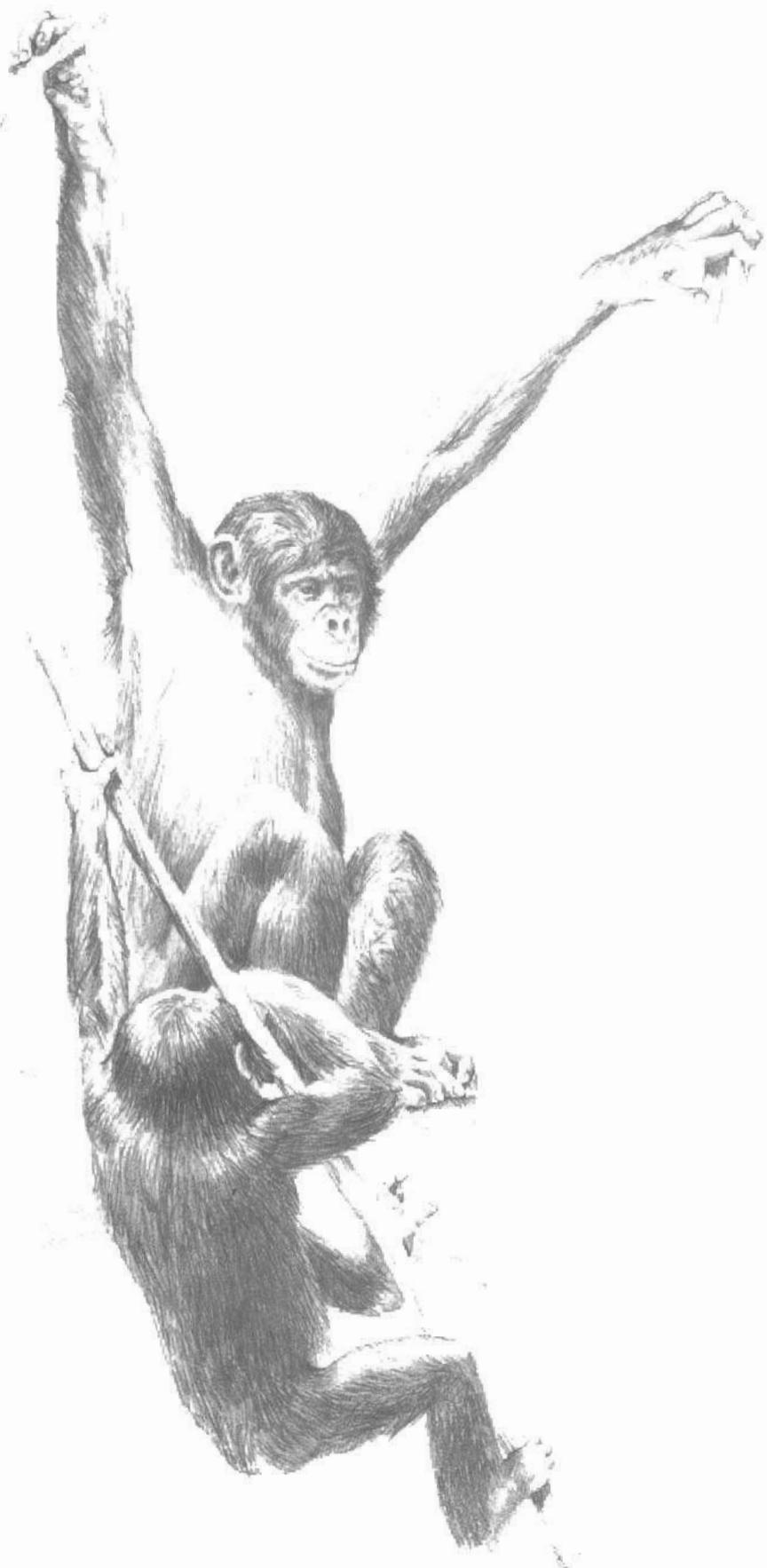
Chạy ba chân bốn căng. Ta có thể nói tuổi của con hươu này qua cặp gạc đạt đến kích thước tối đa khi nó gần bốn tuổi. Hươu là một tay bời rất cù, một tay nhảy lanh lẹ và một vận động viên chạy nhanh. Hươu có đuôi trắng (hay có tên như vậy do phần dưới của đuôi nó trắng và dung đứng lên khi nó chạy. Vừa có một thân hình dong dỏng cao, hươu có một cái cổ vạm vỡ.

Khỉ

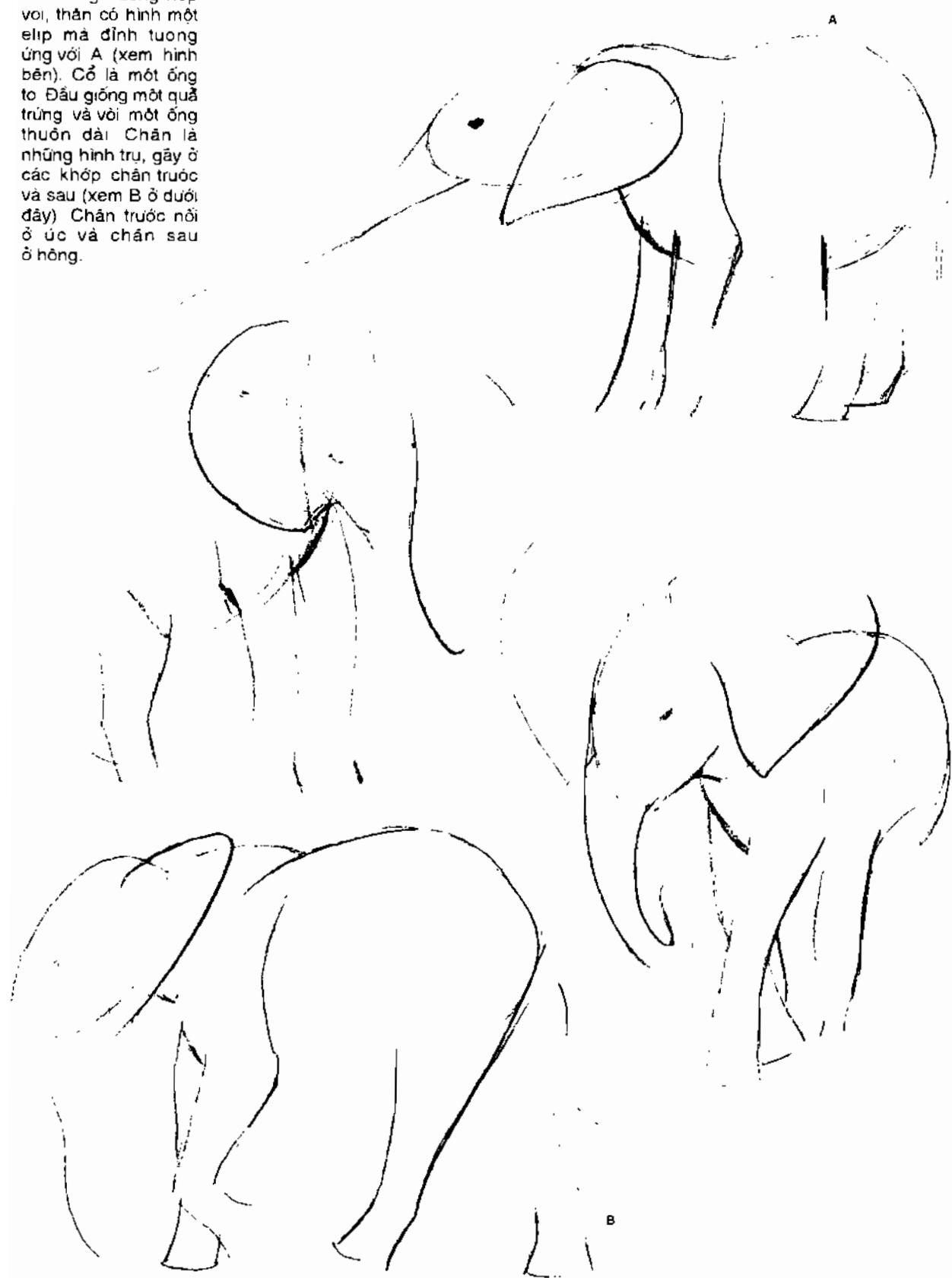
Các ký họa nay cho bạn thấy các hình dạng của khỉ. Đầu trở thành một hình tròn, mõm một hình tròn nhỏ trong một cái lớn hơn. Thân hình giống một xúc xích. Chân và tay dưới dạng các ống với những nút (noeud) ở vai, khuỷu, cổ tay, ở hông, ở đầu gối và cổ chân. Bàn tay và bàn chân là những hình chủ nhật có ngón. Con khỉ đốt trên dây to hơn các anh em của nó và đồi tai to nhỏ hơn các con khỉ khác. Con khỉ đầu chó ở giữa có một cái mõm hét mõm chó và một cái đuôi.

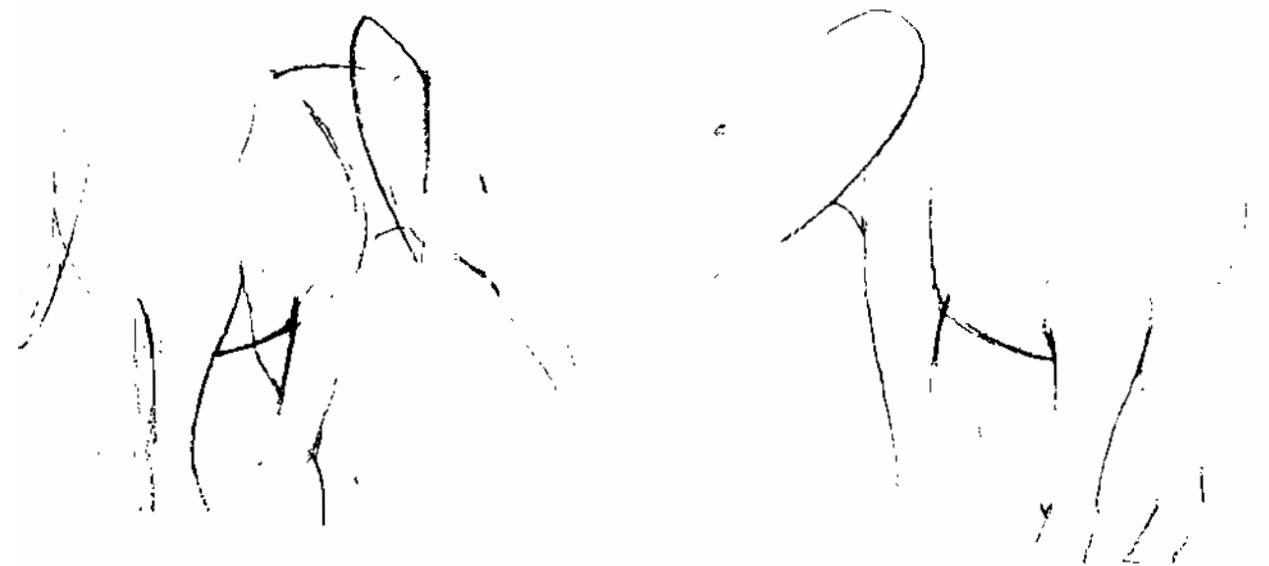

**Từ dây leo này sang
dây leo kia.** Trong cảnh này,
một con tinh tinh trẻ dùng
phương tiện truyền thống
chuyển vận của các động vật
trong khi tinh tinh cha quan
sát nó. Để phân biệt chúng,
con tinh tinh con được vẽ với
những sắc màu đậm hơn, tao
nên phần sẫm nhất của bức
vẽ. Ghi nhận chân trái sắp
sửa bám vào dây leo. Để làm
rõ cù chỉ của chân phải giữ
dây leo, chiều dài của tay
phải được làm rõ nét
hơn bằng cách màu sẫm
vào mép cánh tay. Người ta
phân biệt rõ nét hệ thống cơ
của lồng ngực, cũng như đặc
diểm không có ngực của
những con vật này.

Voi

Trong trường hợp voi, thân có hình một elip mà đỉnh tương ứng với A (xem hình bên). Cổ là một ống to. Đầu giống một quả trứng và voi một ống thuôn dài. Chân là những hình trụ, gãy ở các khớp chân trước và sau (xem B ở dưới đây). Chân trước nối ở ngực và chân sau ở hông.

Tắm bụi. Để bảo vệ bầy côn trùng và ký sinh quấy rầy loài có vú ở châu Phi, voi "tưới" thường xuyên nước, bùn hay bụi. Đây là cách bảo vệ duy nhất của nó, đuôi của nó quá ngắn để xua bọn vòi lai này.

Để tạo một hiệu quả bụi, Norman Adams rắc bụi than vè và chà nó với một bút chỉ giấy, có chỗ ông ta cho nhiều hơn để giữ đất và sỏi mà con vật có thể hút vào bằng vòi của nó

Thể hiện tài tình động tác bằng màu nước

Đây là cách thể hiện bằng màu nước một hình bóng đang chuyển động. Thao tác được chia làm bốn giai đoạn. Như mọi hành động đòi hỏi cả thân thể tròn vẹn hây vẹn nhiều bộ phận mỗi lúc bằng cách vẽ các đường nét dài và hài hòa. Ngay từ đầu này nghỉ đèn tuong quan làm cho tổng thể này một hình vẹn thay đổi khó nắm (fluïde) và duyên dáng.

1. Trước khi bắt đầu, nghiên cứu và phân tích tư thế của cơ thể đang đi. Chỉ đặt đầu sau khi đã phân tích hành động. Chú ý là cơ thể không ở

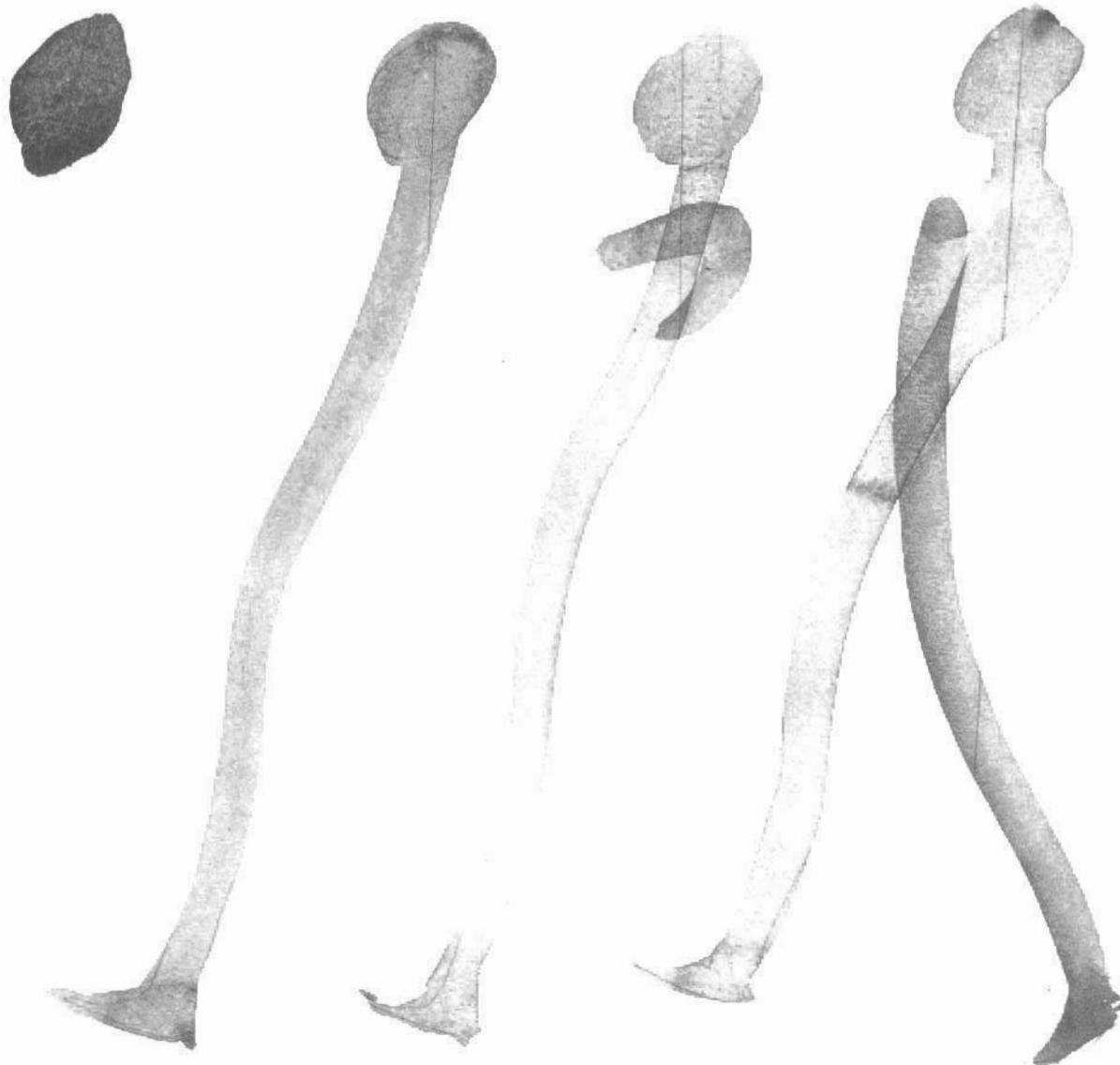
ngay dưới đầu nò ô phía trước

2. Đường nét đi từ tai. Nò phải luót qua lung gần vùng thắt lung và dung phía trước đầu gối phải. Như có thể chân trái đường nhiên ở phần kéo dài của phía trước ngực. Đường nét nay phải biểu cảm, no nhích tỏ, trước và đi xuống cung lúc. Không cần thiết đường cong theo sát đùi, nhưng nó phải diễn tả sức đẩy của ngực. Nếu bạn vượt qua giai đoạn này, phần còn lại tiếp tục không khó

3. Đầu là đường nét của vai? Mặc dù chiều dài của cổ, giữa cầm và vai, thay đổi tùy từng người, bạn có

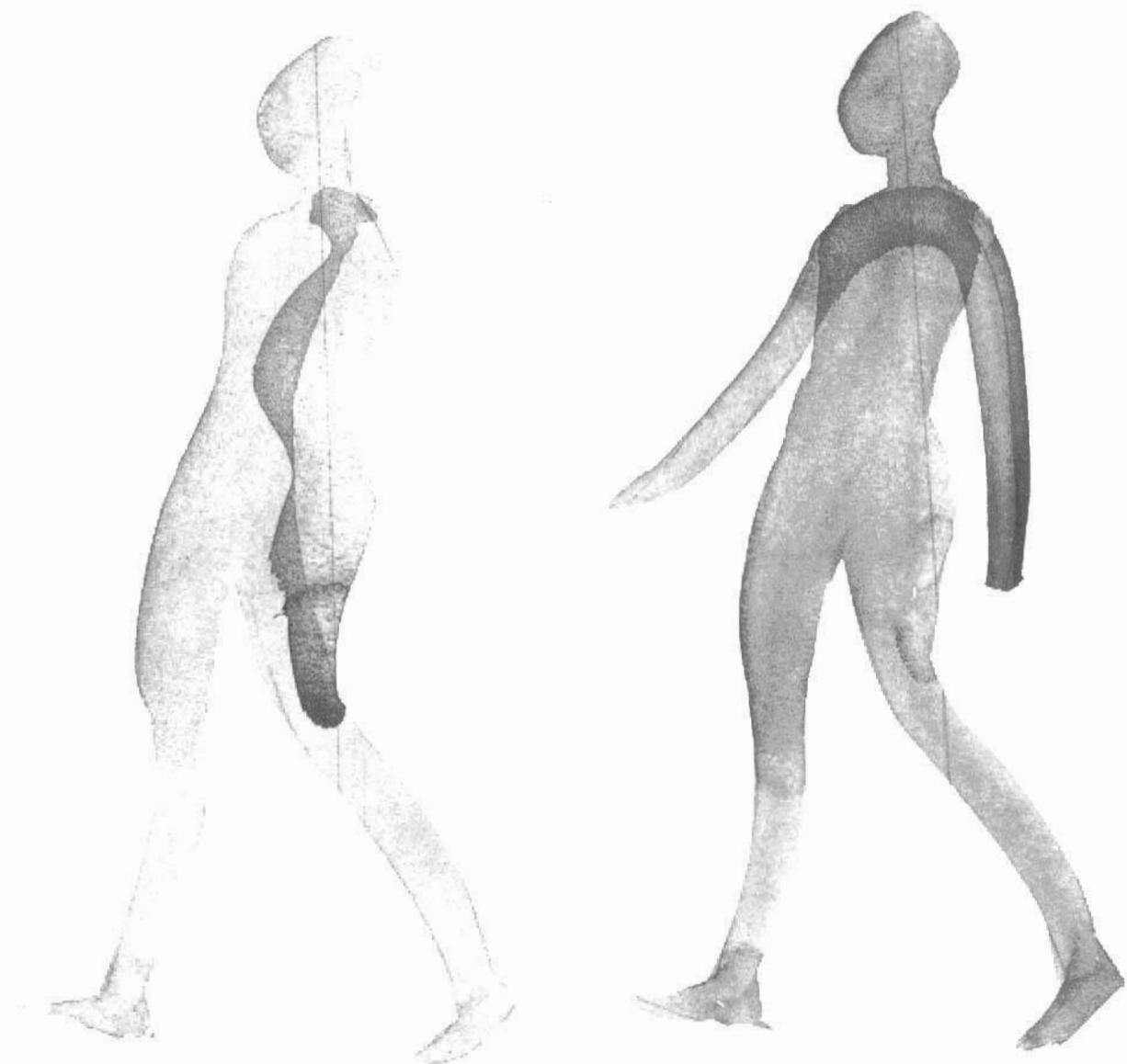
thể giả thiết nó bằng một phần tư chiều dài của đầu. Nên ghi nhận là kích cỡ của vai cũng thay đổi. Bạn nên biết chắc rằng đường nét vai trái dài hơn vai phải. Sự cân đối của vai chỉ có khi cổ thể nhìn phía trước. Từ bỏ vai, đánh dấu bằng một sắc màu phia trên ngực bằng một nhát cò

4. Từ chót trái của vai vẽ một đường cong tự do để chỉ chân phải. Nói phia trên ngực và chân, nhất cò này làm rõ nét tuong quan giữa hai phần. Chân phải thấp hơn chân trái.

5. Tiếp tục vẽ phần trên và phần dưới ngực. Các quyết định chủ yếu đã có và các tương quan chính được thiết lập. Giờ đây chỉ là thực hiện: Cố thủ thể hiện it ra hình dạng chính xác của ngực.

6. Giữ đèn tay. Với một nhát cọ, từ tay trái đi lên, theo đường vai và đi xuống đến bàn tay phải. Đường vẽ liên tục này làm nổi bật tương quan giữa hai tay.

Các biến tấu về đề tài động tác

Đây là hai trang kỹ hoa
như chúng đã có. Có một
vài kỹ hoa rất thành công.
Một hai bức thi hỏng bét. Để
luyện tập, hãy vẽ lại nhiều
lần cho mỗi bức. Có sai lầm
và có những hình vẽ không
ra hình thù gì nhưng không
cố vấn để sửa chữa ở đây.

Mục đích không phải là
dung những hình vẽ đẹp mà
là nắm bắt các tương quan
giữa các phần khác nhau
của cơ thể. Thay vì vẽ
những hình dạng chính xác,
này cố diễn tả cùi chỉ hay
nhanh đồng.

Nên nhớ là công việc

theo mẫu không ai giống ai
và các kết quả luôn uốn thắt
hơn. Dung ngắn ngai nhỏ các
ban bè kiên nhẫn của bạn làm
mẫu cho bạn. Nhiều người sẽ
lầm đây. Hay bạn đăng ký
ở một lớp vẽ cho thuê các
người mẫu chuyên nghiệp.

Nếu không có mẫu, bạn
có thể vẽ theo ảnh chụp. Có
cả những cuốn sách tranh
khóa thân có nhiều động tác.
Các trang thể thao và các tạp
chí đều có những đề tài này.
Mỗi quan tâm chính của bạn
là phải làm thế nào để vẽ
thành công một mẫu đang
chuyển động.

Nhảy múa

Shawn Dulaney đã múa từ hồi tám tuổi. Đối với cô, thế giới là chuyển động. Cô ta có vẻ (thể hiện) ảnh hưởng đồng tác với tài năng múa và vẻ của cô.

Để thực hiện các kỹ hoa này, Dulaney đã phải chờ đến các người mẫu, thực hiện những bước múa khi cô ta yết bàng nốt lời với một thời gian: trên giấy trắc, trên đất. Đó là giấy cuộn, 1m chiều ngang và nhiều miếng chiều dài giấy khá dài để có thể dập lèn và tua vào.

Shawn Dulaney đã thực hiện ba hình nghiên cứu các động tác trước khi trả giấy ra lần nữa. Như vậy cô ta có thể chuyển nhanh kỹ hoa này sang kỹ hoa khác không cần phải dừng lại để thay giấy.

Cô ta thích vẽ nhanh và với diệts lớn sử dụng cả toàn cơ thể. Sự mở rộng và sự "hở" mà của các cử chỉ làm cho bức vẽ sinh động hơn và diễn tả được động tác.

Để thể hiện sự liên tục và các đường nét của đồng tác, những phần của cơ thể thể hiện một tư thế mới được vẽ. Phải làm sao để chỉ ra được rằng một hình figurei đều từ một nơi nào đó và hướng đến một nơi nào đấy. Nếu đó là đôi chân, như trong một bước nhảy chúng sẽ được nhấn mạnh. Khi cả cơ thể uốn cong lại, cô ta nhấn mạnh vào đường cong của xương sống. Khuôn mặt chỉ được gợi ý thôi.

Dulaney muốn được hết cho thấy sự xô đẩy của đồng tác và hào hởi của sức sống. Nếu có thể chịu một đòn nghiêng hay một sự vặn vẹo, cô ta nhấn mạnh nó.

Quần áo cũng được thể hiện nhiều trên các bức kỹ hoa này. Cố vữn phía bên mặc một chiếc vay, biến nó thành nịnh dang và chuyển động của và. Bên trong bên ngoài vú công mặc mới áo tắm có thể ôm ra hông.

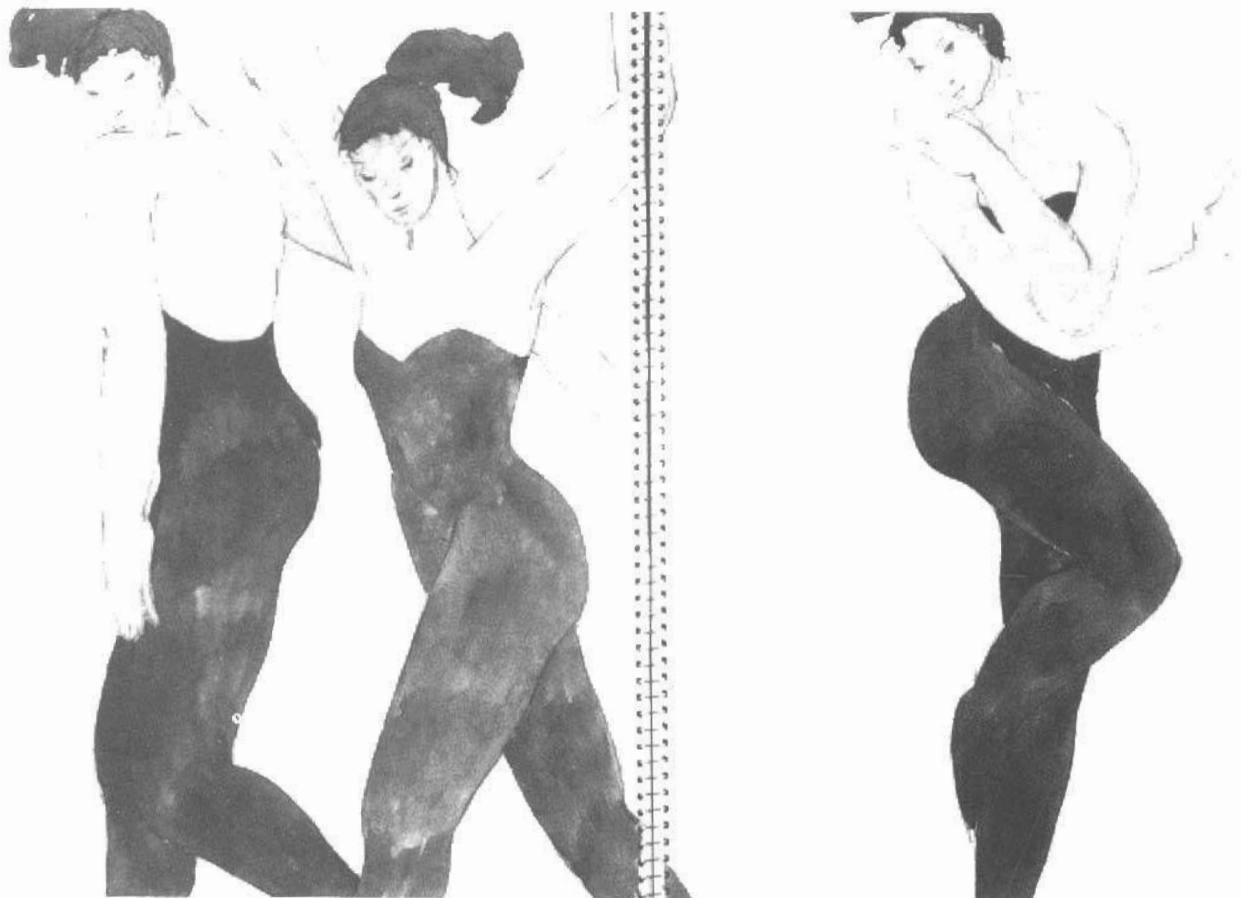

Người nghệ sĩ kể
cà đặc biệt ở đây về
mặt diễn cảm của
đóng tác. Phía bên là
một bước nhảy với đòn
tay dang ra, đầu
nghiêng và chân cẳng
ra phía sau. Sự lặp
lại hình nhân mạnh
cảm giác chuyển
động. Lưu ý,
các hình dạng
hay hay tạo
bởi các
khoảng trống.

Lần này nữa,
sự lặp lại đã tạo
ra cái thần của
đóng tác Dulaney
đặt hai nhân vật
lớn ở giữa bức vẽ
và một nhân vật
chưa hoàn thành
ở góc trái dưới, sự
lựa chọn này khôi
đâu một bối cảnh.
Hãy quan sát
những hình dạng
hay hay của
khoảng trống

Tạo một ý nghĩa cho ký họa

Ở những trang này, Shawn Dulaney đã tiến xa hơn nữa các nghiên cứu của cô về đồng tác. Mục đích đầu tiên của cô ta là tập hợp nhiều tư thế trong một bộ cục thuần chất duy nhất làm nổi bật các động tác của người vũ nữ. Cô ta cũng chú ý đến các hình dạng âm (formes négatives) của các khoảng trống. Cô ta vẽ trước hết các đường viền với một bút chì rồi tạo hình cho nhân vật bằng một màu nước đơn sắc.

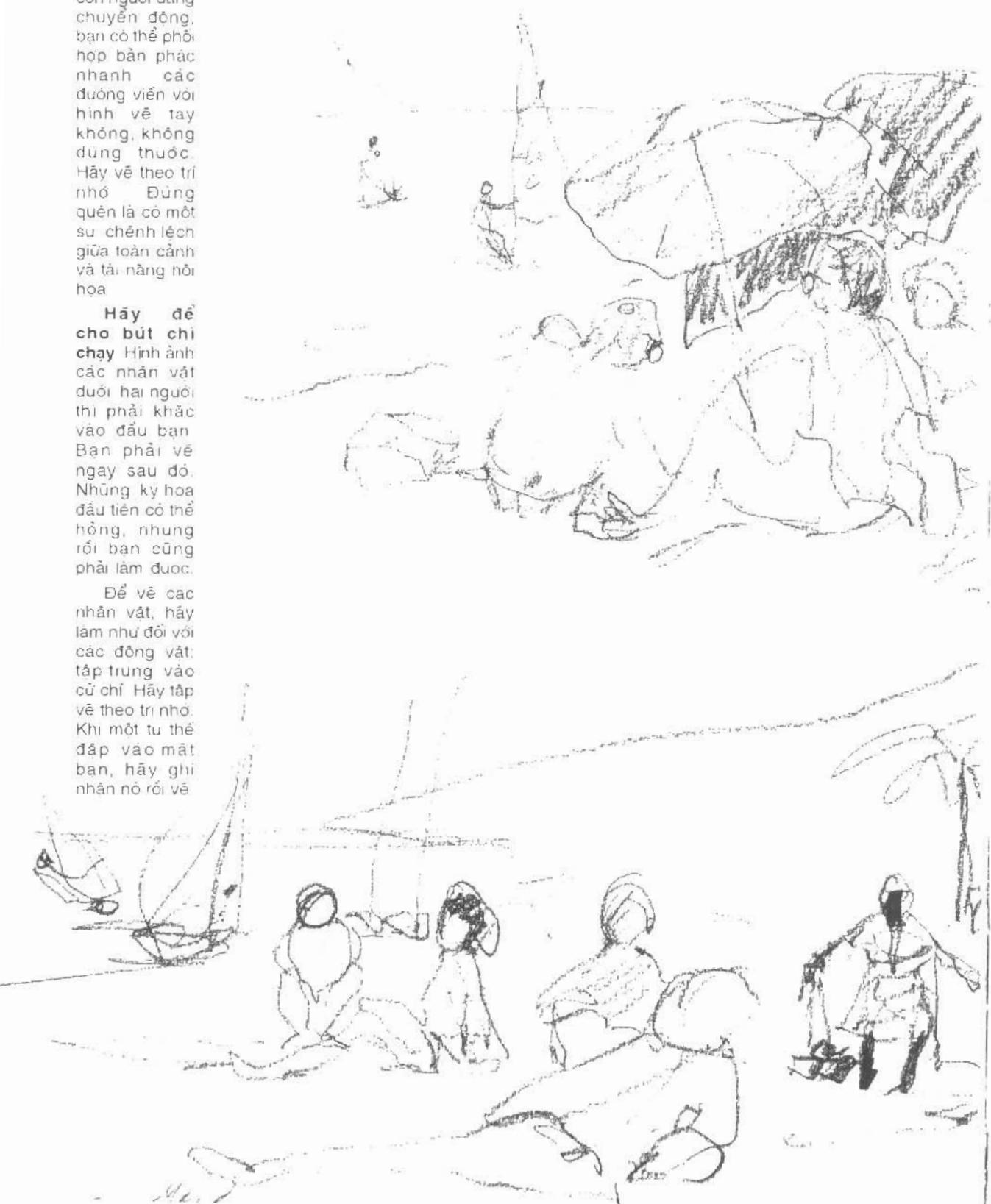
Dưới đây là ba giai đoạn của công một động tác. Cô ta tạo một bộ cục hay hay bằng cách đặt hai nhân vật cạnh nhau tách biệt với người thứ ba. Khi một nhân vật có nhiều tính cách, cô ta sẽ sẽ làm mất tác dụng nhân vật ấy bằng cách cho thêm một người bạn. Nói chung, nhóm hai nhân vật hay nhiều hơn sẽ làm mạnh tầm quan trọng của mỗi nhân vật. Ghi nhận là bức vẽ vượt qua bìa tạo một sự thống nhất cho tổng thể. Đối với Dulaney, mỗi buổi vẽ có một ý nghĩa đặc biệt. Trong trường hợp ở đây, người vũ nữ tran đầy sục sống. Cô ta làm những bước nhảy rất nhanh và nhẹ đên nỗi trống như cô đang bay. Chính cái ánh tượng bay này là nguồn cảm hứng của người nghệ sĩ.

Người, những nhân vật đang vận động

Để vẽ nhanh những con người đang chuyển động, bạn có thể phối hợp bút phác nhanh các đường viền với hình vẽ tay không, không dùng thước. Hãy vẽ theo trí nhớ. Đừng quên là có một sự chênh lệch giữa toàn cảnh và tài năng nói họa.

Hãy để cho bút chỉ chạy Hình ảnh các nhân vật dưới hai người thì phải khắc vào đầu bạn. Bạn phải vẽ ngay sau đó. Những kỵ hoa đầu tiên có thể hỏng, nhưng rồi bạn cũng phải làm được.

Để vẽ các nhân vật, hãy làm như đối với các động vật: tập trung vào cử chỉ. Hãy tập vẽ theo trí nhớ. Khi một tư thế đập vào mắt bạn, hãy ghi nhận nó rồi vẽ.

Giản lược các hình dạng Một cây, đôi chân người, các thanh ngang của một ghế dài và các hình bông dã manh cầm hứng đến kỳ hoa đuôi dây. Tên tác phẩm *Độc bão ở Central Park* Phương pháp này giúp nắm bắt đồng tác

Dàn cảnh như một tranh tĩnh vật. Ở kỳ hoa này ta thấy một người bán hàng Phi châu đang đi xuống bãi biển bán các sản phẩm bằng da và len. Mẫu da đen tương phản với mẫu da của các người đi tắm.

Hãy bắt đầu từ hai nhóm phía trái Chọn các tu thể hoàn tất tu thể của người bán hàng. Hãy dành cho người này phía bên phải Hãy nghĩ đến kích thước và cùi chỏ của ông ta khi đi trên bờ, mồi mọc Khách hàng Thêm vào hai nhân vật bên phải Bổ túc hình vẽ theo các tranh tương ứng, hãy chộp nhũng đồng tác thoải mái và nhịp nhàng Cuối cùng, thêm vào các cành lếu và các cây cọ, làm sao cho toàn cảnh nóng nhiệt Giờ hãy sáng tác một cảnh tương tự ở trong xuồng của bạn

Ngôn ngữ của cơ thể

Kim English thích vẽ con người trong cuộc sống đời thường. Các kỹ họa cho thấy những con người thoải mái, rỗi rã. Các bức vẽ của ông thành công vì năm bắt được đồng tác.

Ông chích Cô gái tập trung thu hình lại trên chân Lung và đôi tay bao vây nó như vây thư hút tầm nhìn của độc giả. Hầu như tất cả phía sau để sáng nhám tạo nên ý nghĩa cho các vùng tối và nhám mờ của chỉ

Ông ta sử dụng sổ ký họa để tổ chức các thành phần của bộ cục nhằm đưa trù cho các tác phẩm tương lai. Ở bức vẽ trên đây, ông ta bao quanh tư thế và đồng tác của nhân vật, sự phản chiếu phía sau với phần trước cũng đưa vào sắc đố tối và sáng. English biết qua kinh nghiệm là nếu một bộ cục không thành công trong một bức nhỏ, chắc chắn sẽ không bao giờ thành công trong một bức lớn hơn.

Tờ báo Câu con trai chỉ cho cô gái câu ta vua đọc nhũng gì. Tại vì câu ta đọc rồi, câu ta đúng thẳng, không châm chู vào tờ báo. Cả hai vua xem vua đi Hình dạng và tư thế của đôi chân cho thấy đồng tác

Những đôi giày trượt băng Bò cục này cho thấy ba nhân vật: một cặp và một cậu bé đang ngoài. Hãy xem từ thế của họ. Người nghệ sĩ cho thấy sự thân mật của cặp trai gái bằng cách đặt họ gần nhau. Một khoảng, một tư thế nghiêng cho thấy sự tách biệt với nhân vật thứ 3.

Kỹ họa này cho thấy English đã thể hiện động tác và các sắc độ du kiện cho một tác phẩm tương lai. Ông ta chỉ việc phác phía sau cốt làm sao thể hiện tư thế các nhân vật và các cử chỉ của họ.

Thực hành

Vẽ nhanh là kỹ thuật cần thiết để nắm bắt động tác. Vẽ cách duy nhất là phải thực hành. Truyền hình có thể có lợi cho bạn. Luôn luôn có ngay cạnh một số kỹ họa, một cái bút hay một bút chì. Lúc đầu, chỉ nên quan sát các động tác của người. Không vẽ ngay. Bỏ qua những nét, chi tiết quần áo; tập trung duy nhất vào tư thế của cơ thể, tư thế của thân người và từ chi. Cố cảm nhận những động tác của các nhân vật trong chính

thân thể bạn. Nếu chân nhân vật nhúc nhích cứ xem đó là chân bạn.

Sau năm phút quan sát, bắt đầu vẽ. Làm 25 động tác cùng một lúc. Vẽ những nét nhanh và rời rạc. Đừng sa đà vào các chi tiết mà vào các tư thế quan trọng, vào toàn thể động tác.

Thực hiện tư các nhân vật truyền hình đến khi nào các bức vẽ bắt đầu thể hiện ý niệm của động tác. Bạn làm sao để có thể trở lại nhiều ngay, hay nhiều tuần sau nữa với bức cũ kỹ hoa nao và nhớ đến cả động tác

Khi bạn nắm bắt dễ dàng các cử chỉ trước truyền hình, hãy cầm sổ kỹ họa, đèn một đia điểm công cộng và cố vẽ vào đây những con người chuyển động. Hãy bắt đầu từ những nơi có người ngồi. Như ở nhà hàng hay các quán rượu, nhưng khi bạn tiến triển, thử nắm bắt động tác của những người đang nhảy, đang đi hoặc chơi với một quả bóng.

KÝ HỌA - HÌNH DẠNG THEO KHÔI BỐ CỤC & CÁC SẮC ĐỘ

Trong nghệ thuật hội họa, ký họa được sử dụng như là một cách giải quyết các vấn đề bố cục xảy sinh. Một bố cục chỉ hoàn chỉnh khi nào tất cả các thành phần tạo nên nội dung bức họa giống như thật.

Trong chương này bạn sẽ được:

* Rudy De Reyna - một chuyên gia về tĩnh vật - trình bày cho bạn biết cách sắp đặt một tĩnh vật hài hòa bằng cách kết hợp các sắc độ, các kết cấu và các hình dạng.

* Charles Reid chỉ cho bạn biết cách xác định các sắc độ như thế nào để thể hiện được khói trong chân dung hay hình bóng.

* David Lyle Millard dạy cho bạn cách sử dụng các sắc độ để cao cấu một đề tài, sáng tạo một hình dạng trừu tượng từ một ngoại cảnh konk đon của thiên nhiên.

Làm chủ các hình dạng quan trọng

Với màu nước hãy học cách nhìn các nhân vật như những hình dạng lớn mềm mại và lỏng. Hãy tập trung vào các hình dạng để nắm bắt rõ cơ thể con người. Phải làm chủ đường nét để có thể sửa nó đúng chỗ. Điều này cũng đòi hỏi thực hành. Nhưng bạn cũng đừng lo ngại nhiều; các hình dạng trở nên tốt dần lên khi bạn đã nắm được cách sử dụng bút lông.

1. Vẽ một nét dài 12cm và rộng 1cm với một bút lông số 8. Dùng đè qua.

2. Nạp lại bút lông (hiểu là châm màu) và vẽ một nét khác bắt đầu

như ở giai đoạn 1. Nhưng lần này, hãy thay đổi sức đè của bút lông. Sau khi bắt đầu một nét rộng 1cm, đè mạnh dần dần, nhưng chắc cho đến khi nét bằng 2cm. Rồi giảm sức đè cho đến khi bạn có một đoạn thắt hẹp bằng 5mm. Lặp lại bài tập này nhiều lần. Hai giai đoạn này là những bài tập về nét. Hãy làm việc cho đến khi bạn cảm thấy có thể hoàn tất đường nét.

3. Sau khi nạp lại bút lông, bắt đầu bằng một nét thường 2cm để làm đầu. Nhưng lần này không nhắc bút lông lên khỏi giấy. Bạn nên nhớ là phải làm ít nét càng tốt. Sau khoảng 3cm, bắt đầu giảm sức đè bút của bạn. Phần chật hẹp này

sẽ là cổ. Kéo dài nét thêm 3cm nữa để làm phần trên của lưng nếu bút lông của bạn nạp đủ trò lại với nét của ban và phác một bên vai. Phác nét vuốt qua 3cm từ cổ xuống quanh tay đến tì lè.

tr.79

4. Nạp bút lông của bạn trước khi sang vai kia. Hãy thực hiện nhanh tiếp tục nét bút đậm màu mà bạn vừa ngừng lại và qua phần thân người để vẽ vai kia. Giờ đây, tao dáng phần trên và dưới thân người. Nạp bút lông nếu cần thiết. Hình dáng có lẽ sẽ không đều, nhưng bạn cũng đừng ngại nếu tất cả không giống lâm. Bạn sẽ tiến bộ dần qua thực hành.

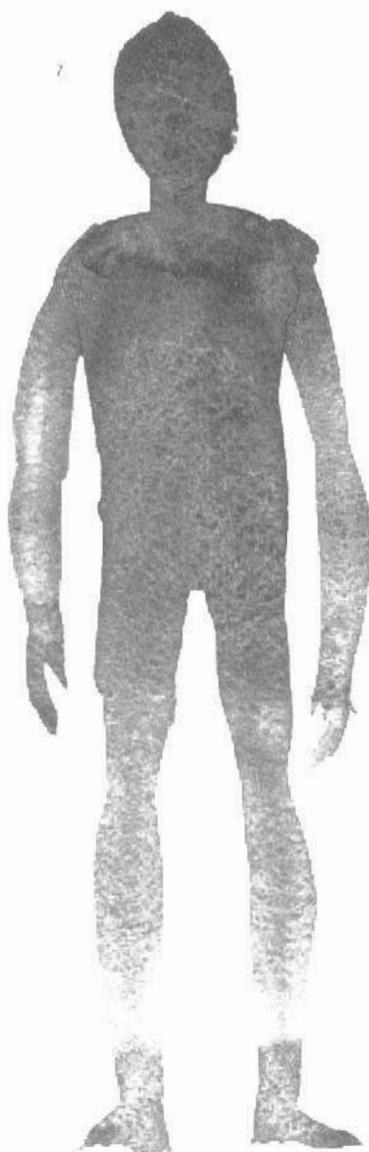
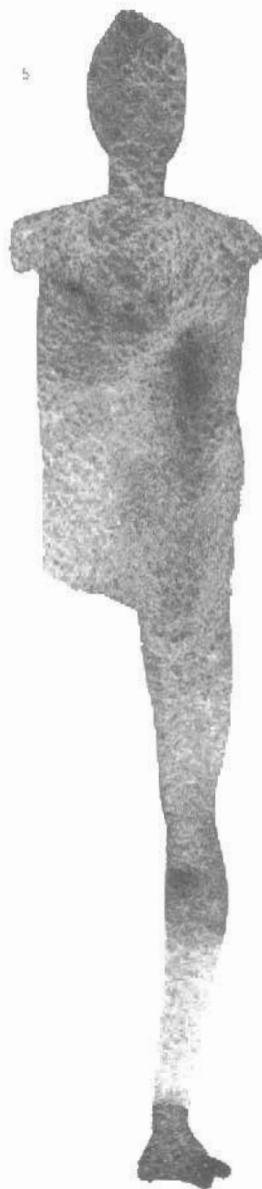
5. Sứ khéo lèo đổi khác súc đe của bạn trên bút lông sẽ có ích cho việc phác cẳng chân. Vẽ phần trên đùi bẹ ngang gần với bẹ ngang đầu Cẳng đi xuống, hãy giảm dần súc để bút lông, nhưng không được thả quá. Ở đầu gối, phải có một sự thu hẹp nét lại. Đùi và cẳng chân phải có chiều dài khoảng 5cm. Đè mạnh

để tạo bắp chân. Rồi, giảm súc để cọ dần dần cho đèn mắt cá. Sau đó, vẽ bàn chân bằng hình dạng một tam giác.

6. Cũng phương pháp ấy cho chân kia.

7. Khi tay đã vẽ xong. Trở lại vai bằng một bút lông châm đậm

màu. Trở lại với đầu vai và ở giai đoạn 2, tránh đập nét dã co. Hẹp lại ở cú chỏ rồi nó rộng ra, rồi giảm lại nhanh ở cổ tay. Sau đó, vẽ ban tay. Lặp lại lai nét ấy cho tay kia. Mỗi tay phải dài khoảng 5cm. Gió đẩy bạn đã biết họa một nhân vật với tam nét co.

Nhìn các hình dạng chính xác

Một nghiên cứu sâu sắc hơn đòi hỏi một sự hiểu biết về cơ thể con người và kích thước của nó để vẽ một cách sống động và chính xác. Cơ thể con người là một tổng thể những đường cong và đường thẳng. Góc đối lập với đường cong, đường cong đối lập với đường thẳng. Đa dạng và đối lập là nền tảng của việc nghiên cứu cơ thể con người. Hãy quan sát. Hãy so sánh, chẳng hạn đối với của hình vẽ 4 mà vai trái là một đường

cong thường trong khi vai phải tạo một góc cạnh. Hãy xem hai bên sườn khác nhau như thế nào.

Luôn luôn bắt đầu bằng quan sát, nghiên cứu mẫu của bạn. Tất cả các nhân vật này không bao giờ vẽ cùng một cách. Bạn vẽ một mẫu riêng biệt.

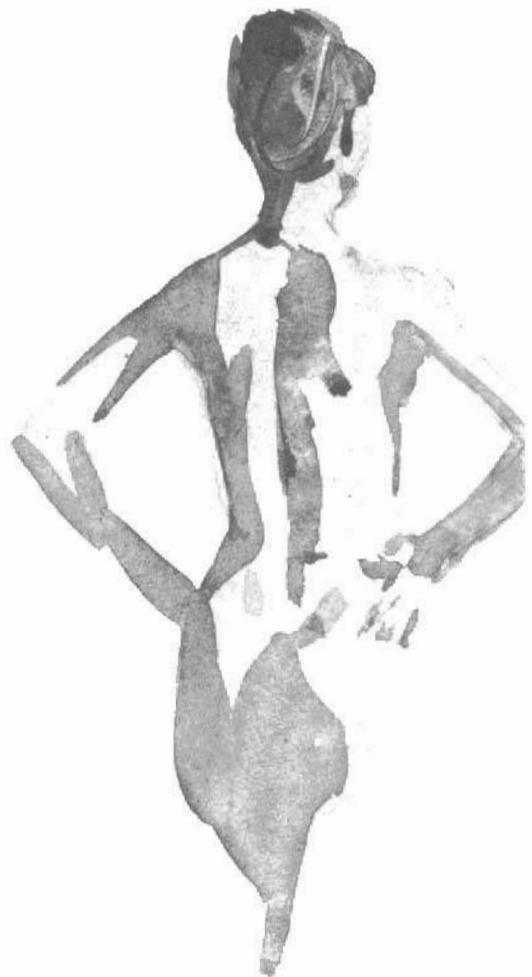
Để hiểu cơ cấu xương và cơ bắp, bạn phải có một vài khái niệm về cơ học, sự đơn giản là chủ yếu. Bạn hãy tập trung vào các bề mặt (surfaces) chính

1. Bết một màu xám tổng quát. Chỉ phác thảo trên và phần đùi để xác định phạm vi bề mặt đa tạp của lưng. Cố chỉ vẽ bằng bút lông, không dùng đèn bút chì mặc dù một đường viền bằng bút chì rất thích hợp. Đừng bôi đầy bề mặt.

2. Bôi một sắc độ bóng. Đứng cố nắm lấy một sắc độ quả cụ thể, bạn chỉ nên làm thế nào cho nó sẫm hơn màu xám của mẫu*. Nên nhớ quy tắc tổng quát này: kích thước và hình dạng các phần bóng phải tương ứng với cơ thể của mẫu.

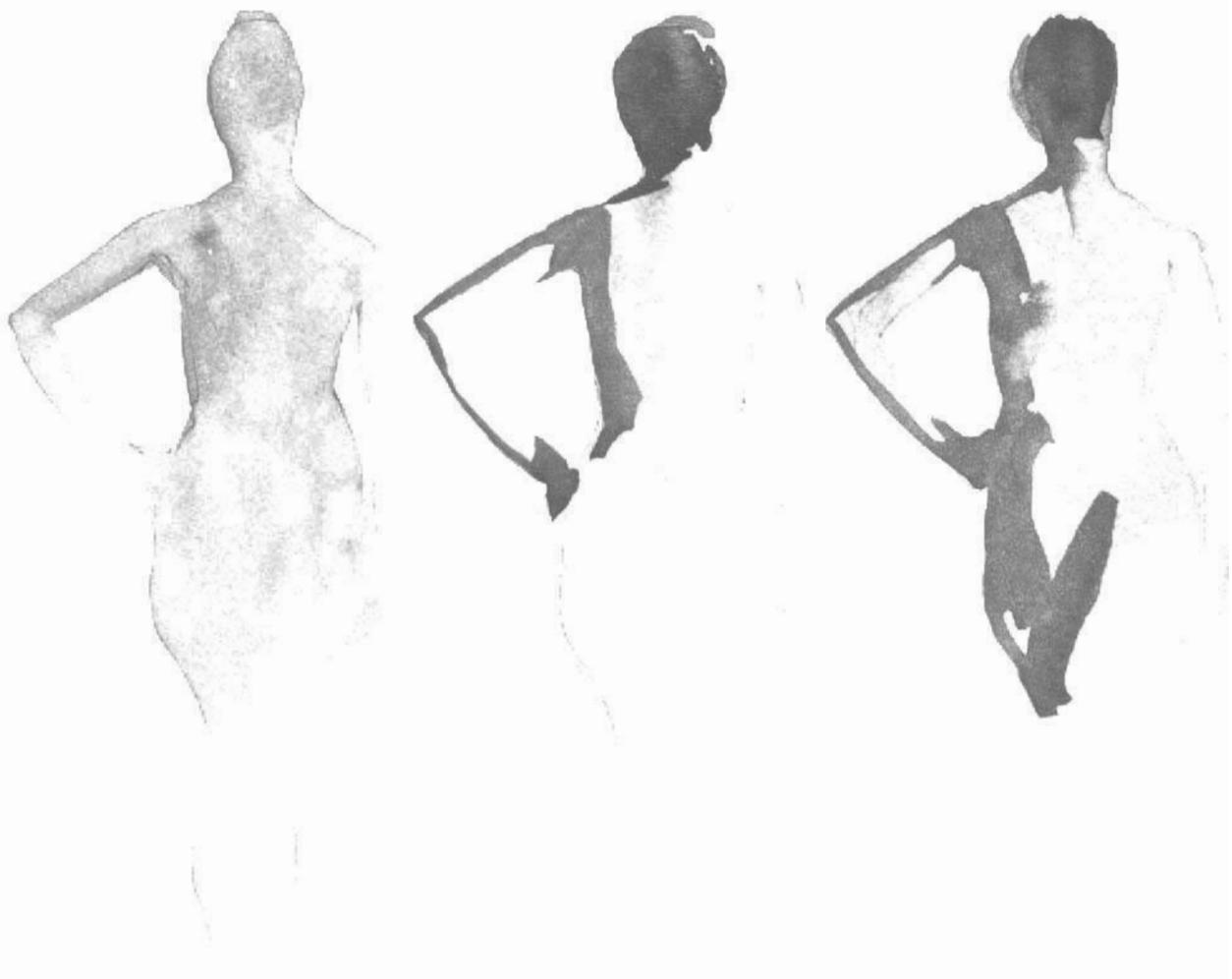
Bắt đầu bằng mai tóc, hãy làm móng ног để phác cổ. Rồi nét đổi hướng. Nó theo đường vai rộng dần ra tận bả vai. Tạo dáng bề mặt phẳng lì này, bóng ô cánh tay trái và bóng phần chiếu lại. Keo dài đến tận bả vai nơi màu nước đơn sắc phải kẽ dài để làm rõ hình dáng tròn tròn của lòng ngực. Khu vực cổ bóng này làm rõ cả phần bên của nửa thân trên kể cả cánh tay. Phải làm sao cho nét được mềm mại để tạo ý niệm chung về cơ cấu của nửa thân trên.

3. Mẫu nước đơn sắc giờ phải định ranh giới phần dưới của thân người. Ở đây, !! hình dạng bên trong !! thẳng đứng, đối lập với các đường cong chỉ định phía dưới lưng. Tạo dáng cả bể mặt có bóng bằng một nhát bút lông. Làm như vậy có thể diễn tả một hình dạng rất sống động. Cần phải quét nhiều nét ngắn và nhẹ để tạo cung hiệu quả này. Nhưng kỹ thuật này chỉ áp dụng khi tất cả các hình dạng không quá rõ ràng! Ở đây, bóng gọi hình dáng tròn trịa của đồi mông, rồi xuống một nét dọc theo chân.

4. Đánh bóng mặt bẹt của bả vai phải làm một nét khá rộng, đối lập với vùng rất hẹp dọc theo xương sống Nhất bút lông của bạn phải theo chiều thẳng đứng của các bể mặt và trả lại sự thô ráp của chúng. Hãy cho thấy hình dáng xương xấu và rõ nét của lưng, rồi các hình dạng tròn trịa của hông. Bóng phản chiếu giờ cánh tay theo đường cong của lồng ngực, rồi biến mất trước khi đến hông. Phác một nét rộng và đánh bóng lên cánh tay. Hình dạng được đánh bóng này cho thấy cánh tay lệch về phía sau, và sấp bóng. Nếu cánh tay này được đặt trong ánh sáng, bạn phải cho thấy khủy tay kéo về phía trước.

Ba sắc độ và một mẫu

Gio ban đã có thể sẵn sàng thực hiện một sắc độ giữa bóng (ombre) và ánh sáng bằng một bút lông ướt thông thường. Chính bóng đi vào vùng sáng đã tạo ra sắc màu thứ ba này. Dùng bút lông của bạn như một miếng bọt biển, ban làm giảm bớt sự ngăn cách rõ nét giữa vùng sáng và vùng bóng.

Mặc dù điều này đôi khi bạn dễ thấy, nhưng bạn chỉ đạt được nếu bạn kiểm soát được lượng nước của bút lông. Nếu quá ướt nước sẽ làm giảm độ bóng. Độ đặc của chất màu được dùng tối cũng quan trọng vì bạn sắp sửa làm việc trong một vài vùng có bóng.

1. Hãy bết một màu xám và để

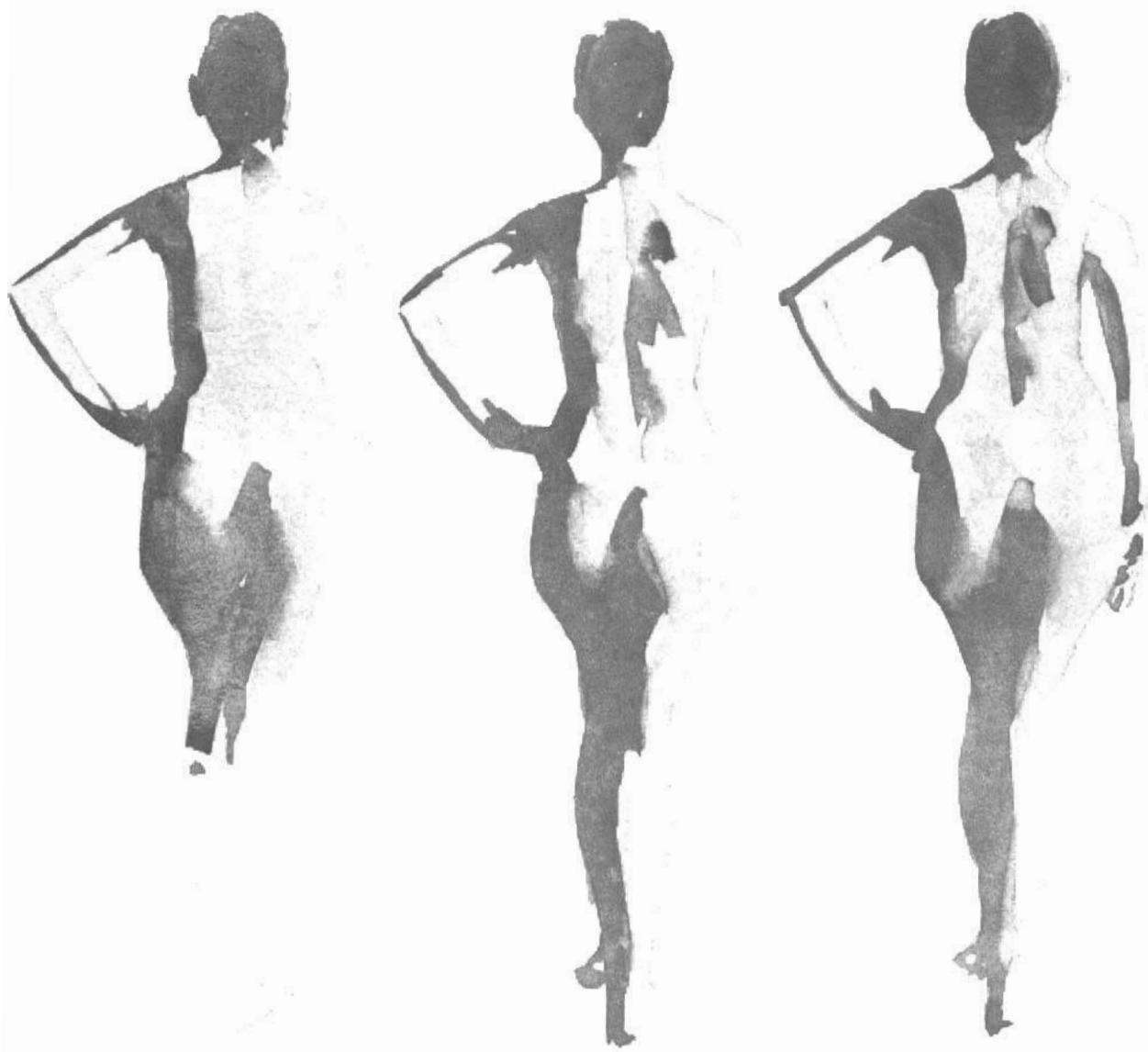
khô mầu nước đơn sắc thứ nhất này

2. Gio với một sắc sẫm hơn, tạo dáng các bóng bắt đầu từ đầu. Nên nhớ là hiệu quả mà bạn có ở giai đoạn sau tuy thuộc vào lượng nước có trong bút lông và trên tờ giấy vẽ, dung ở vào giai đoạn này

Đừng hoa tất cả các bóng cùng một lúc. Nếu bạn làm thế, từ đầu đến chân các bóng của vai và gáy có thể quá khô vào lúc giảm nhẹ chúng.

Khi bạn đã hoà một nửa các bóng, chuẩn bị trở lại phía sau (*en rerière*) và thực hiện các sự pha trộn bằng cách rửa bút lông và vẩy nó thật mạnh.

3. Trước hết, giảm nhẹ bóng ở cổ bằng cách luốt bút lông ướt của bạn lên ranh giới giữa hai vùng và để chảy một ít đồ bóng vào gáy. Đừng cố chậm chút cho lắm; chỉ phác một hai nhát bút lông. Nếu sự pha trộn trái nhiều, thấm nhẹ bút lông sau mỗi nét vào một giấy hút nước. Bằng cách này bút lông tác động như một miếng bọt biển, và bạn kiểm soát lượng pha trộn. Sau đó giảm nhẹ các bóng ở giữa lưng. Bả vai thường có dáng vẻ một cạnh xương xẩu, hãy để nó nhu thể. Lưng thì ít định hình rõ hơn; chỉ phác thôi. Cuối cùng vẽ bóng phần dưới của nửa mình trên

4. Làm nhẹ các bóng của các hình dạng tròn trịa của đồi mông sao làm nổi bật đường viền nổi hòn hỏi lên của hông và thân hình. Cố khi nhúng đường viền rõ, như đường viền hông gần bán tay làm nổi bật những đường viền bót cứng hơn và ngược lại. Khi tắt cả các đường viền bót cứng hơn, hình bóng có thể như mơ đi và chưa hoàn bị trái lại khi chúng thật rõ, nhân vật có thể trông giống

như một ảnh cắt. Hãy tìm sự phối hợp đường viền rõ và cụ thể với những đường viền bót cứng hơn và ngay cả "mờ" nữa.

5. Thêm các bóng khác vào cẳng chân để đánh dấu trung tâm của hình bóng. Hòa bóng của chân vào các bóng khác. Nên nhớ là vào lúc ban hoàn tất nó, các bóng của chân gần như khô hòn và không giảm bớt dễ dàng đâu.

6. Vẽ bóng cánh tay phải. Nhưng lần này chỉ lì thâm! bóng của cẳng tay để làm sáng nó và cho nó một đường viền bót cứng hơn. Kỹ thuật của miếng bọt biển dùng để làm sáng các bóng trở nên qua sâm, hoặc để tỏ nhạt dần một vùng bóng. Ở đây, kỹ thuật này được sử dụng để làm cho các đường viền bót cứng

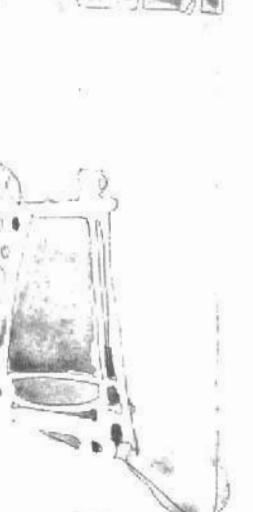
Xem các hình âm bản và dương bản

Trong một bức tranh các hình dương bản thường gợi ý một đồ vật hay một mẫu các hình dạng âm bản là hậu cảnh.

Ký họa 1 Ở đây người mẫu ngồi trên một cái ghế đặt trên bức. Hai chiếc ghế khác ở bên phải. Một vài bức tranh và một cái cửa sổ tạo nên hậu cảnh. Để xác định không gian dương và không gian âm, bạn phải quyết định thành phần nào thuộc về tài (dương) và thành phần nào khác thuộc hậu cảnh (âm).

Chắc chắn, các bức tranh và cửa sổ là các đồ vật. Nhưng chúng cũng thuộc vào hậu cảnh.

Điểm trung tâm là do bạn chọn đây!

Ký họa 2 Charles Reid thấy rằng nên coi các hình dạng âm và dương theo sắc độ thi dễ hơn. Ở đây tất cả các hình dạng âm được tô sẫm và tất cả những hình dạng dương được vẽ nhạt.

Kết quả: Người mẫu, bức và các đồ vật cảnh trước thi dương hoặc nhạt, phần còn lại sẫm hay âm.

Reid không tin rằng bài tập này có thể đem lại một kết quả mỹ mãn. Như thế thiếu tính xảo. Ngược lại, ông ta cho ta một thuận lợi. Đơn giản hóa những gì bạn thấy dẫn bạn đến việc xem người mẫu và các đồ vật ở cảnh trước như một tổng thể.

Thực hành

1. Phác một tĩnh vật hay một hình vẽ (xem tr. 20 - 21).

2. Xác định các sắc độ: nhạt và sẫm.
Quyết định các sắc độ nào sẽ là màu nhạt và sắc độ nào sẽ là màu sẫm đối với bạn có thể đều thật khó: tốt hơn là lập một bảng trộn (nuancier) sáu sắc độ (từ 1 sẫm nhất đến 6 nhạt nhất, đó là màu trắng).

Hãy chọn các độ màu nhạt nhất của bức tranh (4 tới 6) tương ứng với màu trắng của giấy, và bắt đầu lập những dô sẫm (1 tới 3). Các sắc sẫm trên bức vẽ bền dày tương ứng với độ 3, điều này không ngăn cản bạn dùng một độ đậm hơn. Bù lại, tránh màu đen (1) quá cứng.

Bài này nhằm đạt những hình dạng nhất định, tỉ lệ chính xác. Bạn phải chắc là có những mối liên hệ giữa các bóng của mẫu và các vùng sẫm của cảnh sau. Chẳng hạn, một vài bóng của chân gắn với tường và ghế.

Quan sát các vùng nhạt. Hãy nhìn xem các vùng nhạt của mẫu biến vào cảnh sau. Những liên hệ này tránh cho mẫu sự đơn độc bị cô lập với bối cảnh chung. Chúng gắn kết mẫu với chung quanh và không làm nó có vẻ một hình cắt. Giấy được dán vào một cái nén.

Làm rõ các hình sậm âm bản

Thu các chi tiết vào một sơ đồ. Ở giữa đoạn đầu, xác định các không gian trống. Đó là những thân cây - bạn dùng quan tâm đến thực tế, bạn tao ra nó đây! Ghi nhận làm sao không gian trống theo đường chéo lấp đầy góc dưới trái và dùng làm chỗ tựa cho dài đường chéo sắc vừa ở bên trên nó, tao ra một lõm màu trắng cho cây cối

Ở giai đoạn hai, nhóm các sắc xám nhạt lại với nhau. Cầm hơi nghiêng bút nhu để phót lên giấy chú ý không được làm loang những sắc này bằng bàn tay hay tay áo bạn. Nếu bạn thuận tay phải, bắt đầu từ phía trên bên trái và tiến dần dần về phía dưới. Tập trung vào một vùng giới hạn và vẽ âm hình dạng. Tiếp tục dần dần cho đến khi bề mặt được phủ đầy, trừ một vài góc của bầu trời.

Giờ thêm vào màu xám vừa. Làm việc theo đường chéo. Quan sát dài bản sắc (một nửa sắc độ đậm) Ở phía trên góc trái đến góc dưới phải. Không dùng bàn sắc đậm hơn cho dài này. Nó không hiện hữu trong đề tài, chính Millard đã quan niệm như thế. Đây là một ví dụ để giải thích. Khi bạn vẽ, hãy nghĩ đến bức vẽ và tho. Để cho trí tưởng tượng của bạn làm việc. Cứ thế đi!

Giờ, bôi các sắc xám đậm hơn - luôn luôn ở bên trong dài sắc nửa đậm nửa lợt. Rồi, ngắm nhìn thiên nhiên và quyết định mức độ của các sắc màu đậm. Nên nhớ là vai trò của bạn là hướng cái nhìn của độc

Vẽ một phong cảnh hay một cảnh ở biển với những hình dạng mạnh mẽ và rõ ràng thật dễ dàng. Nhưng giả thử bạn lấy đề tài một đám lá chẳng hạn, làm sao tổ chức các hình dạng đây? Bạn phải kiên nhẫn và có một cái nhìn sắc bén để co cấu một đề tài như thế. Bạn cũng cần phải có một chút tưởng tượng để bỏ qua sự thực và xem trò chơi các sắc độ trên đám lá này. David Millard gợi ý phân đám lá này thành bốn sắc màu: trắng, xám nhạt, xám vừa và xám rất sậm

giá đầy. Đừng làm nũng bức tranh với những chi tiết vô ích. Quan trọng là thể hiện cái chính yếu.

Sáng tác các phong cảnh: màu đen, hình ảnh, hình dạng Một xóm thôn là một đề tài hay cho một bức tranh. Nhưng quá đẹp, quá giống bưu thiếp, quá được sắp xếp ngăn nắp. Phải sửa đổi đề tài

Trước hết, kéo dài sáng tác để ra khỏi khuôn khổ quá bưu thiếp này. Rồi, sáng tác một thắc những hình dạng đen, đổ ảo xuông như các ngón tay xòe ra, trên các bụi rậm trước lối vào. Khi Millard vẽ, một chiếc xe vận tải vượt qua, đúng lúc ấy, với hòn xe màu xám đậm, bánh đen. Ông ta thay đổi hình ảnh. Những sắc đen nằm ngang này đủ để ngăn chặn thác màu đen vây quanh các cây phong và ngăn cản cái nhìn chuyển về phía dưới bức tranh. Nhưng mắt luôn luôn hướng về phía phải, phải cân đối lại để tai bằng cách làm rõ mái của nhà kho một nét đen

Bạn có thấy bầu trời quan trọng nhu thế nào trong bức tranh này không? Ghi nhận các hình dạng mềm mại, tròn trịa của các cây cối, đối lập với các hình dạng góc cạnh của các mái nhà. Hãy xem tại sao ống khói không ở trung tâm và hiệu quả tạo bởi cảnh trước trắng mờ và chỉ phác họa đơn giản

Khi bạn đã ký hoa đủ ban tưởng tượng ra các bức tranh đơn thuần khi nhìn một đề tài. Ngay cả trước khi vẽ bằng bút chì, nguồn cảm hứng đã đến và bố cục tư nó tổ chức lấy.

Bô cục. Số ký họa chủ yếu dùng để nghiên cứu các thành phần của một bô cục. Tốt hơn là họa trực tiếp trên một giấy vẽ tranh màu nước, nhưng trước hết làm việc trên số ký họa mà ta có thể nghĩ đến mọi loại hình sáng tác, hiểu rõ một đế tài, học hỏi nghệ thuật dung cảnh.

Vì vậy, khi vẽ tranh màu nước, bạn đã có tất cả những gì cần trong tay. Bạn có tất cả để vẽ nhiều bức khác. Kinh nghiệm về bô cục dạy cho bạn biết cả việc "nhìn" ra cái mà bạn muốn họa.

Hình vẽ: màu đen, hình ảnh, hình dạng
Phong cảnh tĩnh vật hay nhân vật, cũng áp dụng những qui tắc ấy. Bức vẽ này giống như hai bức truoc. Các hình dạng ám đảm chọn cẩn thận, lần này gây chú ý vào chân cẳng trở thành trung tâm điểm.

Hai thành tố hình đồng xu làm nổi bật những đường nét của chiếc bàn mà người mẫu ngồi bên cạnh. Các sắc màu đã được vẽ đánh bóng (estomper) bằng ngón tay. Đồ đạc với đường nét và bóng được làm dịu bớt, hợp thanh một trò chơi đồ họa trừu tượng. Lắp lại các hình dạng này ở hai bên và phía trên. Thêm hai bóng trên cao. Bóng trái đem vai của người mẫu về phía người xem. Nó được giải quyết theo âm bản. Bóng kia chỉ là để cản đối tổng thể. Cơ lê bạn nên đặt các màu đen ở quanh cẳng chân và mặt bàn? Xoay bức vẽ của bạn lén trên xuống dưới và bạn sẽ thấy bộ cục cân đối như thế nào. Bạn nghĩ sao khi đặt tên bức ký họa này là "lì chân cẳng"? lì

Tổ chức hình ảnh

Để để tái tinh vật của bạn là gì, trước hết bạn phải vẽ đúng các thành phần. Cũng như người họa sĩ không cần chú tâm đếnまい ngoài trước khi dùng sơn nhà hãy quên đi các chi tiết khi bạn chưa lắp được các hình dạng chủ yếu, các kích thước chính xác và các mối quan hệ giữa các thành phần. Có bốn điểm phải quan sát trong bố cục của một tranh tĩnh vật: đường nét của toàn thể, sự phân bố các sắc mau sáng và các sắc mau đậm, các kết cấu và các đường nét của đường viền.

Đường nét của đường viền tạo cá tính và kết cấu của một bối cảnh. Đường nét này có thể cụ thể hay mơ hồ. Chẳng hạn, đường viền của chai rô, trong khi đường viền của miếng bánh, của khăn trải ít rõ nét hơn. Nhưng những đường nét đường viền này cũng thay đổi theo đề nghị mỹ thuật. Những đường nét rõ nét hơn làm cho đối tượng (objet) gần hơn trong khi các đường nét khác mờ nhạt hơn (estompeés) làm cho xa hơn. Vì thế ta có thể nhấn mạnh các đường nét theo tính chất của đối tượng và những đòi hỏi của bố cục.

Nói chung, nhờ nhiều kỹ hoa mà ta khởi thảo và hoàn tất một bức vẽ. Mỗi phác họa cung cấp khả năng giải quyết các vấn đề về bố cục. Nhưng gì đúng ở cái nhìn đầu tiên đối với cần giải thích trên đây?

Hãy lấy một chai có đường nét nay hay, một ly rượu, một miếng bánh, một con dao và một cái khăn. Thay đổi vị trí của các thành phần và thử hiện trên chục bức ký họa nhấn mạnh vào các khía cạnh là các chi tiết. Thanh, thời hay bút, để sử dụng hoàn toàn phù hợp cho loại tác phẩm đâu này. Luôn luôn có thể làm rõ một nét hoặc xoa nó đi.

1 Ở đây việc kết hợp thành một khối có phần thái qua nửa đường cheo nón lên phần cổ chai với miếng bánh quá rõ

2 Bố cục này hay hơn, nhưng cái bức màn ở cảnh sau và khăn trải chuyển sự chú ý khỏi trung tâm điểm

3 Sự sắp xếp này kha đắt, nhưng nhìn từ phía trên xuống thiếu tự nhiên

4. Kỳ hoa không thoáng, khép kín chủ đề. Hơn nữa, De Reyna không thích hình ảnh các ly úp

5. Việc tách rời ly ra khỏi cụm làm cho nó trở nên quá quan trọng. Và chai rượu, miếng bánh làm nặng nề bộ cục về phía trái

6. Đây là một bộ cục tồi. Ba thanh tố chính đều co trên cùng một đường nét. Chỉ có con dao pha vô su tê nhất này.

7. Đây là một bức kỳ họa mà De Reyna thích. Với một vài sự sửa đổi nhỏ, bộ cục này sẽ được dùng làm nền cho một bức tranh đẹp

Phác họa, nền của tinh vật

Ở trang này, chúng ta có hai bức vẽ đương viễn thực hiện trong 5 phút. Chúng cho thấy các khối, các đường nét cấu tạo, các sắc độ trôi nổi (bằng ngón tay hay môi miệng da nai) cùng một vài nét đèn. Phách lực và phòng khoàng nhũng nét đèn này cho thấy sự thoải mái và tự nhiên của những thành tựu này. Mỗi tinh vật có một bộ cục khác biệt.

Hình dạng hình thang. Khăn bàn ăn định hướng và tạo một sự đối xứng cho bộ cục. Tôi, trai cây, lô đường theo chuyển động của khăn bàn. Bình hoa ở cạnh sau bên phải (xem hình ở cuối trang) quả là chiếm được vị trí tốt nhất.

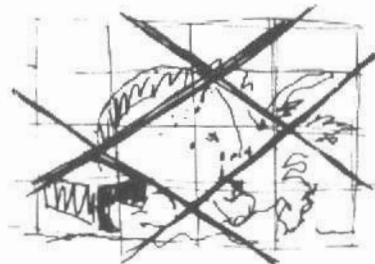
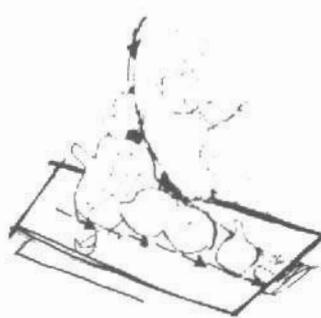
Hình dạng bình hành lực diện thể. Hình kẻ vuông ở sau tinh vật này dùng làm nền cho bộ cục và hướng các đường nét viễn thị của hộp. Chinh điêu này đã lưu ý David Milard trong nghiên cứu hình bình hành bốn cạnh. Ông ta nhận mạnh ở đây sức mạnh của các đường nét và các sắc màu. Nếu người ta họa tinh vật này, các màu sắc sẽ phong phú hơn và các sắc độ đậm hơn kỵ họa trên đây. Bức họa này giàu sắc màu và tạo nên mỹ cảm cho các màu cam chanh, màu chanh quả nhỏ và hồng.

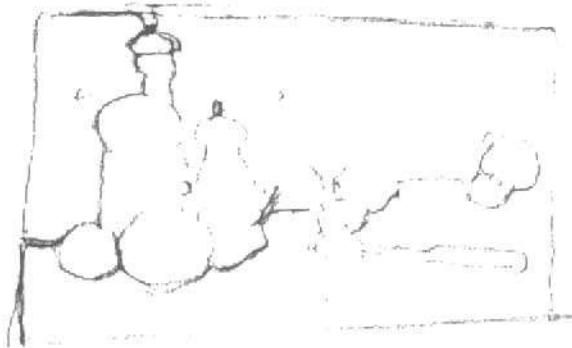
Thực hành Dù bạn là một người vẽ nghiệp dư hay thực thụ, bạn nên vẽ các tinh vật.

1. Trước nét vẽ hai hay ba kỵ hoa nhanh các đường viễn của đế tái.

2. Chọn một trong các kỵ họa và nghiên cứu các sắc độ khoảng 20 phút.

3. Giờ vẽ đương viễn để lại trên giấy chuyên dùng cho tranh màu nước và xuất phát từ việc nghiên cứu của bạn - và không phải tu mẫu để "chài chuối" nó. Bạn chỉ tham khảo để tại chỉ nhằm kiểm tra lại các chi tiết nhỏ, màu sắc, các bóng và đương viễn. Hãy học vẽ theo kỵ úc.

Chọn một góc nhìn tốt Bố cục của tĩnh vật này thực hiện để hấp dẫn con mắt. Khi bạn đã nhóm các đối tượng lại như trái cây, rau, lò muối và một cối xay tiêu, hãy sắp xếp chúng sao cho bố cục được hài hòa. Hãy vẽ một bức vẽ đường viền, không vẽ bóng, và nhìn thẳng vào đó như bức hình đầu tiên này. Giới hạn bốn bên để nhìn rõ các hình dạng âm và kiểm tra sao cho được tốt.

Giờ bạn chuyển sang bên phải của bộ cục cho đèn khi nào bạn có một góc nhìn tốt. Không một đối tượng nào được chuyển đi và thê là bạn có một sự sắp xếp

mới cho một bức tranh khác. Bạn hãy hướng theo góc của con dao và củ hành đã được cắt.

Cách thể hiện này là cách thể hiện tranh phong cảnh. Phải quay chung quanh tĩnh vật như bạn đã làm, chẳng hạn, ở quanh nhà kho để xem phía bên kia có gì. Vì, một bức họa duy nhất không thể hiện được tất cả những khả năng của một đế tài. Vẽ tĩnh vật dày cho bạn cách bố cục. Bạn có thể thực hiện đến 12 bức ký họa cùng một đế tài đơn giản bằng cách đổi góc nhìn. Một buổi vẽ mẫu sống sẽ cung ứng cho bạn cũng những khả năng ấy. Bạn chỉ cần di chuyển quanh mẫu.

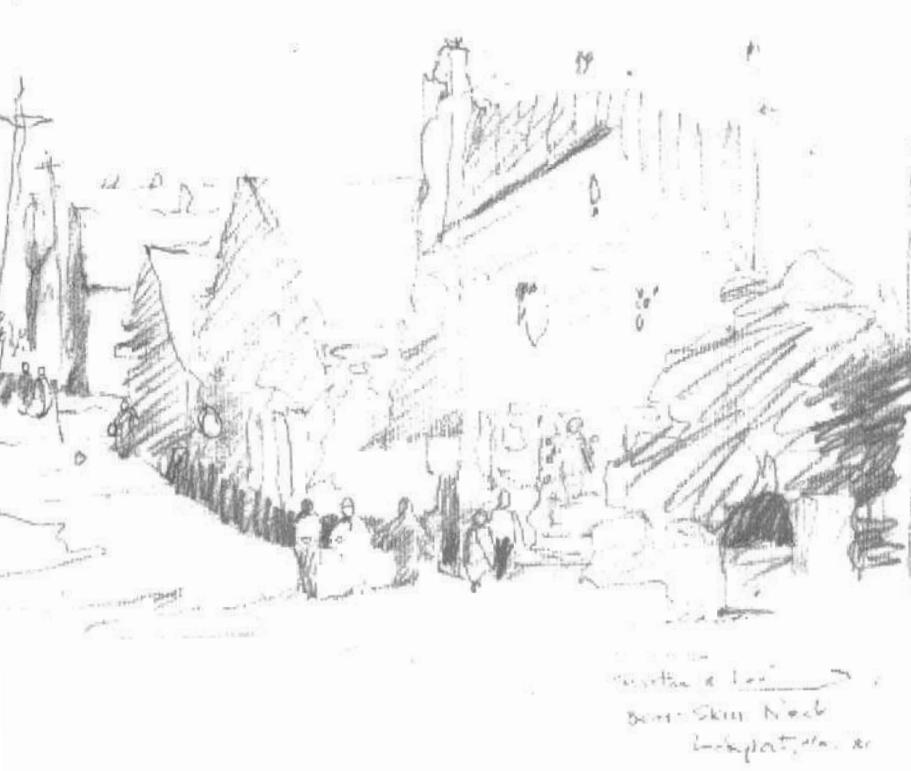
Lấy một ví dụ khác Lần này, bộ cục hơi chèo góc. Hãy vẽ đường viền trước mặt như bức ký họa trên đây. Rồi thêm vào một vài bóng để tạo chiều sâu. Tập trung màu đen vào cảm giác và trái cà tím. Điều này đủ để giúp bạn trong một việc vẽ ký ức. Hãy thử đi!

Giờ, quay chúng quanh và nhìn toàn thể ở phía bên kia. Cũng sự sắp xếp ấy, chẳng có gì chuyển dịch, trừ bạn ra, thế mà giờ bạn có một bộ cục hoàn toàn mới.

Đối với các sắc độ bạn hãy lấy nguồn cảm hứng từ bức hình. Hãy thử xem sự phản bội theo trực giác đúng các màu đen làm nổi bật phía bên của bình sành da đá.

Thực hành Giờ hãy thử thực hiện một bức họa theo ký ức dựa trên nguồn cảm hứng từ ký họa của bạn. Nhưng lần này, không nên đưa vào bức vẽ đèn trăng. Hãy họa trực tiếp.

Vẽ theo cái nhìn của họa sĩ

Để làm nổi bật các trò chơi ánh sáng trong một bối cảnh hãy theo các quy tắc căn bản sau:

1. Tập hợp tất cả các màu tối thành một khối xám duy nhất.

2. Tập hợp tất cả các màu trắng thành một khối duy nhất gồm cả mài nhà của bã cát nhà (vẽ qua oa các đường nét để cho bầu trời hòa vào các lõa nhà).

3. Các nhân vật có dáng dấp quân sự. Họ vao và ra khỏi ánh sáng. Hãy làm nổi họ với màu đen. Ghi nhớ là bức hình này được thực hiện trên giấy màu.

Việc sử dụng một cách độc đáo các hình dạng âm bản đậm

Hãy vẽ bằng tay. Cố gắng làm việc không bị gò bó. Vẽ các thành phần bên trái, hoặc bên trong nhà kho, cây và cây nhỏ với màu đậm. Nhưng bạn đừng bôi đen chúng, hay chải voi các sắc độ. Nên để ý các khôi tuyêt bên phải cùng hai nhân vật mót trong bóng râm và một ở ngoài trời. Hãy nghiên cứu hai công trình vẽ bút chì PIG PEN hay KUERNER FARM của Andrew Wyeth để có nguồn cảm hứng.

Xác định sắc độ riêng theo ánh sáng và bóng

Nếu bức tranh của bạn rời rã và mơ hồ, điều này có thể do sự phản bội của các sắc độ. Bạn thử giàn tăng các hiệu quả bóng và ánh sáng trên các đối tượng, nhưng bạn không biết cách xác lập các sắc độ. Cần thiết phải biết những qui tắc cơ bản về bóng và ánh sáng vì chúng tạo hình dáng và vẻ hiền thục cho đối tượng. Nếu bạn thêm bóng và ánh sáng mà trước tiên không xác lập các sắc độ nén, bạn sẽ có những ánh sáng quá tươi, các bóng quá đậm và chỉ thực hiện một khói mờ hổ mà các sắc đó không có quan hệ với nhau.

Sắc độ riêng Khi Reid còn là sinh viên, vì giáo sư của anh, Frank Reilly đã nói với anh ta: "Mỗi màu đậm đặc dưới ánh sáng sẽ đậm hơn một màu nhạt đặt trong bóng tối". Hay nói cách khác bên chiếu sáng của một đồ vật đèn luôn luôn đậm hơn bên tối của một đồ vật trắng. Điều này cho thấy bản chất có hồn của nó, sắc độ riêng của nó. Chính sắc độ riêng này luôn luôn xác định phần bóng và ánh sáng trên một đồ vật dù

ánh sáng có giàn tăng hay dịu đi. Do đó, để không làm thay đổi các sắc độ chính yếu của bạn, trước hết bạn phải xác lập các sắc độ riêng của đế tài, và sau đó vẽ bóng và ánh sáng.

Chính nhờ quan sát mà người ta xác định sắc độ riêng của một đồ vật. Bạn càng quan sát, bạn càng ý thức được các hình dạng tổng quát, các đường viền, và bạn càng tìm ra những chi tiết.

Khi bạn đã thiết lập các sắc độ riêng, bạn sẵn sàng thêm bóng và ánh sáng vào. Nhưng bạn nên nhớ: sắc độ riêng của một đồ vật không thay đổi hơn một sắc màu dù bạn có thêm bóng và ánh sáng. Nếu bạn làm sang lênh hoặc làm sầm quá, bạn sẽ phá hỏng chính sắc độ riêng của đế tài bạn.

Những kỹ họa dưới đây sẽ giúp bạn hiểu về sắc độ riêng và các hiệu quả của bóng và ánh sáng. Nếu bạn thấy cần, bạn tham khảo phần viết về sắc độ ở trang 85.

1. Sắc độ riêng Ở đây ta có ba dí bàn của cùng một đế tài. Bức đầu được thực hiện theo sắc độ riêng của đế tài này. Không một ánh sáng đặc biệt nào thấy rõ. Áo vét màu đen, soi mì thi trắng. Nhưng hãy để ý Reid thực hiện kỹ họa với sâu sắc độ như thế nào? Bạn có thể nhận ra chúng không? Bạn có thể tham khảo bài ở trang 85.

Chú ý đến sự giản dị, sự sang sửa của bức kỹ họa này. Tất nhiên đây không phải là một tác phẩm lớn, nhưng nó đáng giá vì sự sang sửa và rõ ràng của nó. Đó là sắc độ riêng của một bức tranh chẳng có gì phức tạp hay khó khăn cả, đơn giản chỉ là một bảo cập cụ thể những gì bạn thấy.

2. Bóng và ánh sáng Giờ, hãy làm sáng ông già nhỏ nhắn này. Chú ý là các sắc độ riêng về phía ánh sáng có một sắc màu nhạt hơn ở dí bàn đầu, và các sắc độ phía bóng có sắc màu đậm hơn. (Reid không thể thể hiện các vùng sẫm của chiếc áo vét đậm hơn; ông ta chỉ đơn giản vẽ đen trong dí bàn rất đơn giản).

này) Mục đích của kỹ họa này là nhằm cho bạn thấy rằng nếu bạn cho thêm bóng và ánh sáng, điều này cũng không bao giờ làm mất sắc độ riêng của đế tài.

3. Một dí bàn mập mờ Ví dụ này cho thấy việc gì sẽ xảy ra khi bóng và ánh sáng không được chế ngự tốt và phá hủy sắc độ riêng của một đế tài. Một bàn tay khéo léo có lẽ sẽ làm được việc gì đó cho sự tiếp cận chua biếu lộ này, có thực là bạn thấy rằng dí bàn này thành công nhất trong ba dí bàn không? Nào hãy xem lại nào! Không một sắc độ nào được xác định trong các bộ phận khác nhau của toàn cục và không có gì xác quyết các dấu ấn nếu sắc độ riêng được tôn trọng, có thể giàn tăng đặc điểm riêng cho bức kỹ họa.

Một số lớn các họa sĩ xuất sắc đã quên các quy tắc truyền thống về hồi họa một cách cố ý. Nhưng họ không làm vì thiếu hiểu biết và cũng chẳng phải vì thiếu tài năng. Trước khi phá các quy tắc hồi họa thì trước tiên phải hiểu biết đến chúng.

Làm chủ các sắc độ

Sau khi biết phân biệt sắc độ riêng, bóng và ánh sáng, hãy nhìn hai bức ký họa, thực hiện theo một bức ảnh chụp của linh vật kỵ. Chúng sẽ cho bạn biết cách nào liên các sắc độ với nhau nhằm thể hiện các kết cấu.

Linh So sánh hai bức ký họa này. Tại sao một bức cho thấy các hình dạng mập mờ và lẫn lộn trong khi bức kia cho thấy các sắc độ rõ và mạnh? Tuy nhiên, trong cả hai trường hợp, người ta giới hạn vào cùng ba sắc độ. Sắc mờ nhất của bức đầu tiên vì vậy không do sự lựa chọn sai các sắc độ. Thêm thi, việc gì đã xảy ra?

Kỹ họa 1 Sắc sảo lầm ở việc tổ chức các sắc độ. Quá nhiều chi tiết rời rạc, các sắc độ không liên quan với nhau đã phá vỡ tổng thể. Một sai lầm ta đã thấy ở trong chân dung thủ bạ của người đàn ông nhỏ bé (ở chương trước).

Kỹ họa 2 Ở kỹ họa này, người ta đã tránh sự mập mờ bằng cách gom các sắc độ giống nhau thành một sắc độ duy nhất và cung sắc độ của mảng màu lớn. Vì vậy, người ta tìm kiếm hai loại hình dạng: hình dạng bên ngoài (như đường viền của mảng) và hình dạng bên trong (nhỏ hơn, như bóng trên các người lính, khuya áo huân chương, kiếm). Khi các sắc độ riêng có phản ứng đồng thời, hãy gom chúng lại. Chẳng hạn, bộ quân phục sẫm màu của người lính bên phải và bóng phản chiếu. Chủ ý là bộ quân phục mặc dù ở ngay ánh sáng vẫn sẫm màu.

Những bóng này gọi hình vi chung khít với các hình dạng. Hãy xem, chẳng hạn hình dạng tròn trịa các bóng ở ngực và ở cánh tay của người lính bên trái và hình bóng của người lính ấy, nó chung ly thu hồn ở kỹ họa 1. Ở chỗ không có một hình dạng xác định nào, hãy để giấy trắng. Ngay cả do là những màu trung gian.

Thứ tự các sắc độ nền

Đa số thi giờ người ta nghĩ đến một bố cục cho các đối tượng sắp được thể hiện. Và người ta quan tâm đến chủ đề quá ít, hoặc không tập trung. Thật ra việc đặt để đúng chỗ chủ đề có thể là quan trọng. Nhưng ở đây, cái quan trọng trong các bố cục này là các sắc độ. Nếu, chẳng hạn, bạn đặt một đồ vật sẫm trên một nền nhạt, bạn tạo cho nó sự quan trọng; nếu bạn đặt nó gần một đồ vật sẫm khác, bạn tu专心 của nó sự quan trọng.

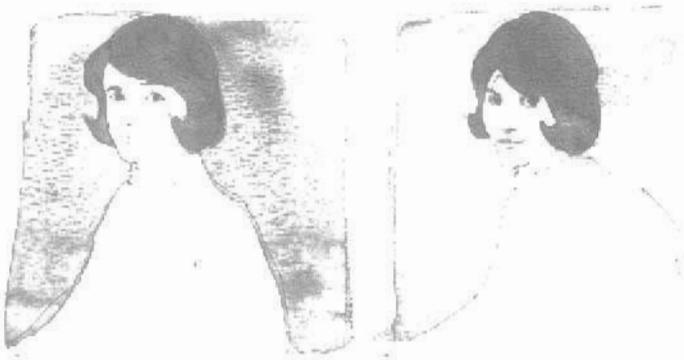
Judy Chân dung người dân bà này rất xưa. Trong những năm này, Reid muốn học theo kiểu của Andrew Wyeth. Nhưng sau khi nhận ra rằng chỉ có một Andrew Wyeth thôi, ông ta đã theo cách của ông ta mặc dù không mất sự thán phục đổi với Wyeth và đặc biệt đổi với nền trúu tượng của bức họa. Các bố cục của ông giới hạn vào hai ba vùng sắc độ quan trọng một ý kiến mà Reid đã lập lại ở đây.

Kỹ họa 1 Mặc dù bức họa gồm năm đèn sáu sắc độ, nó chỉ được gộp vào hai sắc độ chính. Hãy kết hợp các sắc màu đậm và các sắc độ trung gian, rồi thể hiện các sắc độ nhạt với màu trắng của giấy.

Chỉ cần bạn kết hợp các sắc màu trung gian (các sắc độ giữa các vùng nhạt nhất và đậm nhất)

theo hiệu quả mà bạn muốn đạt được. Nếu bạn muốn lưu ý vào hình dáng khuôn mặt, hãy kết hợp các sắc màu trung gian và màu đậm. Nếu bạn muốn đảo lại cái nhìn rõ rệt thì kết hợp các sắc màu trung gian và các sắc màu nhạt với nhau. Quan trọng là không lạm rời các sắc độ do sự thêm vào các chi tiết phụ. Các hình dáng của bạn phải được nổi rõ. Do đó, bạn không thể thể hiện các sắc màu đậm cho ánh sáng dài như cánh sau hay mái tóc, và bạn không được lạm rời khói đen của tóc bằng cách thêm vào các mảng nhạt không quan trọng. Vì điều quan trọng, trong trường hợp này, là sự tiết kiệm và đơn giản hóa các phuong tiện. Tập: Trung vào hai sắc độ. Reid dẫn bạn đến cái chính yếu của hội họa. Tất nhiên, các sắc thái, cường độ cũng giúp bạn làm nổi bật các sắc thái trong các bộ phận khác. Nhưng ở đây các sắc độ quan trọng hơn, do đó, trước hết bạn phải nghĩ đến cách giàn lược chúng, lập hợp chúng thành những mảng khôi lớn.

Kỹ họa 2 Ở đây người ta thêm vào một sắc độ trung gian. Chú ý: no đã tăng cường bố cục như thế nào. Tất nhiên, bạn phải có hơn ba sắc độ để thực hiện một bức tranh tốt, nhưng ở đây điều này không quan trọng. Những kỹ họa này nhằm cho bạn thấy cách thiết lập một lhang bắc sắc độ khác nhau.

Judith với Sarah Đây là chân dung một người đàn bà mang thai. Để cho bạn thấy các sắc đồ cân đối bộ cục như thế nào, Reid đề nghị với bạn hai kỹ hoa của chân dung này, kỹ hoa đầu cho thấy vị thế (emplacement) hiếm thấy để tài trên vai và bức hai, chỉ cách thể hiện các bóng và ánh sáng làm cho bộ cục hay và đúng.

Kỹ họa 1. Nói chung, khuôn mặt và hai bàn tay tạo sự quan trọng của một bức tranh và do đó tập trung. Nhưng ở đây khuôn mặt ở phía trên của bức tranh và hai bàn tay ở góc dưới bên phải. Theo lý thuyết, đây là một sai lầm. Không bao giờ tập trung một chủ đề hay đặt để một thành phần quan trọng ở một góc tranh.

Nhưng ngoại lệ này, kết hợp để tài và hướng tầm nhìn ra ngoài tạo một sự căng thẳng nào đó. Điều này cũng có giá trị loại bỏ "vấn đề cảnh sau". Nếu người mẫu được đặt nghiêng về phía trái nhiều hơn, phải có một cảnh sau phải nhuyễn hơn. Và rồi, cái khéo bộ cục đã được Degas sử dụng.

Kỹ họa 2 Ở đây, các ván để đóng khung chủ đề không còn là hiển nhiên nữa, sự cân đối của bức tranh được đảm bảo bởi sự thống nhất và đa dạng của các hình dạng. Chu ý các hình dạng ám quan trọng như thế nào trong không gian và ở trong tranh. Giờ đây, hãy so sánh hai kỹ hoa với bức tranh. Bộ cục "sai" đã hoàn toàn được cân đối lại bởi một sự sắp xếp trúu tượng các sắc đồ.

TÙ KÝ HOA ĐÈN TRANH

Ở phần trước, bạn đã thấy kỹ họa cho phép giải quyết các vấn đề bổ cục, sắc độ và sự sắp xếp. Ở chương này bạn sẽ nhận ra cách thức sử dụng kỹ họa khác nhau của tác họa sĩ như thế nào?

Các bước kỹ họa rất cần cho họa sĩ. Trước hết, chúng là một phương tiện để tập trung ý tưởng cơ bản, khái niệm của bức tranh. Tiếp theo, kỹ họa giúp họ đơn giản hóa các hình dạng và phối hợp các khối thành một tổng thể hài hòa. Bức tranh được xây dựng dần dần, chúng gợi ra cách sắp xếp các màu sắc và các sắc độ, thu gọn các tiết tấu hay hướng chuyển động, thiết lập điểm trung tâm.

Đến giai đoạn họa phẩm sắp hoàn chỉnh, kỹ họa vẫn giữ vai trò chủ yếu, cẩn thiết. Một kỹ họa nhanh có thể giúp bạn đi đến quyết định thay đổi một sắc độ nào đó hay cần phải sửa đổi, tập hợp lại các hình dạng đường nét, ánh sáng như thế nào để có được một bức tranh hoàn chỉnh.

Ảo tưởng không gian trong một mớ bòng bóng

Sự đa dạng đến vô tận của các mẫu trùu tượng có trong thiên nhiên đã hấp dẫn William McNamara. Trong các bức họa của ông, ông luôn luôn tìm kiếm các phối hợp màu sắc, ánh sáng và bóng để tạo những bức vẽ tinh thể nhưng phức tạp. Ông chọn các đề tài một cách ngẫu nhiên và rất ít khi dùng lại để phân tích điều gì hấp dẫn ông ta ở một địa điểm đặc biệt này. Ấy thế mà, tất cả các tác phẩm của ông cho thấy cung một sự quan tâm đối với màu sắc, bóng, không gian âm và dương, sự mờ đục và trong suốt.

Các bài nghiên cứu bên đây cho thấy những giai đoạn đầu mà McNamara theo đuổi khi đã chọn xong đề tài. Ông làm việc nhanh, cố gắng nắm bắt cái chủ yếu của cảnh: - Ở đây, chẳng hạn hiệu quả chiều sâu, trò chơi các bóng và ánh sáng. Bức vẽ góc dưới bên phải chi tiết hơn ba bức kia. McNamara nghiên cứu ở đây các sắc độ ông ta sẽ làm nổi bật trong tranh.

Thác nước vào động là tác phẩm cuối của một loạt những bức họa về tuyết. Ở đây người ta thấy một thu tuyết đầy màu sắc hơn là ở các bức trước. Hiệu quả chiều sâu cũng rõ nét hơn. Nhưng ông luôn luôn nghiên cứu cung đề tài các mờ típ tạo bởi hiệu quả của bóng và ánh sáng trên bề mặt không đồng đều của tuyết.

Ông bắt đầu lập ba sắc màu đậm: sử dụng một màu nước đơn sắc nâu. Van Dyke bồi rải nhẹ tung mảng ngắn trên cả bề mặt. Tung buoc bằng cách chồng lên nhau các vết màu này, ông có lập những hình dạng và các mờ típ của tổng thể. Sau cùng ông ta rời khỏi các phần khác nhau của bức tranh bằng những nhát phết nhẹ màu nước đơn sắc màu lam nham.

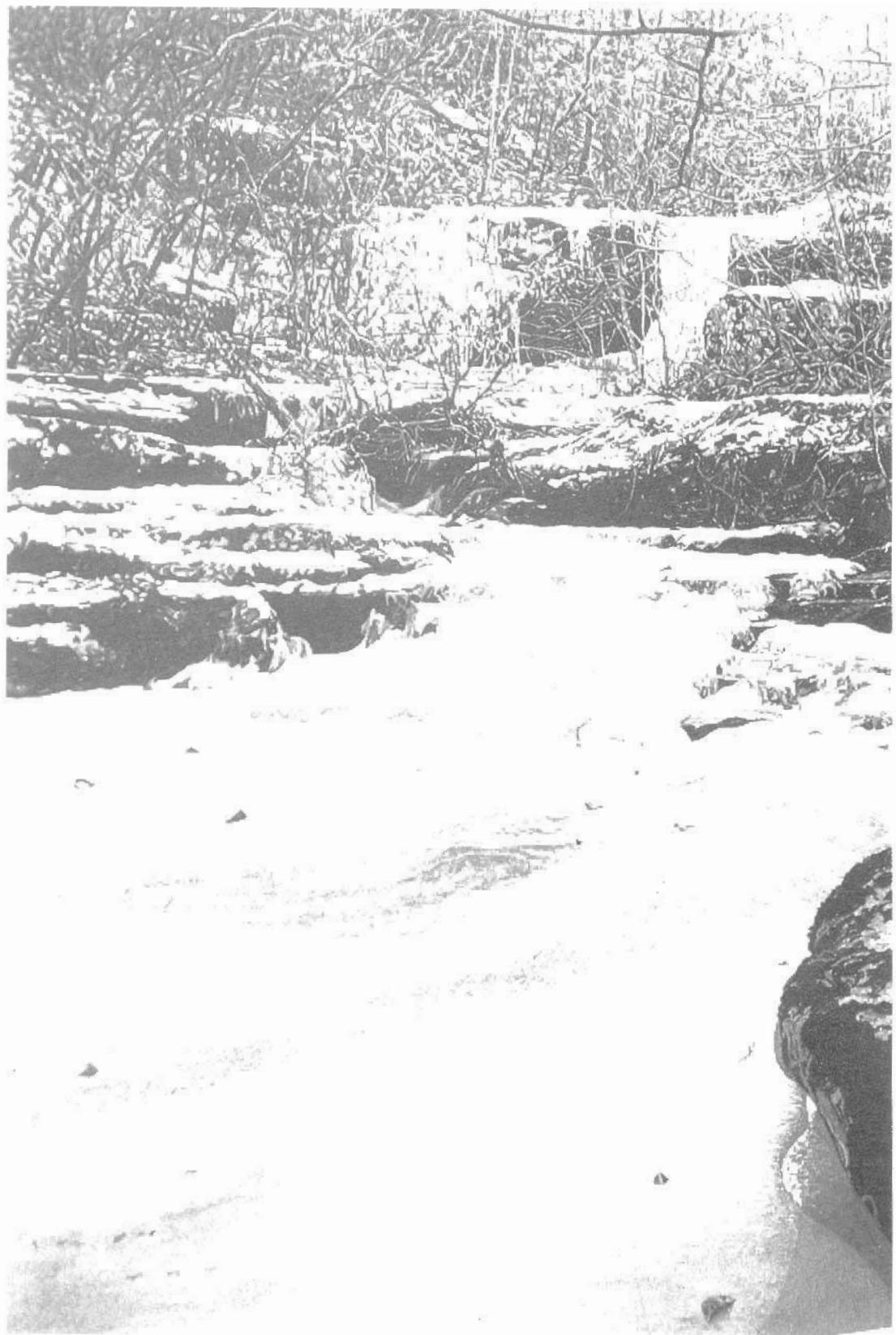
Phương pháp của McNamara. Tuy theo đề tài, bảng màu của McNamara thay đổi. Ông ta không bao giờ dùng màu trắng và đen và chỉ làm việc với một bút lông duy nhất - một bút lông bảng lông chồn số 12 trên giấy ép lạnh 640gr m#-2.

McNamara bắt đầu nghiên cứu đề tài qua ký họa như những ký họa ta thấy ở đây. Nhưng bức đầu chỉ là những nghiên cứu nhanh. Khi ông ta nghĩ mình đã nắm bắt được cái chính yếu của đề tài, ông ta bỏ nhiều giờ ra để phác một bức vẽ đầy đủ hơn nhẫn nại: vào bút cọ và các sắc độ.

Rồi ông ta làm mờ bức vẽ khác trên giấy màu nước (không trình bày ở đây) dùng để kẻ ô (grille) khi ông ta bắt đầu họa. Vào giai đoạn này McNamara chỉ lượt qua để tái. Bức vẽ gồm nhiều thông báo về các thành phần khác nhau của bối cảnh. Thông thường, ông ta sử dụng một màu nước đơn sắc nâu Van Dyke nhẹ cho các sắc màu đậm. Ông ta bồi vào tất cả bề mặt của giấy bồi các vết màu ngắn và nhạt và luôn quan tâm đến sự cân bằng tổng thể.

Khi nền đã thực hiện xong, ông ta đưa thêm các màu sắc vào banh khác bằng cách chồng lên nhau các vết màu ngắn và nhạt. Ông trộn các màu tục tiếp trên bảng màu và tinh loan mỉ mỉ lượng nước để pha trong mội màu nước đơn sắc. Ông kiểm tra lượng nước bảng cách chui bút lông vào môi miệng gié cũ, giữ bút lông khô để thực hiện một việc cụ thể, nhưng dù ướt để có được một màu trong suốt. Ông luôn luôn để khô một lớp trước khi bôi một lớp khác vào. Ông bôi màu các vùng nhạt sau cùng. Xong xuôi, ông bôi một màu nước đơn sắc nhạt lên cả bề mặt để làm cho tranh thuần nhất một sắc màu.

Thác mùa đông (56cm x 38cm), tác giả William McNamara, Capricorn Galleries, Bethesda, Maryland.

Họa một mĩ nữ dưới ánh sáng

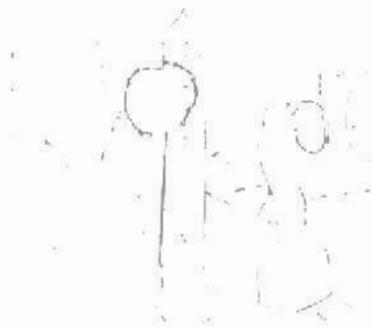
Các bức tranh của Jane Corsellis thường này sẽ tuân theo kỷ niệm xưa, những hình ảnh, những cảm tưởng hay những xúc động đã cuốn vàn hay sống lại. Đó là trường hợp bức *Salomé*. Cố gắng Corsellis như rằng khi cô trở về nhà đầy bùn, cả nhà đã bất ngờ thay quần áo ở xuống giặt. Kỷ niệm quần áo cũ chủ khói dầu lẩn lẩn với kỷ niệm cao vay dài treo với một thứ ánh sáng rực rỡ luôn của Corsellis đã đặt tên bức tranh là *Salomé*, tượng trưng thay quần áo như vay trước khi mặc bộ váy đẹp và maky trước của Herode.

Nhiều nghiên cứu các ký họa số khô cho phép ban theo dõi bước đi của nó, bộ cục ánh sáng sẵn đó. Chẳng hạn sự đổi lặp các hình cung được am rõ bằng những đường nét rõ ràng và có goc cạnh của cái vay và đường cong của người mẫu.

Cô ta quyết định thể hiện trên môi tâm cô vẻ cợn. Sau khi đã đặt ho nam phảng trên sàn nhà cửa xuống vẽ, cô ta bắt bằng một nữ già thăm thú nước ấy: "Ấ" nồng gồm đất Sienna, thay hoàng thổ và đất xám để pha với màu trắng. Loo trắng này tạo nên màu nền tốt.

Khi vài vội khô, cô ta phác mịt ống kính đang đầu tiên với màu sắc mầu nhẹ, mầu đất xám từ chén. Cô ta phác lùi qua tảng mài nứt gãy. Cô đã lập đầy rải rải về thời gian chàng trai marsh chong với các hình cung chủ yếu.

Cô thêm dần vào các đồ vật - vay dài, cái sổ và sан nha - cô ta tìm mò cách để điều hòa các sắc độ, cường độ của chúng, độ đèn của cái này so với cái khác cũng như so với sắc màu rất ấm của tượng và "màn nhà sang nhẹ". Cung lúc bức tranh được xây dựng, bộ cục trả nền rắc rối. Một lỗ thông hơi được thêm vào bên trái xóa đi rồi đặt lại vì nó cần đổi tổng thể. Gian hàng quần áo được vẽ ngay từ đầu, dây cung ở phía trên bức tranh. Nhưng không thể không được thêm Corsellis đã hỏi ngay rằng nó xuống phía cuối. Dây phoi quần áo chạy ào phán trên của bức tranh xác định chiều sâu

Bộ cục

Các nguồn ánh sáng

Các sắc độ

và chiều rộng của căn phòng. Cố một vài chỗ Corsellis đã vẽ ho thật rõ nét, có chỗ thì mờ hơn cho thấy âm lượng toàn thể trong sự tết kiệm cao chi tiết.

Như bao họa sĩ khác, Corsellis không bao giờ chắc là đã hoàn thành bức tranh. Bởi vì có thể nghiêm khắc nhất là đặt bức tranh ở chán giang sau buổi chiếu, và nghiên cứu rõ trước khi đi ngủ. Khi lâm dày cô là nghiên cứu nữa và có thể phát hiện những gã cảnh phác sửa chữa. Một thể nghiêm khắc để kiểm tra lại bộ cục, và các rãnh, hõm bức tranh trong một tấm gương sẽ cho phép tách rõ các điểm non yếu này chính hoàn hảo của bức tranh.

Salomé (127cm x 152cm)

Tác giả Jane Corsellis

Tạo một không khí đêm tối

Ý niệm bức tranh này đến với Jane Corsellis khi cô đến

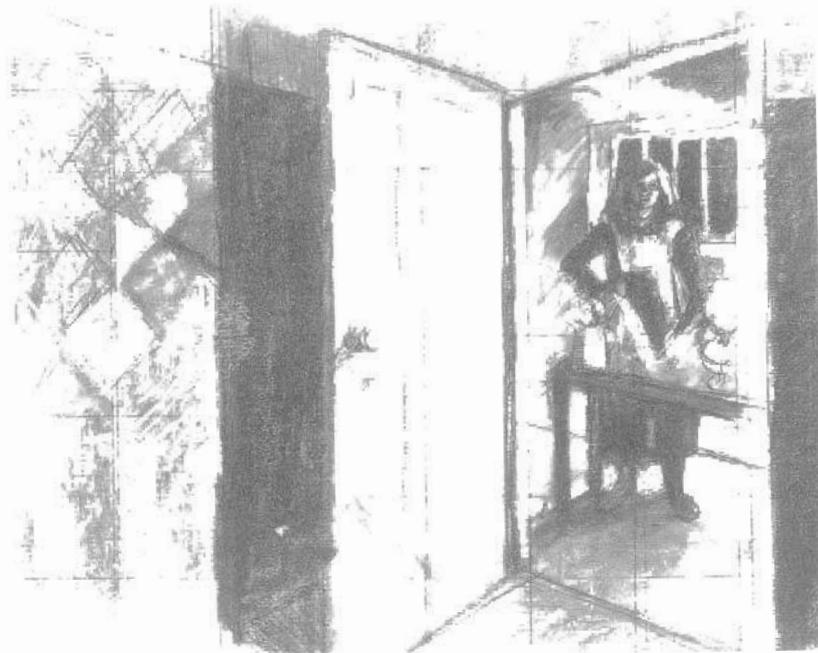
thăm những người bạn ở Hampshire, Anh quốc. Họ sống trong một nhà ở vùng nông thôn hẻo lánh thuộc sở hữu của một người phụ nữ mê hoặc tên là Betty Mundy. Người ta nói rằng bà ta đã quyền rũ hơn một người linh thiêú và đã dẫn họ vào cái chết. Truyền thuyết này đã được khuếch đại với sự kiện là ngôi nhà này đuổi tối được thắp sáng bằng đèn cầy và đèn dầu. Tất cả điều này cùng với tiếng cho sủa, tiếng hú tiếng đồng về đêm của một xu rùng rú đó là điều mà Corsellis muốn thể hiện trên bức tranh của mình.

Jane đặc biệt thích vẽ nội thất với nhiều phong. Sau một hồi suy nghĩ, cô ta đã quyết định gác nhìn từ phong ở đăng trước, đối diện với bếp nơi cô bạn đang tắt bát. Mùa đông và đèn dầu phản chiếu các bóng vàng lén sán nhà và tường - một màu tia hòn lá xanh - và các ánh phản chiếu là trên của Cô làm các kỳ hoa so khởi buổi tối, bên chiếc đèn dầu, để dễ nắm bắt bí mật của căn phòng.

Hình vẽ than để vẽ Betty Mundy Corsellis chọn một vải vẽ khổ 122cm x 152cm. Nhưng vẽ ở một nhà nông thôn với một kích thước như vậy rất khó. Sau khi đã thực hiện một loạt kỹ họa và phác họa với màu nước, cô ta sẽ kết thúc bức tranh ở xuống.

Ở đây, Jane đã sử dụng những tờ giấy kích thước lớn và vẽ bằng than bút chì than, bút chì conte và phấn trắng trôi mờ hình vẽ bằng các ngón tay, làm rõ nét hơn các vùng nhạt bằng móng cùi tay. Ý định đầu tiên của cô là luôt qua một màu nước đơn sắc lên kỹ họa. Tuy nhiên nó hơi "vụng vẽ". Người ta cảm thấy nó được du kiền ngay từ khói dầu để làm nền cho một bức tranh và không phải để trở thành một bức vẽ hoàn tất.

Cô ta tiến hành dần dần và cố giữ trong đầu kích thước của vải vẽ và xây dựng bức tranh theo "con số vàng". "Con số vàng" con gọi là "đoan vàng" là chìa khóa của sự phản chiếu không đối xứng một bộ bức tranh

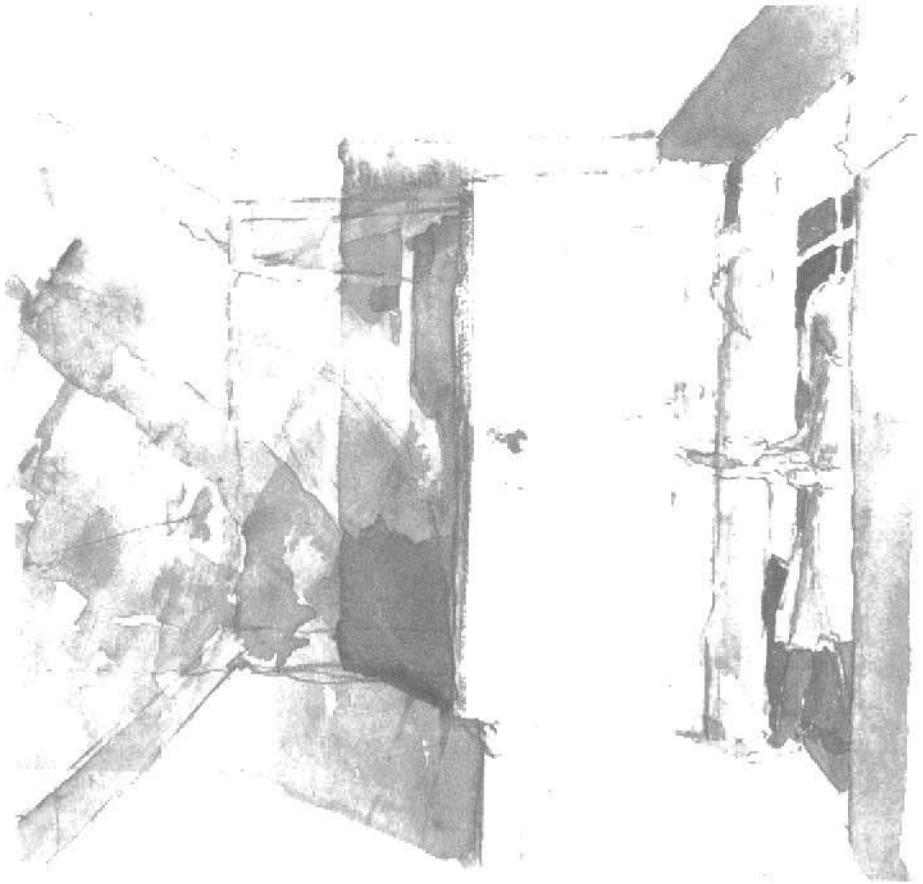
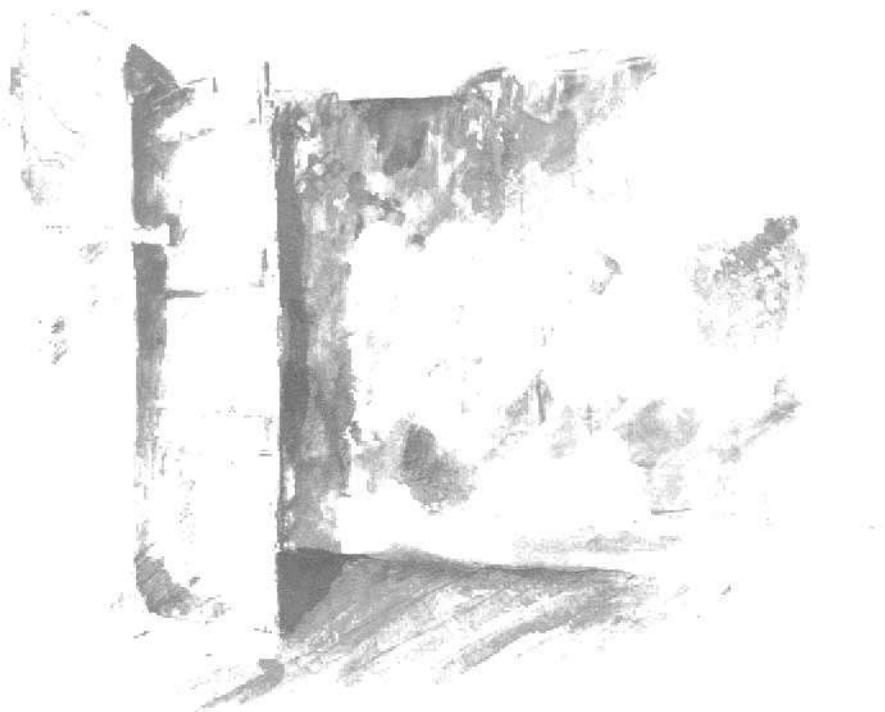

và trả về thời cổ đại Hy Lạp. Đó là tỷ số tỷ lệ "hoàn hảo" của một đường nét đến một đường nét khác theo tỷ lệ 1 đến 1,6 hoặc từ 8 đến 13. Vì thế cô ta đặt đầu gối của sổ, và từ điểm này cô định vị trí cảnh của gác tường, và đường nét nằm ngang của bàn gác lồi vào xấp xỉ ngang mức đường thẳng đứng.

Các thành phần chính ở những điểm chính đầu của nhân vật, cảnh của và nằm đầm. Corsellis hiếm khi dùng thước kẻ hoặc compas. Cô ta dựa vào con mắt và trực giác. Vì thế cô ta chỉ vẽ ô sau này khi chuyển bức vẽ lên vải và sẽ không phải để dung kỹ họa của cô.

Kỹ họa bằng màu nước Ở đây Corsellis tìm cách thể hiện các cảm giác cảm nhận trước bức tường, sau cảnh cửa. Vì vậy cô ta ghi một vài chi tiết của bối cảnh - bóng sau cảnh cửa và các niếu quả của nó trên bô đèn treo, gỗ cửa (ngay cả nêu sau này, cô ta đã thay thế bằng chính của phong của cô), hướng ánh sáng và bóng phản chiếu. Sau đó, cô họa một bức tranh màu nước thứ hai với Betty Mundy ở bên phải bức tranh, mắt nhìn nghiêng đóng khung bởi cảnh cửa. Rồi cô đổ ý hiệu quả tạo bởi toàn thể không được mạnh lắm.

Khó khăn cho Corsellis là khó có cái nhìn khách quan về các bức tranh của mình. cô ta luôn luôn muốn thay đổi một cái gì đó trong tranh dù chúng đã hoàn tất. Nhưng cô ta đã dùng lại vì biết rằng nếu để cô thêm vào một mảng nhạt ở đây, một mảng đèn nhỏ ở kia, cô sẽ cải sửa hoàn toàn bức tranh.

Giai đoạn cuối

Corselle bắt đầu
kể về cái vẻ bồng chí
thanh và chuyển từ các
đường nét chính của
sức kỳ hoa vào. Rồi có
chỗ các vùng
màu nặng hay lanh
bắt đầu từ tay và
cánh cửa. Mau nồng
sau cửa được thể hiện
với màu kim cương. Cái
bờ nóc bồng mờ miếng
gió. Sau đó sôta có
một màu tím sau cùng
cánh cửa do được già
ném một màu đỏ hổng
(garance rouge) và một
màu ám da với sắc
màu nồng này là bổng
cho cánh trước. Rồi có
hoa lanh cửa với màu
lam da với bồng. Cách
lắp các chỗ ảnhзер
chiều vào sang ra. Các
các màu của tường
chỗ trong cung tròn lanh
va trong tối lanh.
Miếng giấy màu đỏ hổng
tren bàn bếp sao lên lò
giữa nhà bếp và già
về.

Cô kể các mảnh
đen giấy và để khói làm
thết bài cho khăn vải
bồng mờ mảng màu
giống nhau. Nhưng cô
chỉ gọi một tí may để
nghỉ ngơi. Chuyển đổi
điểm bồng lam da già
nhết vẫn để bồng
cách lắp rõ nét rát
hình thời và để ở chỗ
khác trong cung tròn
goc cánh tay của nhân
vật toàn thể hình bông
lilouane. Cái
đường nét tạo cảm giác
của bức tượng còn
rất thận mìn rắc bông
phản chiếu bởi ánh đèn
trên tường cửa sổ
và tạo nên những điều
cho tổng thể. Rồi có
ám cam màu xung
của phía trên và bên
trái cửa và đặt các đố
vật lên ban. Cô cho cả
ván cam nha một sắc
màu nồng đất bồng
chay xa lam da các
cửa sổ với ánh sáng đó
đến phản chiếu. Mau
nhạt ánh đất bồng
mặt trời chiếu qua mà
người hoa cùa thèm và
quyết định triển khai ra
trong tranh.

Tục hoan tất bức
hình Corselle quyết
định dấu các đèn và chỉ
cho thấy ánh sáng của
nó trên tường trong
cung và ở một góc sân
Cô vẽ bong khuôn mặt
một sắc màu rất
thường rất xanh
Cola làm sám màu cà
men để mà nhấp vật
cầm để làm cho nó gần
như biến mất. Bình
đứng nước bên trái lấy
lại hình dạng của nhân
vật bồng cách đảo
ngược lại. Lại một
bình khác để thay thế
ca đèn. Các đường nét
thẳng đứng kẽo cao và
các bong có nhân vật
phản chiếu trên chén
ban đánh x. Cu sau
banh có nhiều mà làm
các công màu đỏ cam
va giấy và màu tim lắc
mặt màu nồng cho tổng
thể. So sánh bức tranh
nay với các kỳ hoa và
ban cát khâm pha ở đây
rất nhiều điều lính lính
khác.

Một buổi tối ở nhà Betty Murphy (122cm x 152cm) Tác giả: Jane Corsellis

Màu sắc và ánh sáng trong phong cảnh

Bao năm trưởng, Alex Martin cố tìm hiểu ánh sáng, màu và những phản ứng riêng của nó đối với bì mặt và các thay đổi của thiên nhiên. Được khơi gợi bởi việc ánh sáng phủ đầy bầu trời vào những giờ khắc nhau trong ngày ở các mùa trong năm nên tranh của ông sáng rực dưới những mảng cản đối giữa các màu nóng và lạnh, các sắc độ nhat và đậm. Đối với mỗi bức tranh mới, ông cố giữ tinh thần cởi mở và sẵn sàng với sự đổi mới của phong cảnh. Mỗi bức tranh được xây dựng bởi các lớp màu trong trẻo và sáng gấp nhau để tạo những khối lớn mỏ dần.

Đây là một cảm xúc cầm nhân trước phong cảnh thông thường mở màn cho những bức vẽ và bức tranh đẹp nhất của ông. Nó rất cần đối với ông để sáng tạo. Trong tinh thần này, Martin sẵn sàng mạo hiểm.

Bức II Mắt trời mọc vào mua xuân là gợi ý một bức tranh màu nước thực hiện vào buổi sáng sớm vào những ngày cuối tháng tư, trước mùa nở hoa. Đối với Martin đây là thời gian để thức dậy, một thời khắc của hy vọng, lạc quan và đầy ngẫu hứng.

Trong tranh màu nước, và sau này trong tranh sơn dầu, ông có thể hiện sự sáng rõ của bầu trời và các lia sang qua các đám mây tối đang chuyển động và trôi chảy. Các màu nóng và lạnh đong đưa với nhau trên bầu trời cũng như ở dưới đất – nơi đất màu hung nung phủ lai một màu xanh. Trò chơi các màu nhat và sẫm, các màu nóng và lạnh tạo một cảm giác nhẹ nhàng và chua chát cho toàn thể.

Có nhiều ý tưởng phát triển trong tranh sơn dầu (trang bén) đã được làm trên các kỹ họa. Martin cố giản lược cảnh trước mặt đưa vào đó cây cối, nhà cửa. Ông thực

hiện những nghiên cứu lớn có giá trị bằng mực và chỉ than để nắm bắt chuyển động của mây và cầu đối giữa trời và đất. Trong một kỹ họa sơn dầu 46cm x 61cm, ông đã định ra bảng màu của mình.

Martin thường nghiên cứu để tại bảng cách vẽ bằng tay không. Các kỹ họa giúp cho ông khám phá những cách để giảm lược các hình dạng phối hợp các mảng khối của đất với các mảng khối của trời. Trong tác phẩm cuối, cảnh trước nhà của bầu trời – phải là một tổng thể, và những kỹ họa chuẩn bị này giúp ông loại bỏ những vân để trước khi bắt đầu bức tranh sơn dầu của mình.

Bài nghiên cứu màu nước này phát sinh từ ánh sáng và từ sắc màu đặc biệt của rang đồng nó thuộc trong bốn chục bức tranh màu nước hoa cùng một địa điểm. Hầu như trong tranh sơn dầu lớn, bầu trời nguy trị, phần con lai chỉ là phụ thuộc. Màu được quét mạnh mẽ bằng nhát cọ cong vong. Màu sắc của trời được nhắc lại ở đất.

Như các nghiên cứu về các sắc độ của màu rực rỡ sắc, Martin bắt đầu nắm bắt chuyển động của mây sắp nhập trời và đất. Vì ông không chỉ làm việc trên các sắc độ, ông tìm cách nối liền hai vùng. Trong hình nghiên cứu bén, ở giữa trang, khối mây trôi lẩn vẩn với đất. Sự tương quan của màu sắc và sắc độ này được lấy lại trong tranh sơn dầu.

Vẽ bằng than trên mộc lô giấy khổ 46cm x 51cm, hình nghiên cứu này cố nắm bắt sự chuyển động nhanh lẹ của mây. Một vệt vải rõ nét cao nết khác lớn hơn thực hiện với bút cọ của thời than thể hiện những khói tròn lớn.

Bể định bảng màu. Martin thực hiện một hình nghiên cứu với sơn dầu. Vẽ trên một bể mực 46cm x 61cm, kích thước của nó tỉ lệ với bức tranh cuối cùng. Mặc dù hai tác phẩm giống nhau, mỗi tác phẩm có đồng thời và tính cách riêng.

Tu trên xuống dưới

- Hình nghiên cứu màu nước
- Hình nghiên cứu các sắc độ
- Hình nghiên cứu các chuyển động
- Tranh sơn dầu. Kích thước 46cm x 61cm

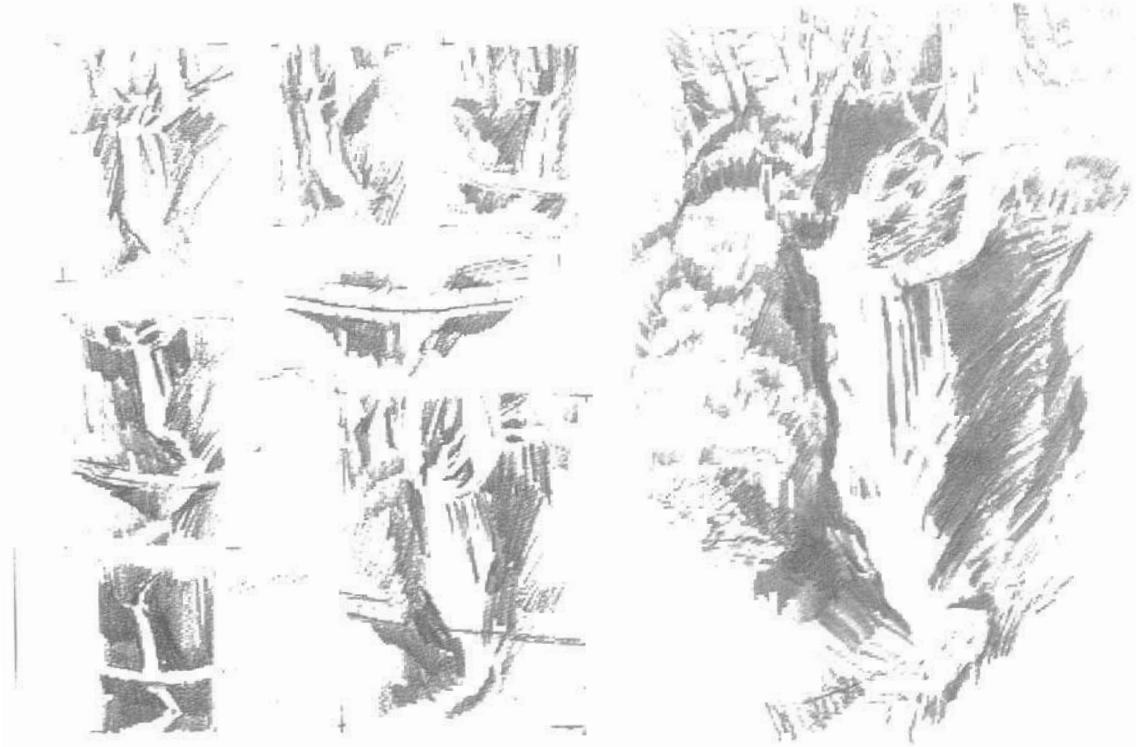
Mặt trời mọc vào mùa xuân. (122cm x 152cm), tác giả Alex Martin

Martin làm nền bằng nhung nhạt
cô mạnh mẽ. Mau chính là một sự
pha trộn màu vàng, màu cadimi
nhạt, màu trắng, và một chút màu
đỏ cadimi nhạt. Nền đỏ sẫm hơn
gắn màu đất và tiếp tục quết ngang
màu đỏ cho mảnh đất. Trên các mau
vẫn còn ướt, Martin quét một hỗn
hợp màu xanh da trời, màu trắng
công thêm một vết màu vàng cadimi
nhạt. Lỗ hổng lớn trên trời là một

hỗn hợp lam cổ hủ và màu đỏ
cadimi nhạt. Một hỗn hợp cũng
những màu nóng và lạnh dùng để
vẽ rồng.

Troi và dâng lén vào nhau vì người
hoa sĩ đã dùng một bảng màu duy
nhất. Ở đây đó là màu xanh da trời
và màu vàng tạo sự liên hệ giữa hai
vùng. Mau nâu đỏ của cây tim thấy
hầu như trán lan trong cô của cảnh
trước.

Các kỹ thuật mới về phong cảnh

Các tranh của John Koser tung lẩn ảnh sang. Mỗi bức là hàng trám, hàng ngàn vết maul hoa vào nhau để tạo nên vò sô biến tấu về màu. Sức lôi cuốn của chúng phần lớn do sự đúc đáo về kỹ thuật tranh maul nước của John Koser tạo nên.

Trong một thời gian dài, Koser làm việc một cách rất truyền thống, nhưng do kích thích bởi cách mà các chất maul (pigments) trộn lẫn vào nhau trên bảng màu, ông tìm một kỹ thuật lụy do hồn. Ông töe nước trước vào bể mặt ẩm ướt với các màu nguyên pha trộn lẫn vào nhau trên giấy. Chỉ làm việc với một màu vàng, màu đỏ và một màu lam, ông đã thành công trong việc tạo một biến tấu vò tản màu sắc. Để kiểm tra kỹ các sắc độ, ông thay đổi lượng nước pha vào với các chất maul. Ông so gấp khó khăn khi phải chế ngự kỹ thuật của mình. Nhưng, trước sự ngạc nhiên của mình, ông học rất nhanh về định hướng cho nước và màu sắc. Ngay từ đầu, ông tạo một sự chuyển động mạnh bằng cách

tát nước, rồi sau đó khi vẽ, ông tôn trọng hướng dự định.

Koser đã kiểm soát được chất liệu của mình vì đã thiết lập các sắc độ một cách cẩn thận - những maul nước đơn sắc đầu tiên của ông vẫn còn nhìn thấy được. Nếu để tai của ông dõi hỏi su tư tưởng phản rờ ở các maul nhạt và đậm thì trước hết ông quét các maul nhạt lên khắp bề mặt của giấy để sau đó tập trung vào các maul sậm.

Thíc nước này đã làm Koser chú ý trong một buổi đi dạo một mình trong rừng Dartmoor, ở Anh quốc. Không khí trong trẻo, sự cách biệt, trạng thái ẩm của không khí và cây cối nơi này đã hấp dẫn ông ta.

Bố cục cảnh dời với ông là thách thức đầu tiên. Nhờ một loạt hình nghiên cứu đèn và tráng, ông thể hiện trên sự tổ chức các thành phần, trên các sắc độ khác nhau. Chiếc cầu nhỏ không ở chỗ mà ông mong muốn, trước tiên ông nghĩ cách gạt bỏ nó. Các hình

nghiên cứu cho thấy những giai đoạn khác nhau của công việc này.

Bức họa cuối cùng Koser muôn chủ tâm đến các thành tố chính - thác nước và chiếc cầu nhỏ - sau cung. Vì vậy ông bắt đầu che giấu chúng. Ông cắt các mảnh các tông mo (xiu mát) và gắn chung vào vài vè băng định ghim. Ông hương đóng cháy của nước và maul vế phía ngoại băng cách rời xa thác nước và chiếc cầu. Tất cả maul thoát khỏi thác nước và chiếc cầu, chung như tràn đầy sức sống.

Chú ý sự đa dạng những maul sắc tao từ bã maul nguyên - maul cam cadimi, maul đỏ sâm alizarin trộn với maul đỏ cadimi, maul lam windsor. Các maul trắng lì b泫 trên cá bé mặt là kết quả tự nhiên của phương pháp này. Những nét thẳng đứng nhẹ maul phanh khô, chiếu sáng một vai vung như đám la sau chiếc cầu nhỏ, và làm tăng chuyển động của thác nước.

Thác nước Dartmoor vào mùa xuân (46cm x 71cm) tác giả John Koser

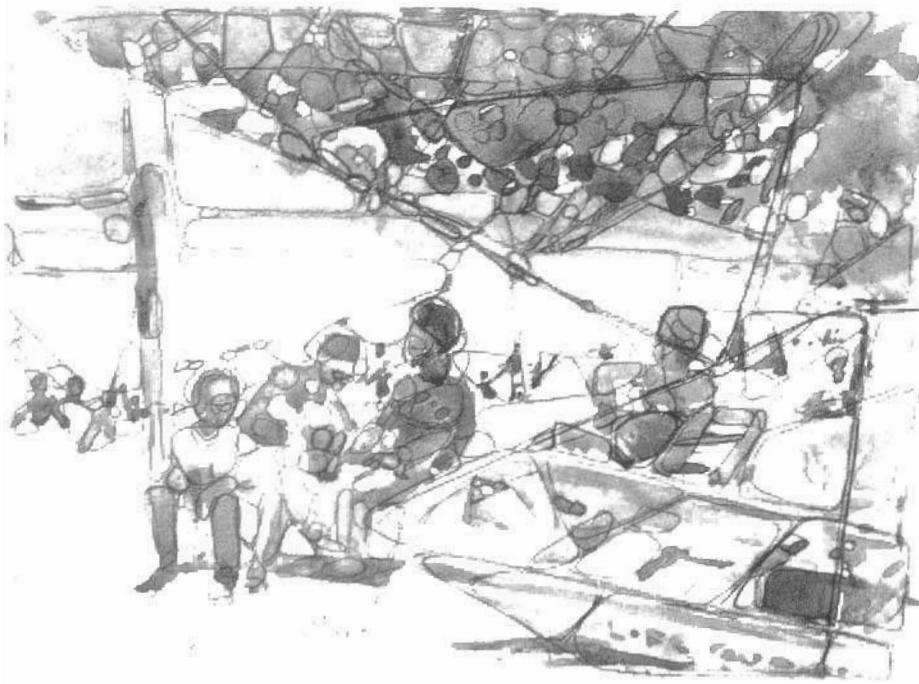
Một cách mới để diễn tả ánh sáng

Một hôm, đang vẽ phác một cảnh, Millard khám phá một cách mới để diễn tả ánh sáng. Ông giới hạn các chấm, các mảng do ánh sáng xuyên qua lá cây và rơi xuống những người phụ nữ đang nói chuyện trong công viên. Ông bắt đầu bằng các chấm ánh sáng trên lung, đầu và dù. Lúc đầu, cách làm này đối với ông không

mới mè lâm, nhưng dần dần nó như là một cách vẽ mới đối với ông.

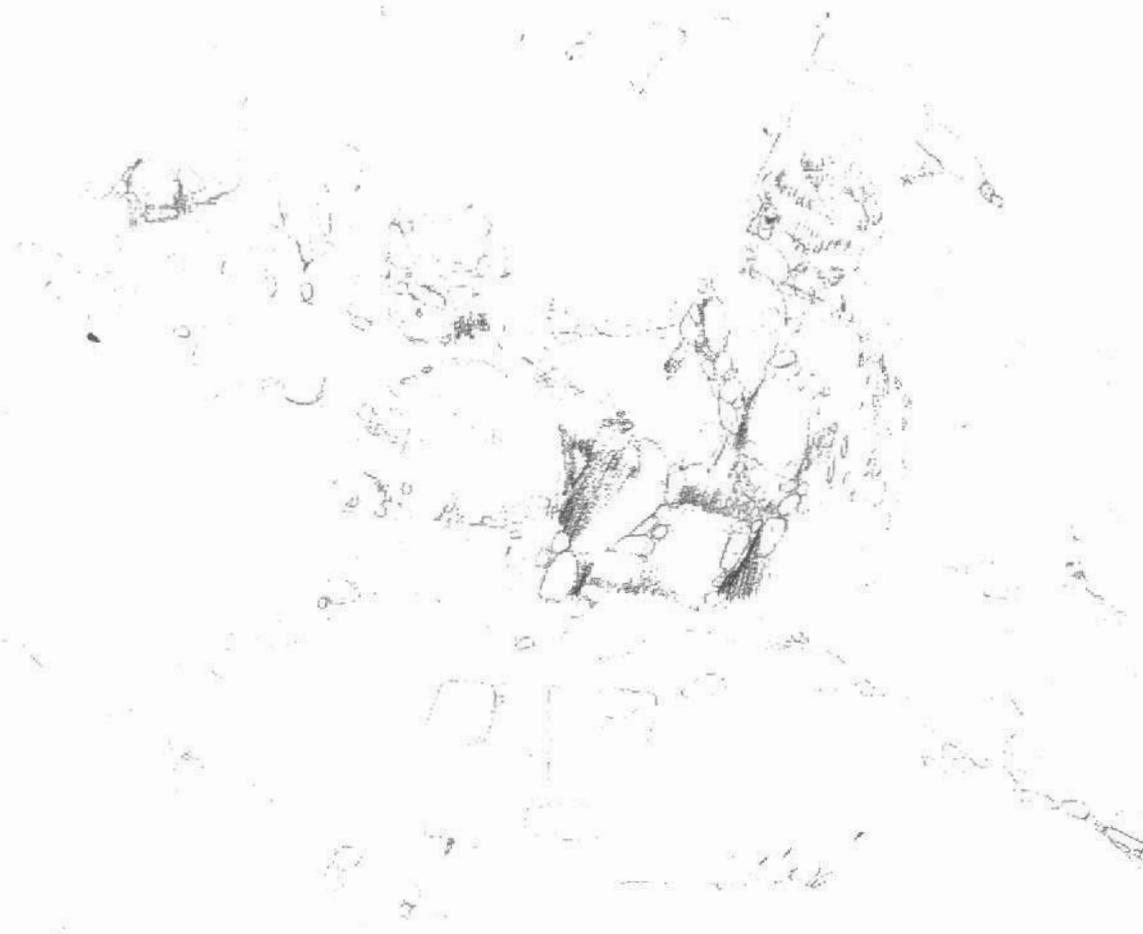
Sau này, theo kinh nghiệm, Millard tô màu các ký họa ở trong xuống. Ông nhận thấy là nếu ông quét màu nước ngay, các nhân vật của ông sẽ hỏng và ông sẽ không bao giờ tìm lại họ nếu không có những chấm ánh sáng mới mè này.

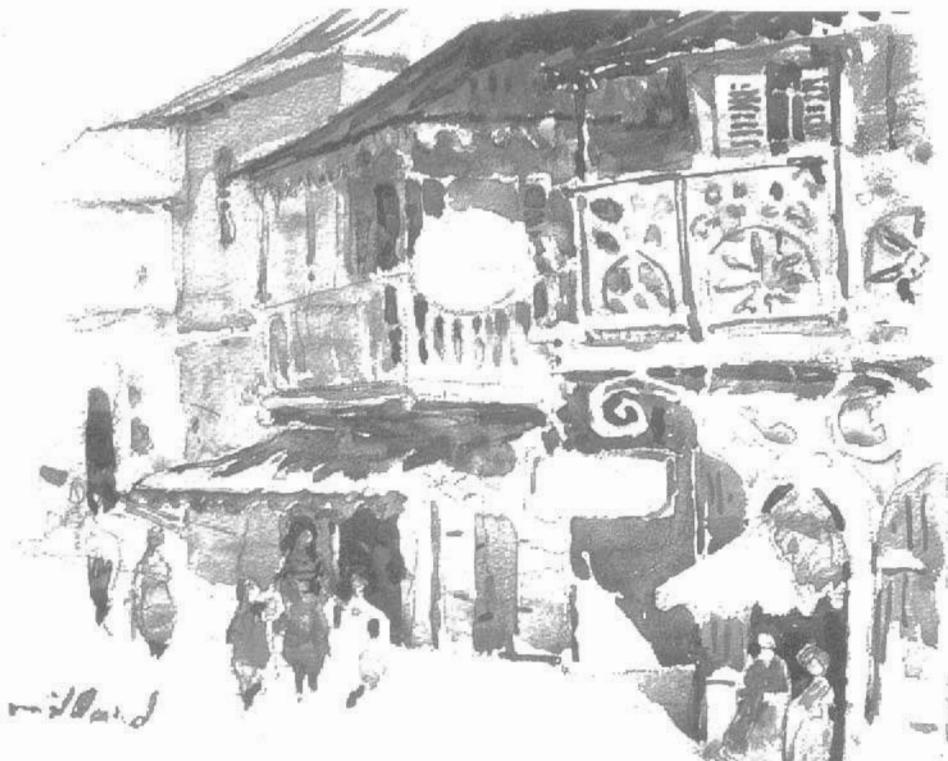

Từ hình tròn
đến các hình
dạng hình học.
Millard phấn
khởi bởi mỗi cách
nhìn ánh sáng này.
Ngày hôm sau, ở
công viên, ông cò
hạn định những
hình dạng hình học
khác nhau: nhân
vật, cây cỏ, tường
đá, và ngay cả
những vùng âm
lớn. Ông sung sướng!

Bài học nào
chúng ta rút từ sự
tiếp cận này của
Millard? Phải luôn
luôn cởi mở với cái
mới, sẵn sàng cho
các ý tưởng mới
bất cứ lúc nào và
ở đâu

Những đường nét lớn

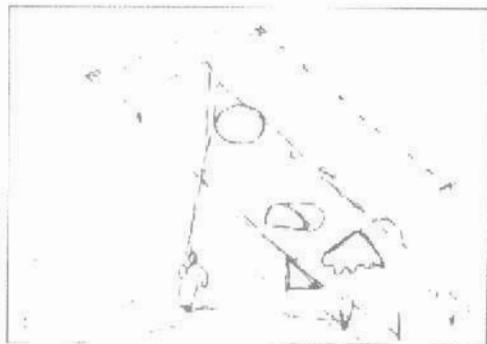
Một đường phố cũng
cấp vở văn cảnh và góc
nhìn. Hãy theo trực giác
của bạn, xem cái gì lôi
cuốn bạn, rồi tập hợp ba
thứ chủ yếu: các đường nét
lớn, các sắc đỏ và màu sắc

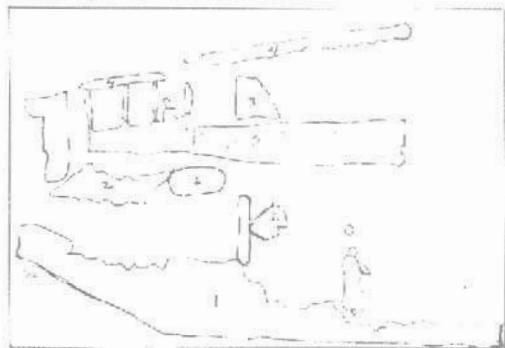
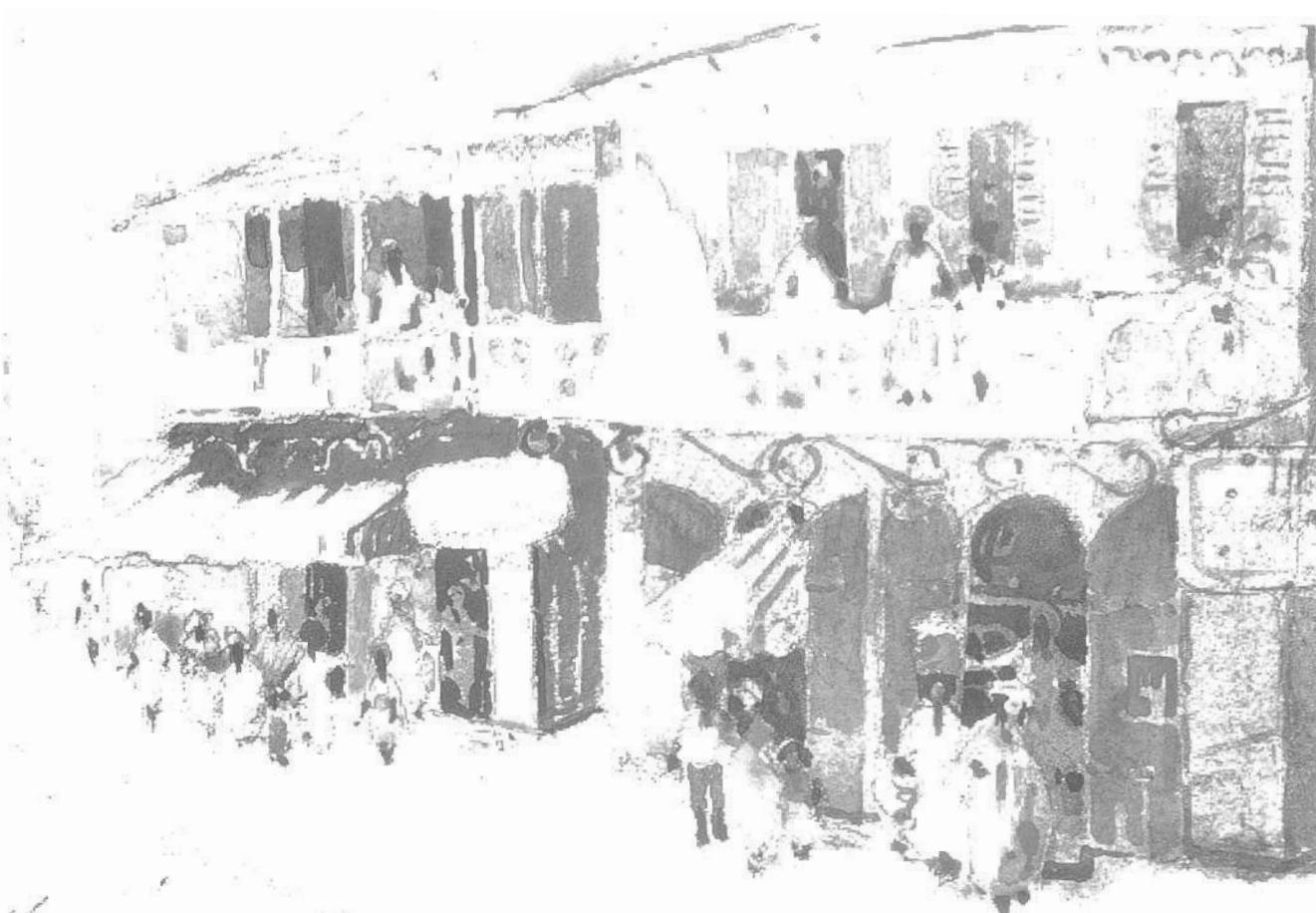
ban công bằng sắt, tạo một
hiệu quả chiều sâu, ép đặc
giả hiệu cai nhìn của bạn.
Ở đây bạn là người đạo
diễn.

Tạo một cấu trúc hình
học cho bức tranh của bạn.
Trong trường hợp này, đó là
những tam giác, quan sát
các trò phục lật của chúng
trong hì kỵ hoa. Giờ, lưu ý
xem màu lam trù của toa
nha thu ba hướng cai nhìn
ra phía sau như thế nào.
Nhâm môi, mắt lật và che
màu lam này bằng ngón tay

Sự phôi hợp của ba
thành tố này, tuy theo thu
tư quan trọng, từng thứ, dẫn
bạn chọn lựa một phương
pháp dù đó là một cảnh
đường phố, một tĩnh vật,
một phong cảnh hay gì gi
đi nữa.

Suy nghĩ trước tiên,
rồi gián lược những gì
bạn nhìn thấy. Trước hết,
hãy nhìn các nhân vật
trong đấu bạn, với con mắt
nghệ sĩ trước khi bắt đầu
vẽ phác họ. Hãy tưởng
tượng các bóng tao ra,
ánh ám sau họ. Để nắm
bắt được vẻ đẹp của các

Thành phần ưu tiên: Bức vẽ này có bốn vùng đen trắng ẩn Thực hiện hai biểu đồ - một cho màu trắng, một cho màu đen. Nghiên cứu sự dàn hàng ngang hình học các thành phần trước khi bắt đầu bức ký họa hay bức tranh của bạn. Xác định vị trí gio đây, các nhóm nhân vật bắt đầu từ người, cao hơn, ở cảnh trước.

Thiết lập một gam màu bằng cách ghi tri luồng tương của bạn. Từ màu cam đến hồng, từ hồng đến phản hóng cho tòa nhà đầu tiên, từ màu oải hương đến màu lam, từ lam đến xanh cho tòa nhà thứ hai. Sử dụng một hỗn hợp màu cam và màu tim cobalt cho đường phố. Hãy làm một thể nghiệm ngắn cái khác bằng cách che trước hé lộ tòa nhà màu nóng, rồi đèn màu xanh. Mặc dù tòa nhà này có sắc độ đậm hơn, màu hồng cam là một màu lý thú hơn. Hãy lặp lại thể nghiệm này để nghiên cứu các hiệu quả từ trước ra sau, theo hướng chuyển động của kim đồng hồ.

Lợi ích của các kỹ họa nhỏ

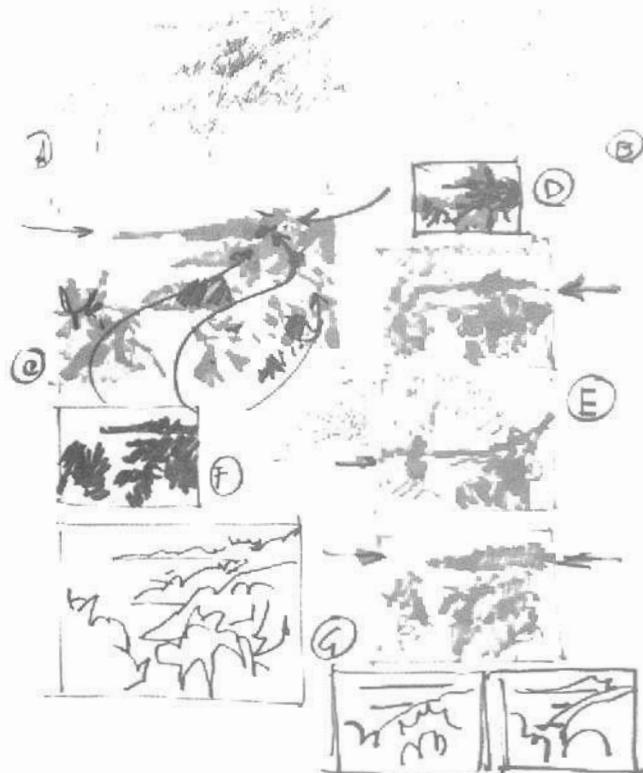
Sự làm chủ màu sắc, sắc độ và bố cục là đặc điểm của các bức tranh của Gerald Brommer. Sự làm chủ các kỹ thuật cơ bản của tranh màu nước này làm tăng nổi khắc khoải về sự tìm tòi suốt quá trình sáng tạo. Trong gần một nửa các bức tranh, ông hòa hợp các kỹ thuật tranh màu nước và nghệ thuật cắt dán bằng cách phủ một phần bể mặt hoa phẩm bằng các mảnh cắt dán bằng giấy rom thủ công. Rồi ông kết thúc bức tranh trên bể mặt mới này.

Ông có thể dùng cát bọt biển, vải, mành gỗ hay các mảnh vải để thêm vào hay giảm thiểu một màu. Tuy nhiên, không một phương pháp nào trong các phương pháp ít chính thống này không tao nên sự khó chịu. Chúng dựa vào đường nhiên phần con lại và làm cho các tranh của Brommer rất gợi ý.

Trong xu hướng của mình, ông làm việc từ các kỹ họa nhỏ và từ các phím dương. Trước tiên ông làm các kỹ họa để nhớ lại việc gì đã dẫn ông đến đây và để tìm một góc nhìn lý thú. Đây là những hình nghiên cứu bờ biển California được sử dụng trong bức "Màu sắc của màu xuân ở bờ biển Monterey".

Brommer thực hiện trên một tờ giấy cùng 46cm x 61cm bắt đầu bằng một hình nghiên cứu vẽ nhanh sự chuyển động để nắm bắt không khí của địa điểm (A). Với một đường nét giản dị, ông dung lén các thành tố của cảnh (B). Ông thiết lập các sắc độ có được, chuyển động và trung tâm điểm (C). Ông xác định rõ toàn thể bố cục bằng cách sơ đồ hóa các thành tố của cảnh (D). Ba hình nghiên cứu nhanh, thực hiện với một sắc độ duy nhất, cố định vị đường chân trời (E). Ông thực hiện một kỹ họa với màu trắng và đen để hiểu cách mà ánh sáng ngược sấp bóng ảnh hưởng đến đất (F). Bức vẽ cuối là một mắt nhìn nghiêng tổng quát (G). Sau các kỹ họa này Brommer thấy rằng bức tranh của mình sẽ thực hiện nhanh chóng và dễ dàng.

Brommer thực hiện "Các màu sắc mùa xuân trên bờ biển Monterey" trong xuồng ở Asilomar trên bán đảo Monterey. Nó được họa trên một tờ giấy Arches lớn (640 grm²), với bể

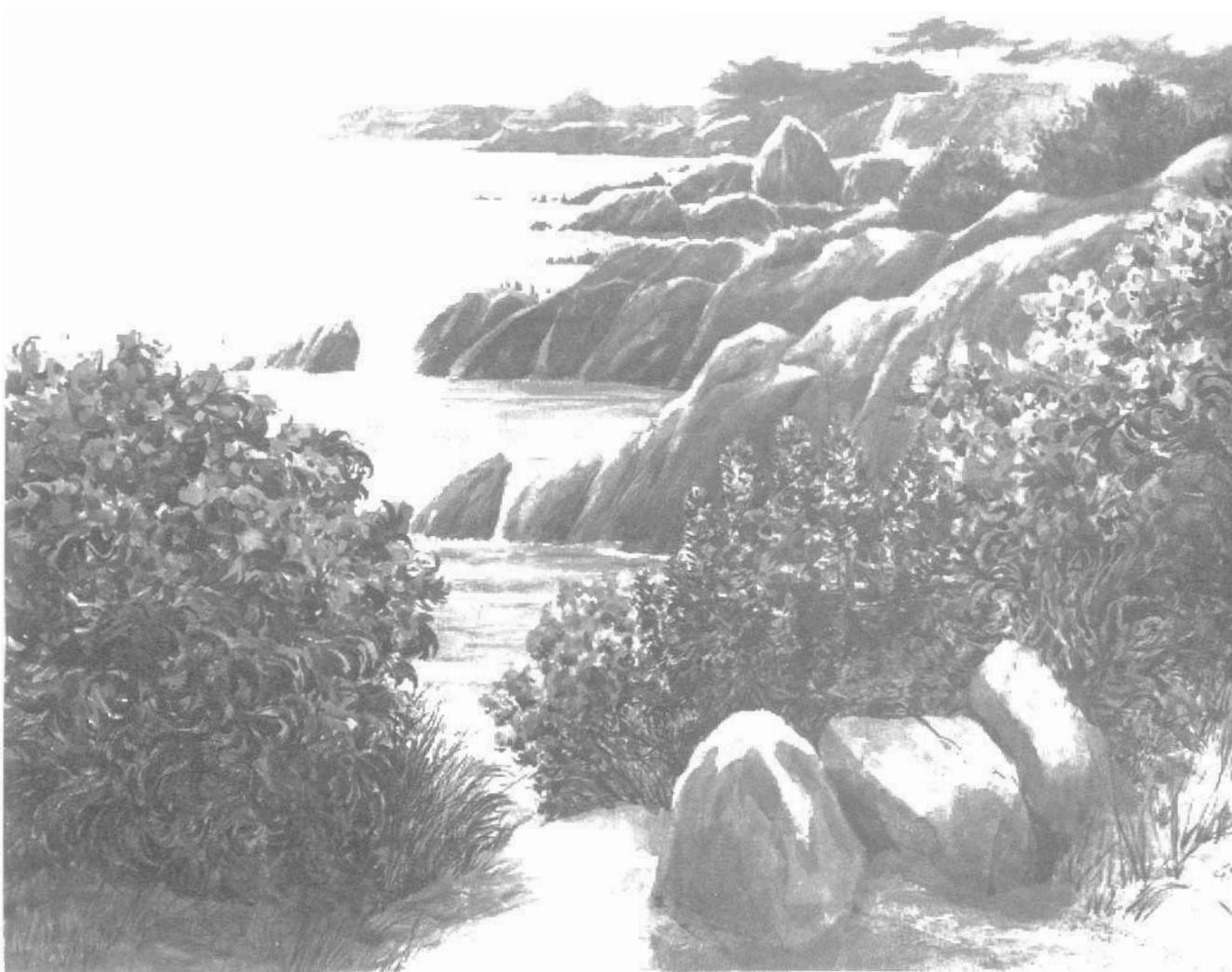
mặt gỗ ghế. Một khố lớn đặc biệt cần thiết khi bốn mươi sinh viên theo dõi tiến trình của một công việc. Mục đích của Brommer là cho thấy hiệu quả của ánh sáng sấp bóng lên các vách đá và nước. Nắm bắt được sự tương phản giữa lúc mặt trời chiếu sáng qua bầu trời mù mây và các bể mặt chiếu sáng rõ của chân trời quả là một thách thức. Phương pháp của ông là gián lược các vùng tắm ánh sáng và làm tối sầm các vùng tối với các màu xám và các sắc độ sẫm. Ở cảnh trước, Brommer quyết định làm rõ nét các kẽ cát và các màu.

Để làm cho cảnh trước này trở thành trung tâm điểm, ông hướng các thành tố về phía trên cao của bố cục. Ông bao quanh các vách đá ở cảnh sau với các bóng sáng để gợi ra việc ánh sáng rơi xuống đáy. Bảng màu của ông gồm các màu thực của cảnh. Như đa số

các tranh của ông, các sắc màu đậm ngũ trĩ và các màu sáng dùng làm nền nhán.

Brommer bắt đầu từ các sắc độ nhạt nhất và thêm dần dần các màu sẫm. Khi ông bôi một nét đen, ông so sánh với phần còn lại của toàn thể. Nếu nó quá sẫm, ông chui ngay để làm nó nhạt đi.

Đến phút cuối, Brommer làm rõ nét các bóng với các màu nước đơn sắc xám - lam rồi làm sáng các chỗ khác để diễn tả ánh sáng phản chiếu. Để làm vậy, ông làm uốn các vùng liên quan với một bút lông với lông băng sợi nylon và loại bút sơn thật nhanh và kiên quyết với một vài bọt biển. Khi anh tương ánh sáng sấp bóng qua mảnh liệt, sự tương phản giữa nước lấp lánh ngũ sắc và các vách đá trắn tru, lạnh lẽo đủ rõ nét, Brommer biết rằng bức tranh đã hoàn tất.

Mau sắc của mua xuân ở bờ biển Monterey (56cm x 76cm); Tác giả: Gerald Brommer

Chi tiết: Dám la
ở cảnh trước lòi cuồn
cà nhìn. Các màu nhạt
va sang các nét bút
đậm và nét, bộ cục
hướng về, trong
một động tác nhanh,
phía phải của cảnh
trước. Mặc dù vây
hiệu quả, chiêu sâu
không phải là cái dốc
dung. Ở cảnh sau, các
móm da nhuộm một
màu hồng nồng Xaxa,
các nét bút hồng trở
nên kín đáo hơn, và
xa hơn nữa, chúng trở
nên nhin khảng jô. Mù
vùng nhỏ được bao
quanh một quảng kin
dao, gọi ý cách mà
mặt trời chiếu phía sau
vách đá bằng cách
phản chiếu ánh sáng
về phía trên.

Lập ý

Kỹ họa là cách phổ biến nhất để xây dựng một bức tranh. Nó cho phép ta phát triển các ý chính với một tỉ lệ (echelle) gần triều và dễ dàng nhất để tỏ đường viền quanh. Đây chính là phương pháp được dùng cho hai bức tranh: một tranh màu nước nhô và một ản

hìn cung để tài.

Cấp áp một khố cho bức tranh của bạn. Ngay lập thời đại, các nghệ sĩ đều làm việc trên các khố lớn, trung chính xác nhưng năm nay mua các họa sĩ tru tượng đã áp đặt chúng.

Ngày nay, có những giấy và maul màu kích thước lớn, và các nhà vẽ tranh màu nước đều dùng đến. Nhưng mặc dù một bức họa lớn hiển nhiên có nhiều dạng vẽ độc đáo, nó cũng không nhất thiết thành công với một bức nhỏ hơn và nhiều nhà vẽ tranh màu nước thích bức khố nhỏ. Chất lượng không liên quan gì đến kích thước và nếu ngẫu nhiên Jamison nghĩ, bản vẽ bức tranh xấu tắt hơn hết, a nó nhỏ! Cái chính yếu là làm việc theo tỉ lệ thích hợp.

Jamison đã vẽ bức nghiên cứu *Ngã đường sắt* khá nhanh. Khi nó đã xong, ông đã đem lại vài thay đổi (không xuất hiện ở

đây). Chẳng hạn, ở bên phải có một con đường trang nhua màu xám lù chán rơi dồn phía dưới bức tranh. Hình dạng này qua nồng nàn làm mất cân đối toàn thể. Vì vậy Jamison đã xóa nó đi và thay tuyết vào đó.

Bức *Ngã đường sắt* (Passage à niveaux) là một phòng lớn của trinh nghiên cứu nhỏ. Nếu ban đêm sự sanh chung ban sẽ thay đổi sự thay đổi được đem vào di sản thứ hai. Cái quan trọng ở trong cỗ cửa cảnh trước Jamison muốn tăng cường bố cục bằng cách thêm vào một màu nỗi chát và chia bé mặt thanh các hình dạng đặc đáo hơn. Những thay đổi khác tinh tế hơn: đôi cây cỏ ở phía chân trời quan trọng hơn, nhà kho, các mõ tip lao bởi tuyết trên các nóc nhà của nhà kho và ở ngoài đóng. Tất cả những thứ này, theo Jamison, là một sự cải biến so với kỹ họa đầu

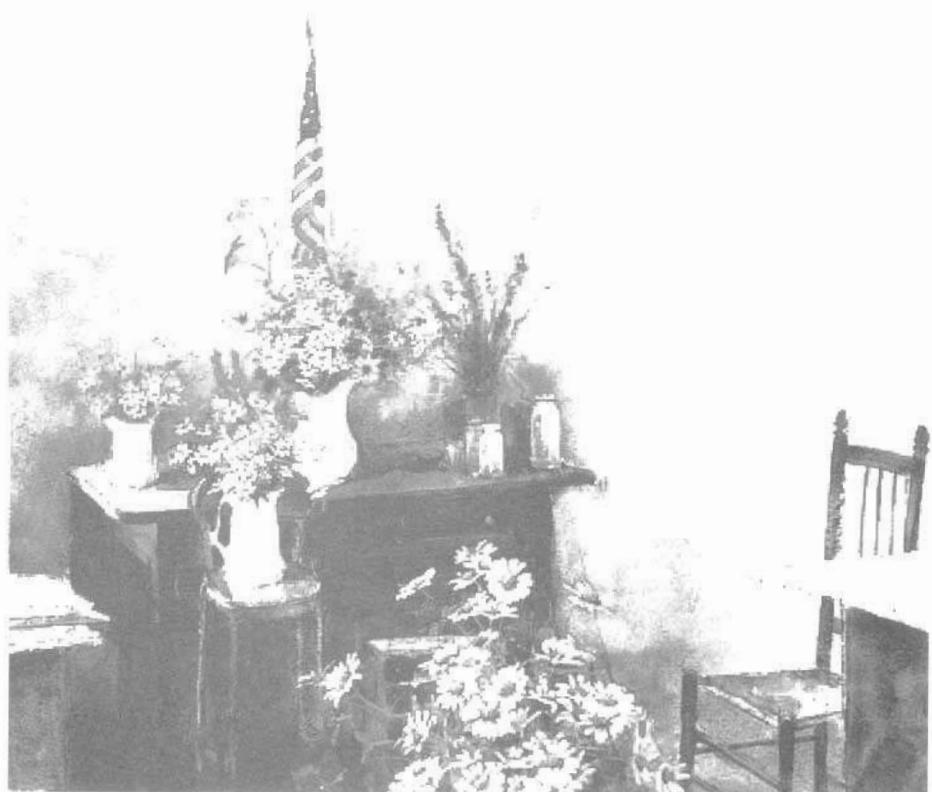
Tranh mầu sơn
Hình nghiên cứu cho tháng Bảy,
1981 là một hình
ảnh khá trung thành
với ý tưởng mà
Jamison làm ở
xưởng vào thời kỳ
đó. Trước khi kết
thúc ký họa, ông
loại bỏ một vài
tấm ván lớn có hình
vẽ chúa nhật ở phía
sau cảnh và ở bên
phải bàn. Ông thấy
hình dạng của
chúa nhật nê
như con đường
trong "Hình nghiên
cuu cho ngã đường
sắt". Việc dùng
than ở phần dưới
của ký họa đã giúp
ông ta che khuất và
lâm nhẹ bớt các
chân bàn và ghế
làm mất cảm đối
tổng thể.

Bố cục của ký
hoa rất hay để
phóng to. Ông ta
đem lại nhiều cái
tiến bằng cách hoa
"Tháng Bảy", 1981,
đặc biệt trong các
mối liên hệ giữa các
vùng nhật.

Sự thay đổi chính
lá là việc thêm vào
một bó hoa cúc
trắng ở cảnh trước
diều này làm nổi lên
bộ cúc bằng cách
đặt và tách biệt một
hình dạng trắng với
khối đen lớn của cái
ban và sân nhà.

Hình nghiên cứu cho tháng 7 (29cm x 30cm)

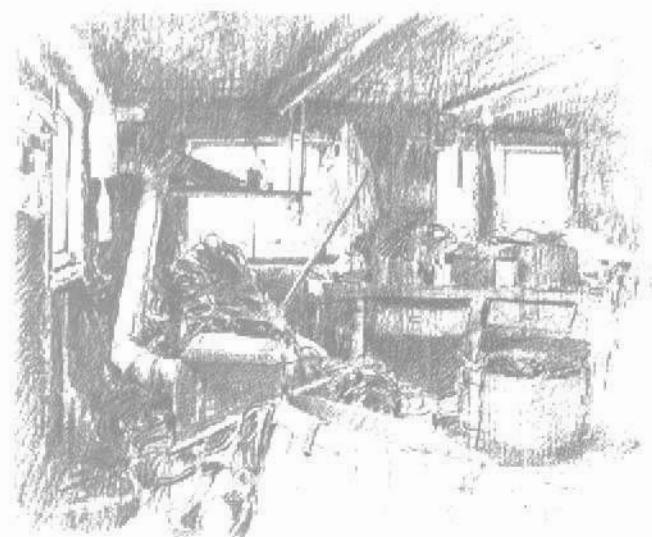
Tháng 7, 1981 (53cm x 62cm) Tác giả Philip Jamison

Những cách tiếp cận khác nhau cho cùng một vật

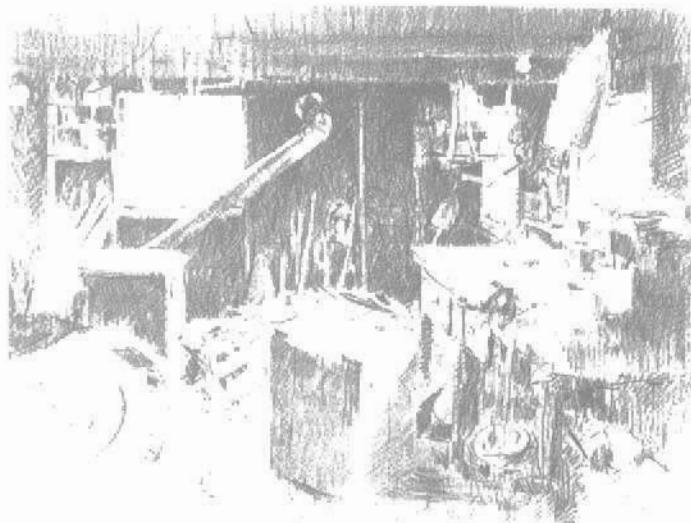
Trong họa mài và tư tưởng cả hai đều rất cần. Mái nhìn thiêng mện tư tưởng giải thích nó. Vì thế, tất cả đ ту mài. Tư tưởng giải thích nó cuối cùng nét và màu sắc. Tư tưởng tượng của họa sĩ xác định chất lượng nghệ thuật. Nhưng nếu tư tưởng tượng là thành tố cốt lõi của họa họa, các thành tố khác cũng tham gia trò chơi hình vẽ, bộ cục và màu sắc với các sắc thái và cách sự phối hợp.

Trước khi bắt đầu vẽ tranh mài nước *tup lều* của người câu cá Philip Jamison đã thực hiện bốn hình vẽ bằng bút chì này. Mỗi bức xuất phát từ một góc nhìn khác nhau, nhưng vẫn giữ vững tâm trung tam điểm. Bức thứ bốn đã trực tiếp gõ hưng cho bài cuối cùng.

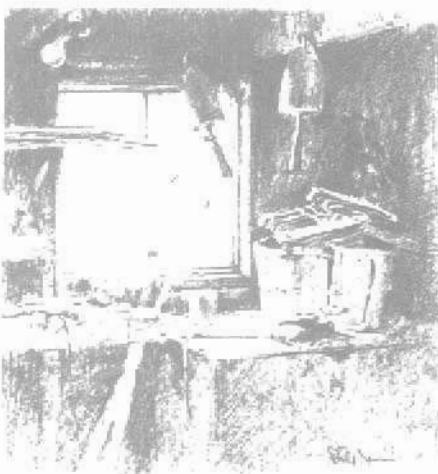
Jamison đã bỏ nhiều ngày thời tiết xấu để vẽ ký họa trong tup lều của người câu cá, một không gian 4m²-2 luôn luôn đầy những trang thiết bị câu cá của Bert Dyer, một người câu tôm hùm ở đảo Vinal Haven, Maine (Hoa Kỳ). Thay đổi duy nhất mà Jamison đem vào bức tranh mài nước là bỏ hoà cúc đặt trên bàn thờ.

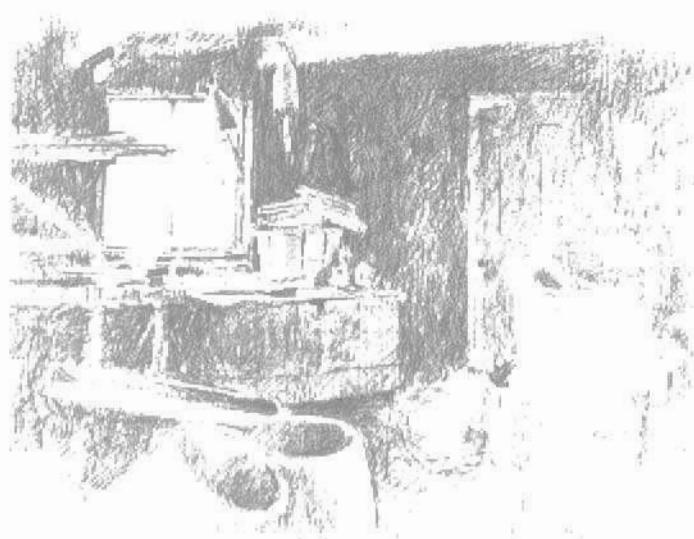
Bức vẽ 1 (28cm x 30cm)

Bức vẽ 2

Bức vẽ 4 (25cm x 34cm)

Bức vẽ 3 (23cm x 29cm)

Philip Johnson

Dựng các chi tiết qua ký họa

Trên đảo Vinalhaven, có đồi Ambrust. Nó dựng lên như một dốc đứng thẳng sau quán Bridgesside Inn. Suốt bao nhiêu năm trời, Jamison và gia đình đến đây du lịch, cắm trại, hai quả việt quất hay đơn giản chỉ để ngồi chơi ngâm nhìn cảng biển và các đảo khác.

Ở bức ngoài của thế kỷ địa điểm này là một công trường đá granit. Nhưng với sự phát triển của bé tông và sự giàn tăng các chi phí vận chuyển bằng lau công nghiệp đá granite ở Vinalhaven đã ngưng dần dần. Ngày nay, những bụi cây việt quất, cây vân sam và tất cả những gì có thể bám vào các mỏm đá đã phủ kín dãy đồi Ambrust. Chính ở đây Jamison đã hoa phấn lòn các tranh mực nước.

Lúc đầu, ông lên đồi, nhìn ra biển và hoa cải; ngồi nhà trên hòn đảo bên cạnh. Vài năm tháng, ông ta đã khám phá quả đồi. Hôm

này, hiếm khi ông về từ quả đồi - Ông về quá đỗi. Nói chung ông đã chặn các cảnh về cảng. Quan tâm của ông lại tập trung vào đảo. Mỗi bức tranh hay ký họa thực hiện từ quả đồi Ambrust dẫn ông đến những bức khác và các bức khác nữa. Thời tiết thay đổi cùng với màu sắc lam song lại quan tâm của ông đối với địa điểm duy nhất này.

Nhưng tranh mực nước ở trang minh hoa hành trinh Jamison đã theo để hiểu hơn đài tại của ông - từ các ghi chép chi tiết về thực vật cho đến các bức tranh cuối cùng, qua các hình nghiên cứu bỏ cuộc.

Hè thực vật đồi Ambrust chỉ là một bản tóm tắt cá nhân nó cho thấy một và chi tiết về cây nhỏ. Mặc dù hiếm khi Jamison sử dụng trong các bức tranh, ông thấy cần phải làm quen với chúng như một nghệ sĩ phải biết về cơ thể học con người để vẽ các nhân vật. Tất nhiên vẽ

cây sẽ dễ hơn nếu ta biết su tảng trường của nó.

Khóm hoa cúc được thể hiện trong 20 phút cũng là một hình nghiên cứu. Đối với Jamison, đây là một bức tranh đầu tiên về để tái hoa cúc. Ông đã thực hiện để làm quen với chúng và để xem ông sẽ vẽ ra sao trên tranh mực nước.

Vùng phụ cận công trường đá là một tranh mực nước được dựng kỹ. Nó cho ta một tầm nhìn rộng rãi về đồi Ambrust. Phần dưới của bức tranh có một mảng xanh Nhưng, thực tế, phần này của đồi có một mảng đá granite nhạt nhu dải nằm ngang chạy qua trung tâm của bờ cúc. Jamison đã chọn màu xanh để thể hiện ở phần này vì ông ta nghĩ rằng một vùng nhạt rộng lớn quá mạnh hòa nó với một sắc độ đậm hơn, ông đã làm nhẹ bớt. Đây là một ngón kheo cho phép con mắt trườn lên một bể mắt để dừng lại ở một phần quan trọng hơn của hội họa.

Khóm hoa cúc (23 x 30cm)

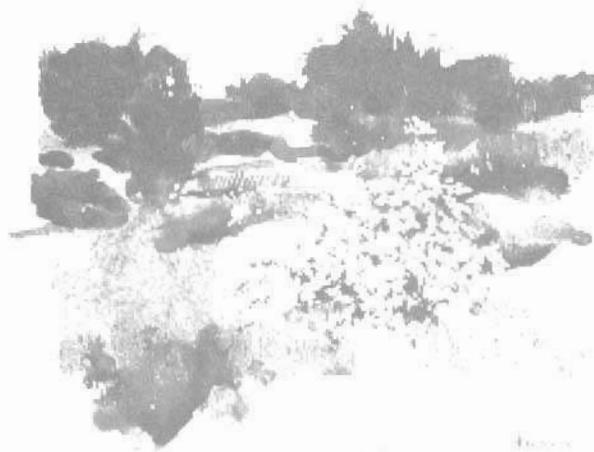
Vùng phu cõi cõng trường đà (31 x 9cm) P. Jamison

Hoa ở phía trước

Nếu gặp dịp Philo Jamison làm một bài nghiên cứu nhằm bô cục trước khi hoa mọc bาน tràn. Ông có thể tượng hóa các hình dạng và các màu sắc. Hình nghiên cứu một bô hoa trên đồi Ambrust là một nghiên cứu cho một bức tranh lớn hơn (không trình bày ở đây) giống như Hoa bên đồi Ambrust số 2. Tranh màu nước kết thúc bằng đủ chi tiết ban tây nguồn cảm hứng dùng một đề tài và cung một màu.

Hình nghiên cứu một bô hoa trên đồi Ambrust (17 x 10cm)

Sau khi sấy nahl (24cm x 32cm)

Sau khi sấy nahl có nhau điểm giống với Hình nghiên cứu một bô hoa trên đồi Ambrust. Cảnh sau của kỳ hoa này cũng được bô cục cho một bức tranh khác. Chi sau này, trở về xưởng Jamison đã thêm vào bộ hoa cũ ở cảnh sau. Điều đó ông luôn luôn chỉ là một bài nghiên cứu

Hoa trên đồi Ambrust (21cm x 29cm) tác giả Philip Jamison

Hoa trên đồi Ambrust số 2 là một trong các bức tranh đầu tiên Jamison đã "một bỏ hoa" ở phía trước mỗi phong cảnh, một ý tưởng đã đến với ông một cách tự nhiên khi ông họa các cảnh đồng hoa cúc. Việc đặt

một bộ hoa ở phía trước không chỉ để làm tăng giá trị mà còn giúp cho Jamison làm cho thấy rõ cảnh như một bức tranh. Điều này đã làm cho bức tranh có cường độ, cái tiến bộ của và cho nó có chiều sâu hơn.

Thể hiện hàng loạt

Philip Jamison thường làm việc hàng loạt, thực hiện các kinh nghiệm nghiên cứu hoặc tranh màu nước từ cùng một đề tài. Toàn thể các tranh trình bày ở đây, từ trang này đến các trang tiếp, đã được làm theo cách này. Tuy nhiên, khi bắt đầu loạt này, Jamison không muôn vẽ các ký họa, số khởi cho những bức tranh lớn hơn. Ông đã để ra từng bức một, không nghĩ đến các mối liên hệ có thể kết hợp chúng lại.

Nhưng khi ông kết thúc một bức, một bức khác xuất hiện hay hơn. Ông ta có thể chọn thế hiện cùng để tài dười nhiều góc độ dưới các ánh sáng khác nhau hay do điều kiện không khí thay đổi để đào sâu một hình ảnh chưa được chú ý hoặc tìm một sự sắp xếp mới.

Đó là điều gì xảy ra đối với các hình nghiên cứu và các bức tranh về *Quán tro Bridgeside de Vilhaven Mané*, Hoa Kỳ. Những thay đổi thay đổi - mù hay nắng sáng - sửa đổi ánh sáng ở bên trong và bên ngoài căn phòng - kéo theo nó có thể là những tiến trình khác. Tất cả thay đổi ở mỗi bức tranh: kích thước, tổ chức ánh sáng, đồ đạc ở hiện.

Mỗi sáng, Jamison chú ý là ánh sáng bám vào các cửa sổ, như mồi mán che trăng, xóa mờ đi gần như hoàn toàn quang cảnh của Indian Creek. Chỉ còn một ý niệm mờ hổn hển về nước các cây vân sam, và các nhà cửa những người đánh cá. Cảnh lá và ngung tùm này đã kích thích sự tò mò của ông đến nỗi ông lấy cuốn sổ ký họa và vẽ ký họa số 1, ký họa đầu tiên của một loạt vẽ chủ đề hiện Ông vẽ bằng bút chì 6b trên loại giấy mực láng.

Hôm sau, ông vẽ ký họa 2: mù đã lên và không khí của hiện hoan toàn khác hẳn sự lưỡng phản làm ông ngạc nhiên và ông quyết định vẽ một ký họa thứ hai. Lần này ông chọn màu nước, phối hợp với cả bút chì, để làm nổi bật các sắc màu sương của cành được lộ ra khỏi mù. Ông dùng cũng thứ giấy dụng cho ký họa bằng bút chì. Ông bôi màu nước khá nhanh, để khô rồi điểm xuyết và định rõ hình vẽ với mỗi bút chì ruột mềm.

Hiên quan tro Bridgeside số 1 (28cm x 36cm)

Hiên quan tro Bridgeside số 2 (28cm x 36cm) P. Jamison

Hiên của quán Bridgeside số 3 (27cm x 43cm), tác giả: Philip Jamison.

Thỏa mãn với bức ký họa thứ hai, nhất là
vẽ màu sắc và đẽ tai ông cảm thấy sẵn sàng
cho một hình nghiên cứu sâu hơn về đẽ tai
Hiên quán trú Bridgeside số 3. Ông chọn cách
sửa đổi phép phai cảnh và tạo một hình dạng
rỗng hơn nằm ngang hơn với bờ cúc, một
dạng cảnh trí hơn.

Khi ông hoàn tất nó, ông không chắc lầm
là đã thành công. Ông quyết định làm cho
cảnh có sinh khí bằng cách thảm vào một
bình hoa cúc nhỏ. Tranh được thực hiện trên
giấy màu nước mìn 185 grm², và mặc dù
Jamison đã điểm xuyết bằng bút chì, dày
vẫn là một bức tranh màu nước.

Một đề tài dưới các ảnh hưởng cụ thể

Trong khi Philip Jamison vẽ các kỳ hoa trước cửa 'IHién quān trō Bridgeside, ông chú ý đến các mô típ đa dạng do mặt trời tạo nên trên sân nhà. Chính vào giữa buổi sáng, trong một thời gian ngắn, mặt trời vẽ trên sân nhà một mô típ riêng biệt mà Jamison, kích thích bởi sự tò mò đã vẽ bức tranh khổ lớn nhan đề 'IHién quán trọ Bridgeside số 4.' Ông đã dùng cả một tờ giấy tranh màu nước.

Nhưng lần này, ông thêm một cái ghế và đặt bình hoa cúc hiển hiện sờ sờ ra ở đó. Trong tổng thể, người ta thấy ông thoải mái trên một bể mắt rộng lớn. Ông chế ngự được đề tài của mình nhờ các hình vẽ và nhờ các tranh màu nước sơ khai.

Hiên quan tro Bridgeside số 4 (48cm x 75cm) Philip Jamison

Sự giải thích ánh sáng trong ký họa

Như đã nói nhiều lần, có thể vẽ một đề tài theo nhiều cách, tùy theo bạn muốn làm cho cái gì nổi bật lên. Chẳng hạn bạn có thể nhấn mạnh vào một khuôn mặt sao cho các nét không bị xóa mờ đi bởi một ánh sáng quá mạnh; làm sao cho một ánh sáng chói lọi trên các màu tươi, hay hơn nữa làm rõ các góc và các hình dạng của một bối cảnh. Có khi, sự quan tâm không đến chỉ từ đề tài, mà từ sự phối hợp của ánh sáng, không khí và của đề tài nữa. Đó là điều đã xảy ra với các bức tranh của Charles Reid.

Trong trường hợp này, ông muốn minh họa trò chơi của ánh sáng. Nhưng ông ta phải chọn Các ký họa cho thấy dáng vẻ các bức tranh có được nếu ông khai thác chọn lọc: ưu tiên ánh sáng mạnh mẽ của sự sắp bóng bằng cách làm rõ nét các tương phản của ánh sáng và bóng tối (các sắc độ) hơn là màu. Hiệu quả của ánh sáng ngược rất sướng như trên sân khấu và đúng hơn là bắt mắt. Nhưng những chất lượng khác có thể làm rõ nét như bức tranh sau cùng này.

Ký họa 1 Đây là cảnh vẽ theo sắc độ gần như ông đã nhìn thấy. Ánh sáng mạnh mẽ sắp bóng làm nổi bật màu sắc và cho chúng ta thấy các hình bóng đậm tương phản với bản, sân nhà và cảnh nằm trong nắng. Ký họa này có thể là nền của một tranh tốt, có thể tốt hơn cả bức ở trang sau - ký họa chứa một ý niệm thật rõ mạnh hơn là bức tranh - nhưng đây là

việc khác: Cái gì mà ta vẽ gọi ý trước hết từ cảm xúc mà ta muôn truyền đạt. Theo Reid, có thể xây bức tranh - để làm một bằng chứng đặc biệt - trên các sự thay đổi về sắc độ.

Ký họa 2. Reid nhấn mạnh đến màu của đề tài hơn là ánh sáng và bóng tối. Cảnh được diu di nhõ các hiệu quả phối hợp của màu và sắc độ. Ở đây nữa, ông vẽ ánh sáng không cần sự chiếu sáng sắp bóng. Đây là một dáng vẻ khác của cảnh thoát ra, tiêu biểu hơn phong cách và các cảm xúc của ông. Một lần nữa, hai bức này đều có giá trị. Không có một cách để nhìn hay để họa. Nhưng phải chọn lựa. Và sự tiếp cận phải phản ánh tinh cách của bạn, những gì bạn muôn nói ra.

Ở đây, Reid quyết định phác nhanh cảnh ban trưa, khi nước và cỏ nhuộm màu nhiều hơn. Ông bỏ ghế và cân bằng với hoa bằng cách sửa đổi màu của sân nhà. Ông vẽ khung của it sẫm hơn, nhưng để tua ghè và phản trên bàn rất ăn màu. Theo Reid việc làm cũng một đề tài bằng nhiều cách cho thấy có nhiều thuận lợi, người nghệ sĩ thường bỏ nhiều thời gian để tìm kiếm những đề tài hay và chưa dù để thể hiện cái gì ông có dưới mặt bằng cách dùng màu và sắc độ.

Bãi biển nguyệt (56cm x 64cm), tác giả: Charles Reid

Reid đã họa "Bãi biển nguyệt" vào lúc mặt trời mọc trên đại dương. Những buổi sáng trong như thế, rực rỡ như thế rất hiếm ở Tân Ecosse. Vì thế ông đã cố nắm bắt ánh sáng ở bên trong và bên ngoài.

Hoa ánh sáng là việc làm khó khăn. Thông thường, một bức tranh cũng phải có màu đen để sáng, nếu không các màu hổn như sẽ nhạt màu. Bức tranh này yêu và có lẽ không thành công như Reid mong muốn. Nhưng đây là một sự thách thức lý thú.

Để thể hiện ánh sáng, ông nhấn mạnh vào màu thắt của mỗi vùng của căn phòng hơn là vào sự phối hợp tối

và sáng mà ông thấy. Lại nữa, ông làm sáng các sắc độ hiện hữu trong các bóng tối và cửa căn phòng để thể hiện tốt sự sáng của bức tranh. Ông họa khung cửa, bình hoa, chén và ghế nhạt hơn thực tế. Tuy nhiên, ông hòa hoà với màu sắc thật hơn là lưu ý đến sắc độ của chúng.

Mặt khác, ông trình bày các sắc độ mà ông đã tìm ra trong phong cảnh (và chán ghê). Khá thực tế, vẫn giữ các sắc độ của màu như chúng xuất hiện trước ông, trong một tình huống trung tính. Để tạo hình thể cho đế tài của mình, ông thêm một vài nét bút đậm - chân bàn, các khe và các bóng dưới cửa, các cây thông sẫm màu và các mõm đá

Sắp xếp màu sắc

Phải chọn các màu kỹ càng vì chúng có khả năng làm nổi bật hay thay đổi những phần khác nhau của một bức tranh. Đây là cách mà Charles Reid sử dụng để làm nổi bật một bờ cõi.

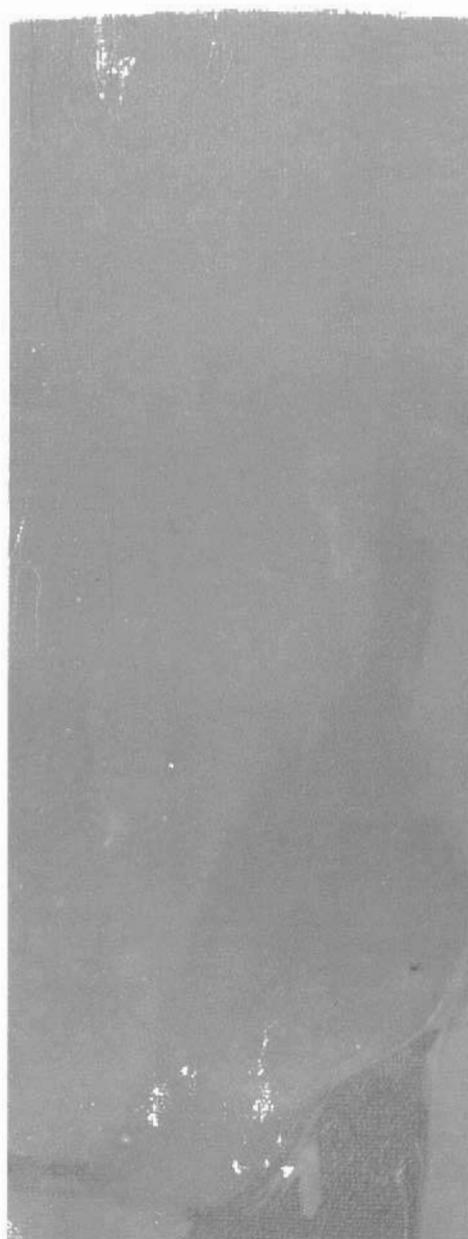
Chiếc áo sơ mi đỏ của Sarah Bức tranh này đã được thực hiện trong một buổi ngồi làm mẫu duy nhất. Đầu tiên không thích ngồi làm mẫu và nhìn họa sĩ với ánh mắt lóe. Reid thấy may mắn khi họa như vậy.

Để giảm sự cung nhắc của lú thê, ông đặt một miếng vải đỏ dằng sau để tài của mình. Với cách này, mỗi môi liên tiếp được lấp giữa miếng vải và cái áo đỏ của Sarah, làm cho tư thế bớt cung nhắc. Để làm mềm mại hơn

nửa ông cạnh sao cho hình vẽ của cái vay có dây không đối xứng. Lưu ý là ông ta tiếp tục cho đèn tân khuỷu tay trái và để nó xuất hiện mèm chút ở bên phải.

Ngoài mẫu buộc ru băng đỏ trên đầu, vị thê Reid nghĩ cũng nên nhu một nét nhân màu nhẹ nhàng. Ông làm sáng tường và phủ nó một màu xám kết hợp với màu và sắc đỏ của tóc cô bé. Băng cách này phản trên đầu của Sarah hoa lắn vào cảnh sau và chiếc ru băng đỏ thoát khỏi thê bị kìm giữ.

Kỹ họa Reid có thể vẽ một bức tranh khác. Có thể ban thay bức kỹ họa cao siêu và diễn cảm hơn bức tranh. Điều này cho thấy trong mọi trường hợp, ý tưởng đặc trưng của một bức tranh có thể cải sửa để sử dụng lựa các màu sắc và các sắc độ.

SỬA CHỮA HOÀN CHỈNH TÁC PHẨM

Trong phần cuối sách này, cho thấy kỹ họa còn là một công cụ đặc biệt rất cần khi phân tích hay sửa sai một họa phẩm vừa thực hiện.

Charles Reid khám phá các cách cải thiện và phân tích công trình nhỏ kỹ họa để sửa sai, nó giúp bạn xem tác phẩm của mình có thể cải thiện bằng cách nào! Chẳng hạn, nếu cường độ các màu sử dụng không cho kết quả mong muốn ở phần nào đó của bức tranh, một kỹ họa sửa sai có thể gợi ý cho bạn sự tiếp cận khác và giúp bạn giải quyết vấn đề.

Như vậy, kỹ họa thật sự rất cần thiết để quyết định bước hoàn thiện cuối cùng cho một tác phẩm.

Xử lý các màu nhạt và các màu sậm rối mắt

Các tác phẩm sinh viên này không dễ cặp cùng một đề tài nhưng mỗi bức có những sai lầm riêng thường lặp lại. Hãy so sánh chúng với kỹ họa sữa sả của Charles Reid.

Ảnh sáng phai mau
Bức tranh này được làm trong lớp Thiết lập những liên hệ giữa các vùng màu sắc đó, bên trong và bên ngoài nhân vật. Họa sĩ giỏi, người sinh viên trong trường hợp này đã thiết lập được các mối liên hệ. Hình vẽ và bố cục cũng rất đạt và màu sắc ở các vùng đậm hơn và trung gian thường phong phú và đẹp với những biến tấu về các màu nồng. Tuy nhiên có một vấn đề ở các vùng nhạt. Chung xỉn, nhợt nhạt và cho một ý niệm sặc hơn là màu

Bức ký họa sữa sai
Heid già có các màu nhạt bằng cách qua lam mau và tố đậm một vài phần của hẫu cảnh. Mặc dù tình cờ trong trường hợp này, tốt hơn hết là phải có một màu dùng dù dùng sắc đồ sám khi vẽ. Reid dùng màu đồ cadimi nhạt, màu vang cadimi, màu nau vang cho các sắc nhạt trong ảnh sáng toàn vẹn, và họa các bóng của người mẫu ở gần khung, với màu lam da trời và nau vàng để làm cho nó trong mơ. Reid dùng màu đồ sám alizarin, màu lam biển và màu đất sienna tự nhiên cho màu

Các màu sậm rồi mất

Cô sinh viên thực hiện bức tranh này rất nhiên có tài. Cô chép ngu rất tốt kỹ thuật vẽ tranh màu nước. Nhưng cô đã làm nũng bức tranh của mình. Người ta thấy việc ấy ô su thiếu rõ ràng của đường viền. Người ta lưu ý nó hơn nữa trong các màu đen. Chung không có ánh sáng su sống. Điều này do cô qua chủ tâm đến sắc đồ mà quên đi màu sắc. Cô còn phối hợp các màu đen với các màu khác. Khi người ta muốn có một màu đen thật, tốt hơn hết là dùng một màu đen ngà ngà hơn là có găng pha trộn màu để tạo ra nó. Vài lai, Reid có chỉ dẫn các sinh viên của mình thể hiện các bóng sáng hơn, bằng cách làm nổi bật màu của bóng hơn là sắc đồ. Theo Reid đối với bóng tối nhất là dùng các màu pha trộn màu sẫm hơn là màu đen.

Kỹ họa sửa sai

Reid để lỗ ý tưởng màu đen đèn bằng cách không gán nhiều với các sắc đồ ông phân biệt. Thay vì sao lại một cách trung thành sắc đồ ông cố vẽ các bóng, nhô các tuồng phản màu nóng và lạnh. Nói tóm lại, ông "phông đai màu".

Reid thích xác lập các màu nóng và lạnh đi vào bố cục của các bóng. Ông pha trộn các màu trực tiếp trên giấy hơn là trên bảng màu. Nhưng ông chỉ làm thế đối với các màu đen, các màu nhạt được pha trộn trên bảng màu như ông đã làm với tranh sơn dầu.

Cứu một bức tranh bằng cách làm cho tối đi

Có thể bức tranh của bạn nhu thiếu trường lực (tonus): - các màu lợt - bởi vì các sắc độ của bạn quá nhạt và các màu quá yếu Charles Reid khuyên bạn nên điểm thêm vào một vài màu mạnh và đậm nét, một vài màu đen thật đậm. Nhưng có thể quá trẻ. Các màu mạnh hay đậm sẽ lạc lõng trong mỗi bức tranh yếu như thế. Thông thường người ta bôi các màu đen ngay lúc đầu chứ không phải ở phút chót. Có thể bạn phải chửa lại tất cả các màu.

Sự cần đổi của một bức tranh nằm ở sắc độ đậm. Một hay hai nét đậm đúng chỗ là tất cả những gì mà bạn cần đến. Đúng vì phải nhu vậy mà bôi màu vào bất cứ chỗ nào. Hãy quyết định thận trọng những ích dùng của chúng rồi chọn cho đúng để đặt vào. Nếu một màu đen không đem lại gì cho bố cục thì đừng thêm vào nó chỉ làm cho thích thú thôi.

Ký họa Reid đã vẽ bức ký họa 'Daisy ở Silvermine' này bằng cách không chịu các sắc độ đậm nhất để cho bạn thấy bức họa sẽ thế nào nếu không có chúng. Trên thực tế ông có thể hiện các màu từ cung một sắc độ, nhưng, vô ý ông đã thực hiện hai sửa đổi để bù vào các màu đen đã mất. Bạn có thể nhận ra chúng không?

Các màu hồng thi tươi hơn, hơi đậm đằng sau người mẫu và màu vàng của cái vây thi đậm nét hơn. Dù đa số các sắc độ nhạt và nhu là phải đi các sắc đậm nét tạo cho bức tranh một sự mạnh mẽ nào đó.

Daisy ở Silvermine Reid đã thực hiện bức tranh này nhằm mục đích để xem thử một bức tranh với các sắc độ nhạt ngũ tri có thể thua huống sự thêm vào một hay hai sắc độ đậm hơn được không. Bạn hãy quyết định đi: Reid, chưa thuyết phục!

Daisy ở Silvermine (76x62) C Reid

Ráp những mảnh vụn vặt thành một trung tâm điểm

Thiết lập những ràng buộc giữa để lại và môi trường xung quanh rất quan trọng. Một bức tranh cần được xem như hoàn tất. Nhưng trái với các đường viền hay lắp lại các màu, các hình dạng và các nét ở các nơi khác nhau của bức tranh không đủ. Các ràng buộc là tư tưởng, ngay cả trong sự suy nghĩ bô cục. Vì thế phải nghĩ đến bức tranh trước hết. Nếu bạn không làm, bạn sẽ gặp các khó khăn giống như của Reid (xem tr 140 đến 143). Hãy xem những gì coi ra không xong và cách tránh nó vậy.

Lauren Lauren đang ở một khung

quanh của cuộc sống. Cô ta có một khuôn mặt rất đẹp, một nhân cách năng động, và một chuyên nghiệp rất hấp dẫn đến nỗi Reid cảm thấy khó khăn khi phải tập trung vào bức tranh của cô khi cô ta kể chuyện của mình. Ông bị lôi cuốn vào câu chuyện đến nỗi quên cả ý tưởng chính cho bức tranh. Hơn nữa cô ta sắp phải bay sang Florida. Ông cảm thấy bối rối phải tập trung vào cô ta và để hậu cảnh cho sau này.

Điều này sẽ chẳng đặt một vấn đề gì cả miễn là Reid ghi các màu và các sắc độ chính của mầu da mặt của cô và quần áo của cô. Cô mặc một áo vét đến một cuân

jean và một chiếc áo mao lam - và xuồng (trú thảm phuong Đông) có màu rau răm nồng. Nhưng khi sau này ông muôn vẽ hậu cảnh (xuồng) Reid nhận thấy ông không có cách nào để nói lên các mầu của Lauren với xung quanh.

Rồi ông khám phá một vấn đề quan trọng hơn nữa. Tru cầu áo vét của Lauren, không có một tương phản rõ nét nào trong bức họa, không có mờ tip tối sáng quan trọng nào cả. Ông lần tránh vấn đề bằng cách tạo các tương phản trung gian, nhưng, trong tổng thể, cái sắc đó không cần thiết.

Lauren (102cm x 102cm), tác giả Charles Reid

Một bức tranh có thể thành công trong một gam lanh hoặc nóng, có các tương phản đậm đà bởi bóng tối và ánh sáng, hoặc tất cả đều à sắc độ và các màu trung gian. Nếu bạn che khuôn mặt của Lauren bằng bàn tay bạn, bạn sẽ thấy Mỗi nửa bức tranh tự nó có thể thành công. Nhưng có một sự lựa chọn phải làm

Reid nghĩ đến hai giải pháp. Bỏ bút chì và chỉ vẽ chân dung không có hậu cảnh hay tìm kiếm một sắc độ quan trọng và các liên hệ màu giữa Lauren và nền. Ông quyết định chọn giải pháp hai và làm hai ký họa để thiết lập các liên hệ này.

Ký họa 1 Ở đây, Reid có ánh sáng gốc ban và của sổ để tạo một ánh sáng quan trọng trong bức tranh để cân bằng với chấn ác vết đâm. Ông cũng có tạo nhiều sắc độ cho các màu mạnh và đậm của phần dưới bức tranh để giảm bớt sự hiện diện quá nổi bật của nhân vật.

Ký họa 2 Lần này, Reid có cân bằng nhân vật bằng cách giàn cỗ phần trên của bức tranh. Ông làm cho nó có sinh khí phong cảnh phần sau của sổ bằng cách thêm vài chấm đậm và tăng cường màu của cỗ

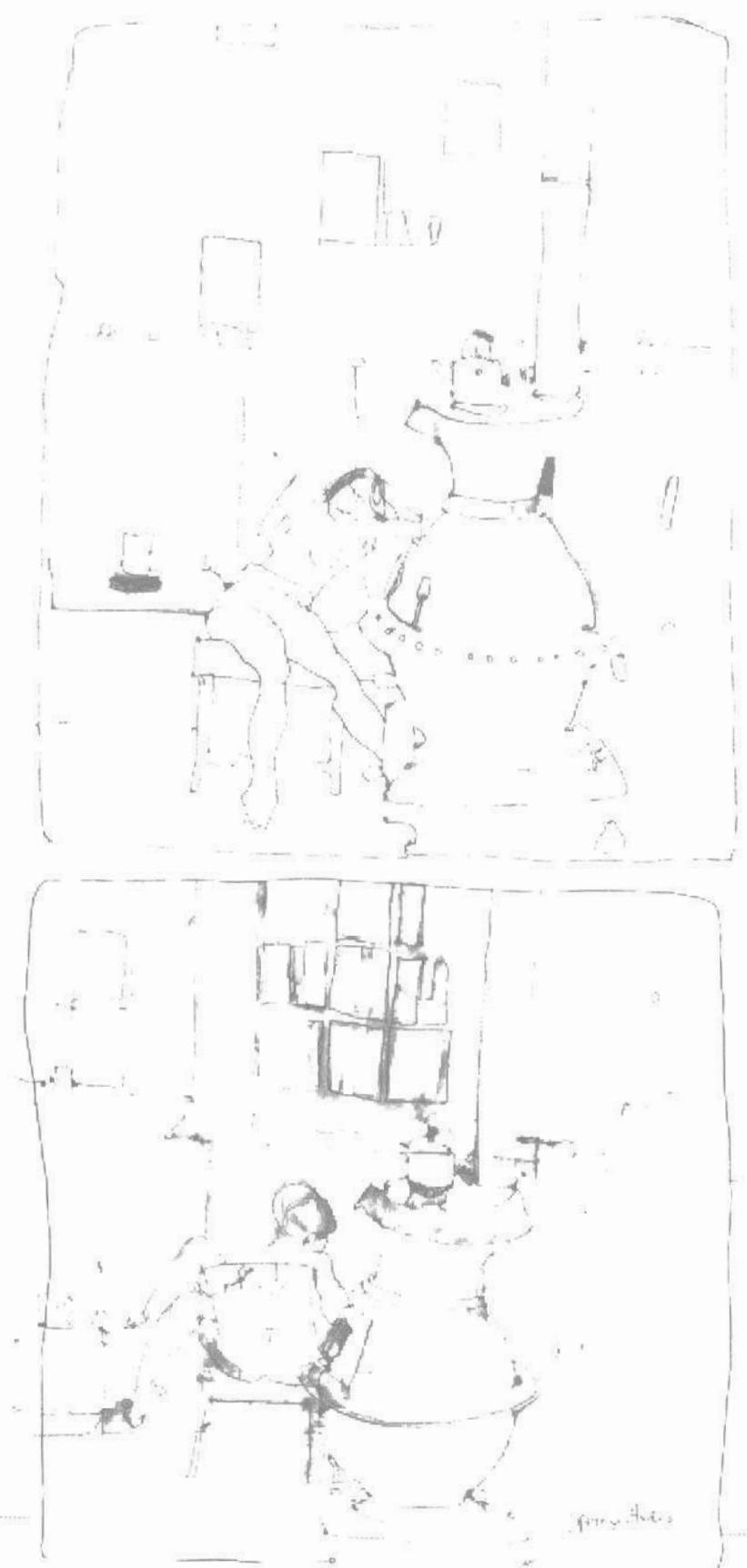
Trung tâm điểm

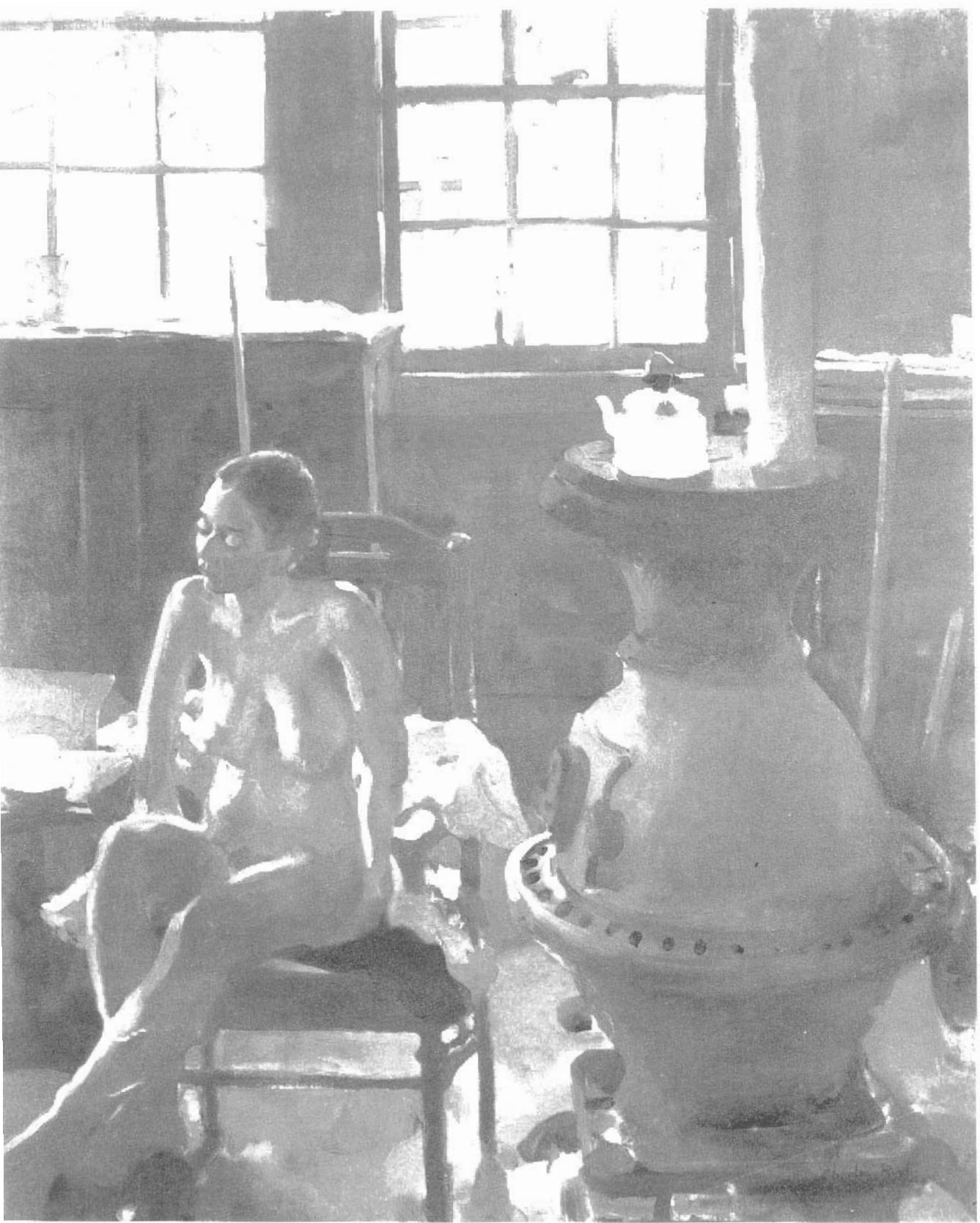
Charles Reid đã vẽ tranh sơn dầu này ở xưởng của Sperry Andrew Throat dầu xướng này thuộc quyền sở hữu của họa sĩ người Mỹ J Alden Weir, nhưng trong thực tế xưởng đã được người con rể của Weir Mahonri Young (cháu của Brigham Young) xây. Nhiều họa sĩ Mỹ của thế kỷ thứ 19 và 20 - Hassam, Theodore Robinson, Ryder Twachtman - đã ở đây. Điều này làm cho Reid e dè khi phải vẽ ở một địa điểm lui tới bởi các linh hồn quá nổi tiếng này.

Sperry và Reid thường vẽ cùng một mẫu, nhưng vì họ có một quan điểm khác nhau đến nỗi họ phô thắc vào các ước muôn không biểu lộ của người kia. Kết quả là họ luôn luôn hỏi nhau 'Anh thích vẽ gì?' đến khi người mẫu đợi về. Rồi họ cũng chấp nhận một lú thé mà người mẫu lu thấy là được. Tôi hơi phòng đai một chút, nhưng Reid thấy khó khăn khi phải làm việc cùng với một nghệ sĩ mà anh ta yêu mến và tôn trọng Mặc dù vậy, ông cảm thấy thích thú khi vẽ ở xưởng của Sperry.

Ở đây, vẫn để chính năm ở trong sự thiếu liên hệ giữa người mẫu và lò sưởi. Hai chủ đề cạnh tranh nhau. Reid không quyết định được sự nổi bật của cái nào cả. Ông ta phải chọn một. Một giải pháp là đặt người mẫu ở cành trước. Nhưng mẫu nồng và có vết đốt môi của lò sưởi làm ông thích.

Giải pháp có thể được (ký họa) Đây là hai ký họa vẽ bằng bút mực minh họa mà Reid sẽ làm khi phải vẽ ai đó tài. Một trong các giải pháp là đặt người mẫu sau lò sưởi, che khuất một phần nào đó, cả hai để tài đều có chỗ trong bộ cục. Nhưng giải pháp thứ hai - một cái nhìn phía sau với một tư thế tự nhiên và đặc đáo - cũng đáng khích.

BÍ QUYẾT VẼ KÝ HỌA

- HUỲNH PHẠM HƯƠNG TRANG -

Chủ trách nhiệm xuất bản :
TRƯƠNG HẠNH

Biên tập : Bùi Tân Tiến
Trình bày : Thiên Trung
Vẽ bìa : Hồ Nguyễn Hùng
Sửa bản in : Quốc Hân

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT : 8225473 - 8253036 - 8227074 - Fax : 9432625
☆☆☆

Liên kết xuất bản :
CTY VĂN HÓA MINH TRÍ - NS. VĂN LANG
25 Nguyễn Thị Minh Khai, Q.1, TPHCM
ĐT : 8.242157 - 8233022 - Fax : 84.8.235079

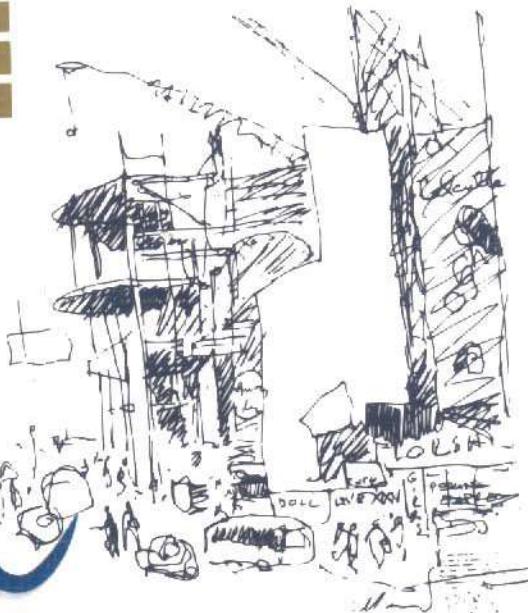
In 1000 cuốn khổ 19x27cm tại Xưởng in CN Trung Tâm Hội Chợ Triển Lãm Việt Nam. Giấy
chấp nhận đăng ký KHXB số 662/CXB-QLXB Cục xuất bản cấp ngày 06.05.2005. Trích
ngang kế hoạch xuất bản số 99/MT-TNKH Nhà xuất bản Mỹ Thuật cấp ngày 16.05.2005.
In xong và nộp lưu chiểu quý 2 năm 2005.

Huỳnh Phạm Hương Trang

bí quyết

Ký họa

Vinh Lang

25 Nguyễn Thị Minh Khai, Q1, TP HCM
ĐT: 8242157 - 8235027 FAX: 8235029
91 Phan Đăng Lưu, Q2, PT HCM ĐT: 8415306
Email: vnlungmt@yahoo.com

quyết định kinh doanh (45000)

006041 800189

45.000 VND

Giá: 45.000đ